

ஒக்டோபர் 2012

ஞானம்

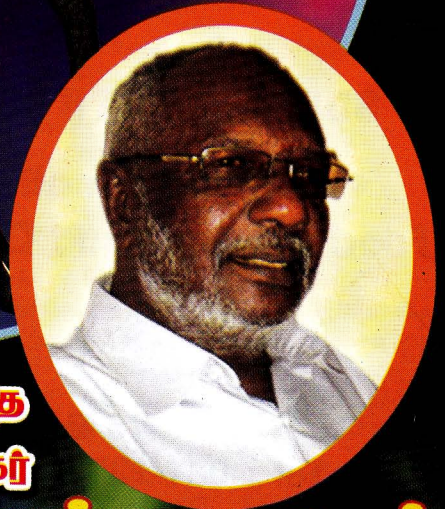
சுருதி 2012
நாலைகம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

149



சாணித்திய இரத்தினம்
பேராசிரியர் க. அருணாசலம்



மலையாளம் தந்த
முத்தமிழ் வித்தகர்

அல் அஸுமத்

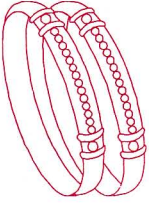
விலை : ரூபா 65/-

தரமான தங்க நகைகளுக்கு...

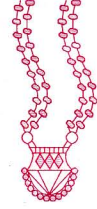
NAGALINGAMS

Jewellers

**Designers and
Manufacturers of 22KT
Sovereign Gold Quality
Jewellery**



101, Colombo Street, Kandy
Tel : 081 - 2232545



**CENTRAL ESSENCE
SUPPLIERS**

SUPPLIERS TO CONFECTIONERS & BAKERS

**Dealers in all Kinds of Food Essences,
Food Colours, Food Chemicals, Cake Ingredients Etc.**

76 B, Kings Street, Kandy
Tel : 081-2224187, 081-2204480, 081-4471563



ஆசிரியர்

தி.ஞானசேகரன்

இணை ஆசிரியர்

ஞானம் ஞானசேகரன்

ஓவியா

சிவா கௌதமன்

தொடர்புகளுக்கு

'ஞானம்' அலுவலகம்

3-B, 46ஆவது ஒழுங்கை, கொழும்பு - 06, இலங்கை.

தொலைபேசி

0094 - 11 2586013, 0094 - 777 306506

0061 - 2 800 65314 (Aus)

தொலைநகல்

0094 11 2362862

மின்னஞ்சல்

editor@gnanam.info

இணையத்தளம்

<http://www.gnanam.info>

<http://www.t.gnanasekaran.lk>

உள்நாட்டு சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா	: ரூபா	1,000/=
ஆறு ஆண்டுச்சந்தா	: ரூபா	5,000/=
ஆயுள் சந்தா	: ரூபா	20,000/=
வெளிநாட்டு சந்தா	ஓராண்டு	
Australia(AU\$)		50
Europe(•)		40
India(Indian Rs.)		1250
Malaysia (RM)		100
Canada(\$)		50
UK(£)		35
Singapore(S \$)		50
Other(US \$)		50

வெளிநாட்டு உள்நாட்டு

வங்கித் தொடர்புகள்

SwiftCode :- HBLILKLB

T.Gnanasekaran

Hatton National Bank, Wellawatha Branch

A/C No.009010344631

மனியோடர் மூலம் சந்தா அனுப்புவவர்கள் அதனை
வெள்ளுவத்தை தயார் கந்தோரில் மாற்றக் கூடியதாக
அனுப்பதல் வேண்டும் - ஆசிரியர்

● கவிதைகள்	
சி. அம்பலவாணர்	04
ச. முருகானந்தன்	09
அ. கௌரிதாசன்	17
ஆனந்த பிரசாத்	26
கவிஞர் சி. குணரத்தினம்	29
நல்லையா சந்திரசேகரன்	34
தனங்கிழப்பு வ. சின்னப்பா	38
உ. நிசார்	48
சமரபாகு சீனா. உதயகுமார்	54
● கட்டுரைகள்	
ஜின்னாவும் ஷரிபுத்தீன்	03
தி. ஞானசேகரன்	10
கே. எஸ். சுதாகர்	18
யுகாயினி	21
எம்.எம். மன்கூர்	22
கலாநிதி அகலாங்கன்	27
கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன்	42
● சிறுகதைகள்	
ப.க. மகாதேவா	05
சிவா சண்முகம்	13
திக்குவல்லை கமால்	23
திருமலை வீ.என். சந்திரகாந்தி	30
கண. மகேஸ்வரன்	35
வெற்றி துஷ்யந்தன்	37
● பத்தி எழுத்து	
கலாபூஷணம் ஏ.எம்.எம். அலி	11
மு.பொ.	39
கே. ஜி. மகாதேவா	50
● நூல் விமர்சனம்	
யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம்	20
திருமதி ராஜேஸ்வரி ஜெகானந்தகுரு	47
● சமகால கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள்	
கே. பொன்னுத்துரை	52
● கொற்றாவத்தை கூறும் குட்டிக்கதைகள்	
கொற்றை பி. கிருஷ்ணானந்தன்	40
● வாசகர் பேசுகிறார்	55

ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்புகளின் கருத்துக்கு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பெறுபுடையவர்கள். புனைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், முகவரி ஆகியவற்றை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும். பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு. - ஆசிரியர்

சர்வதேசப் புத்தகக் கண்காட்சியில் “குருகெதர” வுல்

கடந்த பதினான்கு வருடங்களாகத் தலைநகர் கொழும்பில் ஒவ்வொரு செப்டெம்பர் மாதத்திலும் நடைபெறும் சர்வதேசப் புத்தகக் கண்காட்சி கடந்த 18ஆம் திகதிமுதல் 26ஆம் திகதிவரை வெகு கோலாகலமாக பண்டாரநாயக்கா சர்வதேச அரங்கில் நடந்தேறியிருக்கிறது.

இப்புத்தகக் கண்காட்சி நடைபெற்ற நாட்களில் தினமும் ஒரு லட்சத்திற்குக் குறையாத புத்தகப்பிரியர்கள் இங்கு வருகைதந்து நூல்களைக் கொள்வனவு செய்துள்ளார்கள். கவலை தரும் விடயம் என்னவெனில் இவ்வாறு இந்தப் புத்தகக் கண்காட்சிக்கு வந்தவர்களில் ஒரு சதவீதத்தினரேனும் தமிழர்கள் இருக்கவில்லை என்பதுதான். சகோதர இனத்தவரான சிங்கள மக்கள் தமது சிறுவர்களுக்கு வாசிப்புப் பழக்கத்தை ஊக்குவிக்கும் வகையில் நூல்களைக் கொள்வனவு செய்தார்கள். இந்தப் புத்தகக் கண்காட்சியில் 410 சர்வதேச நூல்விற்பனையாளர்கள் தமது விற்பனை நிலையங்களை அமைத்திருந்தார்கள். இதில் பத்துக்கும் குறைவான தமிழ் நூல்விற்பனையாளர்களே தமது விற்பனை நிலையங்களை அமைத்திருந்தார்கள். தமிழ்ப் பெற்றோர்கள் தமது பிள்ளைகளுக்கு வாசிப்புப் பழக்கத்தை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்ற அவசரத் தேவையையும் அத்தியாவசியத்தையும் அங்கு உணரக்கூடியதாக இருந்தது.

இந்தப் புத்தகக் கண்காட்சியில் இந்த வருடம் “குருகெதர” என்ற ஒரு நிகழ்வின் ஏற்படுத்தியிருந்தார்கள். “குருகெதர” கூடம் ஓலையால் வேயப்பட்ட கொட்டிலாக இருந்தது. பழைய கயிறுக்கட்டிலும் சாய்மனைக்கதிரையும், சில பழைய கதிரைகளும் அங்கு போடப்பட்டிருந்தன. இந்தக் “குருகெதர”வில் தினமும் ஐந்துக்குக் குறையாத பிரபல எழுத்தாளர்கள் தோன்றி அங்கே கூடியிருந்த இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கும் வாசகர்களுக்கும் தம்மையும் தமது படைப்புகளையும் அறிமுகப்படுத்தியதோடு இலக்கியம் பற்றிய பன்முகப்பட்ட கருத்தாடல்களையும் மேற்கொண்டார்கள். இந்நாட்டின் இலக்கிய வளர்ச்சிபற்றி பல்வேறு கோணங்களில் எடுத்துரைத்தார்கள்.

தமிழ் எழுத்தாளர்களான டொமினிக் ஜீவா, தெளிவத்தை ஜோசப், ப.ஆட்டன், அந்தனிஜீவா, வதிரி சி. ரவீந்திரன், மேமன்கவி, திக்வல்லை கமால், இரா.சடகோபன் ஆகியோர் இந்தக் “குருகெதர” நிகழ்வுக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்தார்கள். இந்த எழுத்தாளர்களைத் தெரிவு செய்தவர்கள் யார்? இவர்கள் மட்டும் தான் சிறந்த எழுத்தாளர்களா? வேறு எழுத்தாளர்கள் இல்லையா? என்ற கேள்வி பரவலாகப் பலராலும் முன்வைக்கப்பட்டது. இணையத்தளங்களிலும் இது பற்றிக் காரசாரமாக எழுதப்பட்டிருந்தது. ஒரு தனிப்பட்ட நபரால் இந்தப் பட்டியல் தயாரிக்கப்பட்டது. இவ் வ ஒரு குழுவைச் சார்ந்தவர்களே தெரிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டும் முன்வைக்கப்பட்டது.

சிங்கள எழுத்தாளர்களில் பல பேராசிரியர்கள், கலாநிதிகள், இலக்கிய ஜாம்பவான்கள் இந்தக் “குருகெதர”வில் தோன்றித் தமது படைப்புகள் பற்றி அவை தோன்றிய வரலாறுபற்றி சிங்கள இலக்கிய வளர்ச்சி பற்றி எல்லாம் பேசியிருக்கிறார்கள். தமது படைப்புகளைக் காட்சிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

நமது தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி பற்றி, அதன் செல்வநறி, கருத்தாக்கங்கள், மாற்றங்கள், வளர்ச்சிப்போக்குகள், அதன் உன்னதங்கள், இன்றைய நிலை இவைபற்றி இந்தக் “குருகெதர” நிகழ்வில் ஆழமாகப் பேசப்படவில்லை. சிங்கள வாசகர்களுக்கு இவைபற்றிய விளக்கமும் தெளிவும் கொடுக்கப்படவில்லை. சிங்கள இலக்கிய ஆர்வலர்கள் தமிழ் இலக்கியம் பற்றித் தாழ்வாக எடைபோடக்கூடிய களமாக இந்தக் “குருகெதர” அமைந்துவிட்டது என்ற விமர்சனம் சிலரால் முன்வைக்கப்பட்டது.

இது பற்றிக் கருத்துக் கூறிய இலங்கை நூல் பதிப்பாளர்கள் வெளியீட்டாளர்கள் சங்கத்தில் அங்கம் வகிக்கும் குமரன் புத்தக இல்லத்தின் நிர்வாகி திரு. க.குமரன் அவர்கள் கருத்துத் தெரிவிக்கையில், சிங்கள எழுத்தாளர்கள் நீண்ட காலமாக இந்தக் “குருகெதர” நிகழ்ச்சிக்கான ஆயத்தங்களைத் தயார் செய்வதில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள் எனவும் கடைசி நேரத்தில் நான்கைந்து நாட்களுக்கு முன்னரே தமிழ் எழுத்தாளர்களையும் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என அவர்கள் முடிவு செய்தார்கள் எனவும் அதனால் சில குறைபாடுகள் ஏற்பட்டதாகவும், இந்தக் “குருகெதர” நிகழ்ச்சித் திட்டத்தில் இம்முறை தமிழ் எழுத்தாளர்கள் சேராமல் தவிர்த்திருந்தல் வேண்டும் எனவும் கூறினார்.

ஒரு தினசரிய் பத்திரிகையின் நிருபர் கருத்துக் கூறுகையில், இது தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்குக் கிடைத்த ஒரு சந்தர்ப்பம். ஓர் ஆரம்பம். இச்சந்தர்ப்பத்தைத் தவறவிடாது தமிழ் எழுத்தாளர்கள் கலந்து கொண்டது ஏற்புடையது. அடுத்துவரும் வருடங்களில் சரியாகத் திட்டமிட்டு செயற்படுவதற்கு இது ஏதுவாக அமையும் என்றார்.

எது எவ்வாறாக இருப்பினும் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம் பற்றி சிங்கள இலக்கிய ஆர்வலர்கள் சரியான ஒரு மதிப்பீட்டினை பெறக்கூடிய விதத்தில் இந்த நிகழ்ச்சித்திட்டம் அமைக்கப்பட்டிருந்தல் வேண்டும். இந்த “குருகெதர” நிகழ்ச்சிக்காக எழுத்தாளர்களைத் தெரிவு செய்யும்போது தனிப்பட்ட ஒருவர் அதனை மேற்கொள்ளாது பலரையும் கலந்து ஆலோசித்து தீர்மானங்களை எடுத்திருக்க வேண்டும். எதிர்காலத்தில் இத்தகைய தவறுகள் ஏற்படாமல் தவிர்த்துக்கொள்ள இதன் ஏற்பாட்டாளர்கள் உரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

மலையாளம்

தந்த

முத்தமிழ் வீத்தகன்

அல் அஸுமத்



அட்சயி யுத்தி

கின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன்

2010ஆம் ஆண்டில் தமிழகத்தில் றஹ்மத் அறக்கட்டளை என்னும் ஒரு பிரபல நிறுவனத்தினர் ஒரு நூலாக்கப் போட்டி நடத்தினார்கள். இஸ்லாத்தின் இறுதி நபி முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களைப் பற்றிய முழுமையான ஒரு வரலாற்று நூல் எழுதப்பட வேண்டும். பிரதிகள் 500 பக்கங்கள் கொண்டதாக இருத்தல் வேண்டும். பரிசுத்தொகை இந்திய நாணயத்தில் ரூபா ஒரு இலட்சம். இவைதான் நிபந்தனைகள்.

உலகளவில் பிரதிகள் கோரப்பட்டு, நூற்று ஐம்பது பிரதிகள் வரை வந்து சேர்ந்துள்ளன. அவற்றுள் முதற் பரிசுக்குரியதாகத் தேர்வு பெற்றது எம்மவர் ஒருவரின் பிரதியாகும். அது இங்கை மண்ணுக்குக் கிடைத்த கௌரவமுமாகும். இந்த கௌரவத்தைப் பெற்றுத் தந்தவர் இம்மாத அட்டைப்பட அதிதியாக ஞானத்தை அலங்கரிக்கும் தமிழ்மாமணி அல்அஸுமத் அவர்கள்தான்.

இவரது இலக்கியப் பிரவேசம் 1958ல் வீரகேசரி யில் ஒரு சிறிய விடுகதையுடன் ஆரம்பமானது. 1964ல் இருந்து தன்னை ஒரு சிறுகதைப் படைப்பாளியாக வீரகேசரியில் வெளிவந்த "பூவின் காதல்" என்னும் சிறுகதை மூலம் படைப்புலகில் தனது பெயரைப் பதிவாக்கிக் கொண்டார்.

தொடர்ந்து தனது முதற் கவிதைப் பங்களிப்பை 1965ல் வீரகேசரியின் மூலமே தந்த அல்அஸுமத் அவர்கள், தொடர்ச்சியாக கவிதை, சிறு கதைப் பங்களிப்புக்களோடு நாவல் இலக்கியத்திலும் தமக்கான நிலையான இடத்தைத் தக்கவைத்துக் கொண்டு இன்று முற்றும் அறியப்பெற்ற ஒரு உன்னத இலக்கியவாதியாக நம் மிடையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்.

இலக்கியத்தில் பல்துறையிலும் பதம்பதித்து நிலைபெற்ற போதிலும் இன்றும் தன்னை உருவாக்கிய, தனக்கு வழிகாட்டியாக வாழ்ந்து மறைந்த தனது ஆசான் கவிஞர் நயினை ஆர். ஆர். அப்பாத்துரை அவர்களை நெஞ்சிருத்தி நன்றியோடு நினைவுகொள்கின்றார்.

இதுவரை பெரும்புனைவுகளாக நான் முன்னர் குறிப்பிட்ட நபிகள் நாயக வரலாற்று நூலோடு, "அறுவடைக் கனவுகள்" "அமார்க்க வாசம்" "சூடுகந்தை" என்பனவற்றைத் தந்துள்ள கவிஞர் அல்அஸுமத் அவர்களின் "அறுவடைக் கனவுகள்" மட்டிலுமே இதுவரை நூலுருவாக்கம் பெற்றுள்ளது. இவை மூன்றும் தினகரன் வார ஏடுகளில் தொடராக வெளி வந்தவையாகும்.

சிறுபுனைவுகளாக இதுவரை ஐம்பத் தைந்து சிறுகதைகளை எழுதியுள்ள தோடு அவற்றுக்காக எட்டுமுறை பரிசீலகரும் பெற்றுள்ளார். வீரகேசரி பவள விழா சிறுகதைப் போட்டியில்

"நிலத்தாய்" என்னும் சிறுகதையும், 1999இல் "விரக்தி" என்னும் சிறுகதை புதுடெல்லி "கதா" அமைப்பினால் சாக்க் நாடுகளுக்கிடையிலான சிறுகதைத் தேர்விலும் பரிசு பெற்றன.

2001ம் ஆண்டில் வெளிவந்த "வெள்ளை மரம்" என்னும் சிறு கதைத் தொகுதி இலங்கை அரசாங்கத்தின் சாகித்திய மண்டலப் பரிசிலை வென்றது. அதே ஆண்டில் "சிரித்திரன் சுந்தர்" நினைவுப் பரிசையும் இவர் பெற்றுக்கொண்டார்.

பன்னூற்றுக் கணக்கான கவிதைகளை எழுதியுள்ள கவிஞரின் கவிதைத் தொகுதிகளாக "புலராப் பொழுதுகள்" "மலைக்குயில்" "குரல்வழிக் கவிதைகள்" என்பன வெளிவந்துள்ளன.

முப்பத்து மூன்று பாவலர்கள் பற்றிய "நடைப்பா" என்னும் தொகுப்போடு, ஒன்பது நெடும்பாக்களும் இவரது கவிதைப் பங்களிப்புக்குள் அடங்கும்.

யாப்பிலக்கண ஆளுமையோடு, கவித்துவ வல்லமையுடன் கொண்ட கவிஞர் அஸுமத் அவர்கள் நபிகள் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் பொன்மொழிகளைக் குறள் வடிவில் இரண்டாயிரத்திற்கும் அதிகமாய் செய்தவர்.

வானொலி, தொலைக் காட்சி உட்பட முப்பதுக்கும் அதிகமான கவிதை நிகழ்வுகளிலும் பங்குகொண்டுள்ள கவிஞர் அல்அஸுமத், இலங்கை வானொலி முஸ்லிம் சேவையில் தொடர்ந்து நான்கு ஆண்டுகள் "கவிதைச்சரம்" என்னுமோர் நிகழ்ச்சியை நடாத்தினார். இதன் பயனாய் பல இளந்தலைமுறைக் கவிஞர் இவரது வழிகாட்டலால் உருவாகினர். இந்நிகழ்வின் அறுவடையாக 468 இளங்கவிஞர்களின் 585 கவிதைகளை அடக்கிய "கவிதைச்சரம்" என்னும் கவிதைத் தொகுதி உருவானது. அதனைத்தனது சொந்தச் செலவில் அச்சேற்றி வெளியிட்டு அவர்களை இலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகஞ் செய்தார்.

தவிர்வும் மலையாளத்தைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட இவர் "ராமபுத்திரன்" என்னும் புனை பெயரில் சில மலையாளப் புனைகதைகளை மொழிமாற்றம் செய்தவர். தவிர்வும் "க்ரெய்க்" என்னும் எழுத்தாளர் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய "பிலால்" என்னும் நூலைப் பாவில் மொழிமாற்றம் செய்தார். பலரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க இந்நூல் அவரினால் உரைநடையிலும் ஆக்கம்பெற்றது.

முறையே இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் நான்கு பதிப்புக்களை இவ்வரைநூல் கண்டது. மேலும் பி.ஏ.பாரக்கடவு என்னும் பிரபல மலையாள எழுத்தாளரின் "அவள் பெய்யுன்னு" என்னும் சிறுகதைத் தொகுதியையும் இவர் தமிழுக்குத் தந்தவர்.

இவரது சிற்றேட்டு வினைகளாக "பூபாளம்" என்னும் கவிதைக்கான ஒரு ஏடும், "பொள்ளாமி" "முகில்" என்னும் ஏடுகளும் வெளிவந்தன. இருப்பினும் தொடர்ந்து இவை வெளிவரவில்லை.

தனது இலக்கியப் பணிக்காகப் பல்வேறு பரிசீலங்களையும், கௌரவங்களையும் இக்கவிஞர் பெற்றவர். 1990ம் ஆண்டில் இலங்கை அரசு சார்பாக முஸ்லிம் கலாசாரத் திணைக்களம் இவருக்கு "நஜ்முல் ஸீஆரா" (கவிஞர் தாரகை) என்னும் பட்டத்தையும், அரசாங்கம் "கலாபூஷணம்" என்னும் கௌரவத்தையும்

வழங்கிய பெருமைகொண்டது. 2010ம் ஆண்டு வெளிவந்த இவரது "அறுவடைக் கனவுகள்" நாவல், இலங்கை எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையத்தினால் அவ்வாண்டுக்கான சிறந்த நாவலாக்கத் தேர்வையும் பெற்றது.

காயல்பட்டினத்தில் 2010ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியக் கழகம் நடத்திய இஸ்லாமிய இலக்கிய மாநாட்டில் இவருக்குத் "தமிழ் மாமணி" பட்டம் வழங்கப் பெற்றது. மன்னார் தமிழ்ச் சங்கம் இவரது இலக்கியப் பணிக்காக விருது வழங்கிக் கௌரவித்தது.

தாய்மொழி தமிழல்லாத போதும், கற்ற மொழி மேல் பற்றுக்கொண்டு தமிழுக்குப் பத்துறையிலும் பங்களிப்புச் செய்து வரும் தமிழ்மாமணி அல்அஸீமத் அவர்களின் தமிழ்த்தொண்டு தொடர, அவர் இன்னும் பல்லாண்டு வாழப் பிரார்த்திப்போம்.



- ச. சும்பலவாணி

முதலிலே வந்தென்ன ? மூப்பாய் இருந்தென்ன ?
பதமாய் மொழிந்தென்ன ? பாட்டாய்ப் படித்தென்ன ?
மதக்கோயில் கண்டென்ன ? மாவரசு செய்தென்ன ?
எதனாலு மோர் நாடு இல்லா இனமே நாம் !

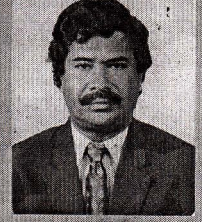
மூவரசர் வாழ்ந்தென்ன ? முக்கழகம் கண்டென்ன ?
பாவரசர் நூலெழுதிப் பலபரிசு பெற்றென்ன ?
நாவரசர் பொருளோடு நற்சொல் பொழிந்தென்ன ?
கேவலம் ஓர் துண்டுநிலம் கிடையா இனமேநாம் !

போர் போராய் வென்றென்ன ? புலிப்பல் கொணர்ந்தென்ன ?
ஏர்மூலம் பயிர் செய்து ஈய்ந்தென்ன நன்கொடைகள் ?
பார் வாழ வைத்தென்ன ? பண்பாடு காத்தென்ன ?
நீர் அழிவு கண்டென்ன ? நிலம்காணா இனமே நாம்!

மாற்றான் பின் சென்றென்ன ? மறை நான் குரைத்தென்ன ?
வேற்றுநெறி வீழ்ந் தென்ன ? வேள்விமடை போட்டென்ன ?
கூற்றான சாமிகளைக் கும்பிட்டுக் கடைசியிலே
தேற்றிடவும் ஆளின்றித் திரிகின்ற இனமே நாம் !

உறவைச் சேரும் நிர்மலர்கள்.

ப. க. மகாதேவா



“தம்பி ரகு இஞ்ச ஓடி வா தம்பி” என்று அவசரமாகக் கூப்பிட்டான் சுடர்மதி. “என்னக்கா?” “அங்க பார் தண்ணி. உள்ளூக்க வாற வேகத்தை. வன்னிக் காட்டுக்குள்ள இருந்தபோது வந்து விழுந்த பல்குழல் எறிகணைகள் போல சொல்லாமல் கொள்ளாமல் இந்த மழை கொட்டித்தள்ளுது. கடற்கரையில் தான் சுனாமி வரும் எண்டால் இந்த நடுக்காட்டுக்குள்ளேயுமெல்லோ வரும் போல இருக்குது”. “அதுக்கு என்னக்கா செய்யிறது. அது தனர் பருவத்துக்குப்பெய்யத்தான் செய்யும்.” “அதுக்கு இப்படியா? எங்கட பரிதாபத்தைப் பார்த்திட்டு வானமும் தனது கண்ணீரை அடக்க முடியாம மழையாக் கொட்டித் தள்ளுதாக்கும். அந்த பிளாஸ்டிக் வாளியை எடுத்துத் தந்திட்டு நல்ல பிள்ளையாட்டம் அடுத்த முகாமில் இருக்கிற அந்த குட்டித் தாத்தாவிடக் கேட்டு அவயினர் மண்வெட்டியை வாங்கிக் கொண்டு ஓடி வாறியே தம்பி” என்றான் சுடர். “சுடர்”, அவளுக்கு வைக்கப்பட்ட செல்லப் பெயர்.

தாண்டித் தாண்டிப் போய் தாத்தாவைக் கூப்பிட்டான் ரகு. “ஆரப்பா அது?” என்றார் தாத்தா. “அது பக்கத்து முகாம் அந்த நொண்டித் தம்பியப்பா”, “என்னவாம்”. “மண்வெட்டியை ஒருக்கா தரட்டாமப்பா. “சரி குடன் அப்பா. பாவம் மழைக்க நனைஞ்சுபடி நிக்ந்து அந்தப்பிள்ளை.” ரகு போனபின்னர், மனைவி மரகதத்தைக் கூப்பிட்டு, இஞ்ச பார் மரகதம், அந்தப் பெடியன் பிறவியில் நொண்டியில்லையப்பா. தாய், சகோ தரியோட கிளாலியால வரும்போது ‘ஷெல்’ பட்டுத்தான் இப்படி வந்தது. பாவம் அந்தப்பிள்ளை என்ன நனைச்சுதோ தெரியேல்ல “காலம் செய்த கோலமடி கடவுள் செய்த குற்றமடி” என்று முணுமுணுத்தபடி வேலையைத் தொடர்ந்தார் தாத்தா.

நொண்டி என்ற பெயரோடு மண் வெட்டியையும் சுமந்து கொண்டு ஆற்றுநீரை எதிர்த்துச் செல்லும் நீச்சல்காரன் போல் வேகமாகச் சென்றான் ரகு. அவன் அங்கு போய்ச் சேரவும் வாசலில் டேவிட்

வந்து நிற்கவும் நேரம் சரியாக இருந்தது. “நீங்க எழும்புங்கோ சுடர் நான் மண்ணை வெட்டி அணை கட்டுகிறேன்” என்ற டேவிட். வேலையை முடித்துவிட்டு நிமிர்ந்து பார்த்தான். சுற்றி வர கம்பி வேலி. இப்ப உள்ளே மண்மேடு வேற. மீண்டும் வன்னி காட்டுக்கு வந்து விட்டோமோ என்ற உணர்வுதான் ஏற்பட்டது. சுடரும் அப்படித்தான் நினைத்தான். இரவைக்கு ஒரு மாதிரிப் படுத்து எழும்பலாம் என்று நிம்மதிப் பெருமூச்சு விட்டான். “இண்டைக்குப் போவம். நாளைக்குப் போவம் என்று காத்திருந்த மக்களுக்கு சோதனைமேல் சோதனை தொடர்ந்தது. தம்பி சொன்னது போல பருவகால மாற்றங்களை யார்தான் தடுக்க முடியும். மழைக்கு முதல், இந்தச் சனங்களுக்கு ஒரு மாற்று வழியைச் செய்திருந்தா ஏன் இந்த அவலம்.”

“போட்டிருந்த உடுப்பெல்லாம் நனைஞ்சு போச்சுது. மாத்திப் போட வேற உடுப்பில்லை. ஒரு மாதிரி இராப்பொழுதைச் சமாளிப்பம்” என்ற சுடரின் குரல் டேவிட்டின் காதில் கேட்டது. “என்ற கடதாசிப் பெட்டிக்குள்ள நிவாரண-மாகத் தந்த புதிச் சாரம் ஒண்டு இருக்கு எடுத்துக்கட்டுங்க சுடர். ஈரத்துணியோட இருந்து வருத்தம் உழைக்காதையுங்கோ.” என்றான் டேவிட் “உங்கட உடுப்பும் நனைஞ்சு தானே போச்சு” என்றான் சுடர். “நான் சமாளிப்பன் நீங்க அதைக்கட்டிக் கொண்டு ஈரத்துணியைக் காய விடுங்கோ.”

டேவிட்டின் அன்புக் கட்டளையை மறுக்க முடியாம சுடர் சாரத்தை எடுத்துக் கட்டிக் கொண்டான். டேவிட்டே வந்து கட்டி அணைத்தது போன்ற ஒரு உணர்வு. குளிருக்கு அது இதமாகவும் இருந்தது. நாணத்தால் முகம் சிவக்க” சீ... சீ... இந்த மனம் ஏன் இப்படி நினைக்குதோ” என்று எண்ணினான்.

1995ஆம் ஆண்டு இதே மாதம். இதே மழை. மழையில் நனைந்தவாறு இரவோடிருவாக நடந்து கைதடிப் பாலத்தைத் தாண்டி சாவகச்சேரியிலுள்ள அப்பாவின் தம்பிவீட்டில் தங்கியிருந்த நினைவுகள் அவள் மனத்திரையில் ஓடின.

திடீரென ஓர் இரவு நாலா புறங்களிலுமிருந்து குண்டுகள் தெறித்து வந்தன. டூமீல்... டூமீல்... "இது தான் பல்சூழல் பிரங்கியாம்." பிரங்கிகள் குண்டுகளை மழைபோல் பொழிந்தன. பதுங்கு குழிகள் எல்லோரையும் உள்ளே இழுத்துக் கொண்டன. குண்டுகள் பதுங்கு குழிகளையும் விட்டபாடில்லை. நாங்கள் இருந்த பதுங்கு குழியும் பதம்பார்க்கப்பட்டது. வாசலில் காவல் காத்த அம்மா இரத்த வெள்ளத்தில் துடித்தாள்.

மொட்டு விரியுமுன் மணம் வருவதில்லை. எவரும் வந்து மொட்டை விரித்து விடுவதில்லை. தானாக மொட்டு விரிந்து மலராக மணம் பரப்புகிறது. சாவகச்சேரியிலிருந்தபோது மாதங்களில் மார்கழியாக மலர்களில் மல்லிகையாக மணம் பரப்பி பூப்பெய்தினாள் சுடர். பெயருக்கேற்ற அழகு தேவதையாக வளர்ந்தாள். சுடரைப் பார்த்து அம்மா பயந்தது வியந்தது எல்லாம் சுடரின் மனதில் பசுமையாக இருந்தது. சுடரின் உச்சிதனை முகரும்போது அம்மாவிடம் கர்வம் ஒங்கி வளர்ந்தது. ஒரு சிறுகாம்புதானே பூவையும் காயையும் தாங்குகிறது என்று நினைத்து நிம்மதியடைந்தாள் சுடரின் அம்மா சாவித்திரி. யுத்த காலத்தில் கொண்டாட்டங்களுக்கும் குறைவில்லை. அப்பாவைக் கூப்பிட்டு சுடரின் பூப்பூனித நீராட்டு விழாவை ஒரு சிறிய அளவிலாவது கொண்டாட வேண்டும் என்ற அம்மாவின் எண்ணம் நிறைவேறாமல் போய் விட்டது. அம்மா அடைந்த ஏமாற்றத்துக்கு அளவேயில்லை.

"83ஆம் ஆண்டுப் பிரச்சினையோட வேலையைப் விட்டீட்டு அப்பா கனடா போன போது எனக்கு ஒரு வயது என்று அம்மா சொல்லுவா. தம்பி அம்மாவின் கருவறையில் தூங்கிக் கொண்டிருந்தானாம். இதுதான் அப்பாவைப் பற்றி எங்களுக்கு தெரிந்தவை" மகளின் கொண்டாட்டத்துக்காக கொழும்பு வரை வந்த அப்பா சண்டை உச்சக் கட்டத்தை அடைந்தபடியால் வரமுடியாமல் கனடாவுக்கே. திரும்பி விட்டார். "போகுமுன் எங்களுடன் தொலைபேசியில் பேசினார். அவ்வளவுதான்." ரகுவின் சொக்லேட் கனவுகளும் கரைந்து விட்டன. பள்ளித் தோழர்களுக்கு சொக்லேட் கொண்டு வருவன் என்று சொன்ன ரகுவிடம் பயத்தம் பணியாரம் செய்து கொடுத்து விட்டா அம்மா. சிறிய அளவில் கொண்டாடப்பட்ட நீராட்டு விழா, இறுவெட்டில் பதியப்பட்டு பெட்டிக்குள் தூங்குகிறது. அப்பாவுக்கென எடுத்துவைத்த பலகாரம் டப்பாவுக்குள் பதுங்கியுள்ளது." யுத்தம் தீவிரமடைய மக்கள் நாளாந்தம் வன்னியை நோக்கி இடம்பெயரத் தொடங்கினர். கடலைக் கடப்பதும்

உயிராபத்து நிறைந்ததாகவே இருந்தது. ஒரு நாள் இரவு அம்மாவும் தம்பியும் நானும். நாங்கள் இருந்த வீட்டாரிடம் சொல்லிவிட்டு கிளாலிக் கடலைத் தாண்டும் போது திடீரென ஒரு பாரிய சத்தம். கும்மிருட்டு. எங்கும் கூக்குரல் படகில் இருந்தோரின் அவலக்குரல் கடலையே அதிர வைத்தது. "ஒருவரும் லைற் அடிக்கவேண்டாம். திரும்பவும் "ஷெல்" அடிப்பார்கள்" இது படகோட்டியின் கண்டிப்பான அறிவிப்பு. ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்க்க முடியவில்லை. பயப்பிராந்தியில் காயப்பட்டவர்கள் உட்பட அனைவரும் பெட்டிப் பாம்புகளாகி விட்டனர். அம்மா காலை நீட்ட முடியவில்லை. அம்மாவின் மடியில் படுத்திருந்த ரகுவின் உடுப்பு தண்ணீரில் நனைந்த படியால் அவளின் கால் விறைத்து விட்டது என எண்ணினாள். படகு ஒருவாறு கரையைச் சென்றடைய, பொழுதும் விடிந்தது. அப்பொழுதுதான் ரகு இரத்தக் காயங்களுடன் முனகிக் கொண்டிருந்ததை சாவித்திரி கண்டாள்.

"ஐயோ! ரகு என்ற குஞ்சு உன்ற காலிலுமா 'ஷெல்' பட்டிருக்கு" சாவித்திரி புறமினாள். துடித்தாள். செய்வதறியாது திகைத்தாள். அம்மாவை என்னால் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. நானும் அவளுடன் சேர்ந்து குளறினேன். எங்கள் நிலையைக் கண்டு பரிதாபப்பட்டு ரகுவைத் தோளில் சுமந்து கொண்டு கரைக்குச் சென்று இரத்தத்தை ஒருவாறு கட்டுப்படுத்தினார் டேவிட். எங்களுடன் படகில் பயணம் செய்த ஒருவர்தான் டேவிட் என்ற இளைஞன். "நாங்கள் கடவுளைக் கண்டதில்லை தம்பி. கடவுள் போல வந்து உதவி செய்த உங்களுக்கு எப்படி நன்றி செய்யப்போறமோ தெரியவில்லை" என்று டேவிட்டைப் பார்த்துச் சொன்னாள் சாவித்திரி. "இதுவும் செய்யாம மனிதராக இருந்து என்னம்மா பிரயோசனம் நீங்க ஒண்டுக்கும் யோசிக்க வேண்டாம். எங்கட அம்மாவையள் வரும் வரை நான் உங்களோட வந்து ரகுவை ஆஸ்பத்திரியில் சேர்க்கிறேன்" என்றான் டேவிட். "உங்கட அம்மாவும் உறவினர்களுடன் வரும் வரை எங்களோட இருங்கோ தம்பி எங்களுக்கும் உதவியாயிருக்கும். உமக்கும் ஆறுதலாயிருக்கும்." டேவிட்டால் மறுக்க முடியவில்லை. சாவித்திரியின் கணவர் இராஜகுமார் செலவுக்காக மாதா மாதம் அனுப்பிய பணம் கையிலிருந்தாலும் இவர்களுக்கு உதவவென்று ஒருவரும் இருக்கவில்லை இதுவரை. ரகுவின் கால் நரம்பு கடுமையாகப் பாதிக்கப் பட்டிருந்தபடியால் காலின் கீழ்ப்பகுதி துண்டிக்கப்பட வேண்டியதாயிற்று. இதனால் சுடரும் தாயும் அனுபவித்த துன்பத்தை அருகிலிருந்து பார்த்த டேவிட்டால்தான் உணர் முடிந்தது.

வன்னிக்குள் இடம்பெயர்ந்து சென்ற ஒவ்வொரு குடும்பத்தினருக்கும் சிறுசிறு காணித்துண்டுகள் ஒதுக்கப்பட்டு தங்களது வாழ்வாதாரத்தைத் தேடிக்கொள்ளுமாறு கேட்கப்பட்டனர். டேவிட்டும் இவர்கள் குடும்பத்துடனேயே பதியப்பட்டான். டேவிட், தான் செய்து வந்த சயிக்கிள் திருத்தும் வேலையை இங்கும் தொடர்ந்தான். குடும்பத்தலைவன் போல் சாவித்திரி, சுடர், ரகு மூவரையும் காப்பாற்றி வந்தான். விவசாயமும் கலையுமென நாட்கள் நகர்ந்து கொண்டிருந்தன.

கால்புண் ஒருவாறு குணமாக, ரகு டேவிட்டுக்கு உதவினான். இருவரும் சேர்ந்து கடையை ஓரளவு நவீனமயமாக்கினர்.

"இங்க கடைகளிலெல்லாம் உணவகம், வெதுப்பகம், ஈருருளி திருத்தகம் என்று நல்ல தமிழில் பெயர்ப் பலகைகளை எழுதி உள்ளனர்." என்று வியந்தான் ரகு, நாங்க தமிழை வளர்க்காம வேற யாரு வளர்க்கப் போகினும்? ஒரு மொழி அழிஞ்சா ஒரு இனம் அழியிறதக்குச் சரி. அதுதான் தமிழ் மொழி அழியாம இயலுமானவரை எழுதி வருகினும்" என்று ஒரு பிரசங்கமே செய்தான் டேவிட்.

"சுட்டும் விழிச்சுடர்" என்று தான் அக்காவை ரகு அழைப்பது வழக்கம். அக்காவும் தம்பியும் ஒருவர் மேல் ஒருவர் உயிராக இருப்பதைப் பார்த்து அம்மா பெருமைப்படாத நாளே இல்லை. சுட்டும் டேவிட்டுக்கு உதவியாக தோட்ட வேலையில் பங்கு கொள்வதுண்டு. "சுடர், இங்கே மாங்கன்று ஒன்று நட்டுள்ளேன். இது நல்ல செழிப்பான மண். உங்கட கையால தண்ணி கொண்டு வந்து ஊத்துங்க. நாங்க போவதற்கிடையில் பழுமும் சாப்பிடலாம்." என்றான். "நீங்க எண்டு சொல்ல வேண்டாம். நீ எண்டு சொன்னாத தான் தண்ணி கொண்டு வருவன்" என்று சொல்லி வாளியை எடுத்துக் கொண்டு ஓடினாள் சுடர்.

இவர்கள் வன்னிக்கு வந்த பின்னர் கிளாலி படகுச் சேவையும் இடை நிறுத்தப்பட்டது. இதனால் டேவிட் குடும்பம் வன்னிக்கு வரமுடியவில்லை. சாவித்திரி அம்மாவின் குடும்பத்தினருடைய அன்பும் உபசரிப்பும் டேவிட்டின் கவலையை மறக்கச் செய்தன். துன்பமும் இன்பமும் சேர்ந்து ஏறக்குறைய பத்து வருடங்களுக்கு மேலாகி விட்டன.

"இரவு 9 மணியுமாச்ச இந்த டேவிட் தம்பியை இன்னும் காணேல்ல. நாட்டு நிலமையும் அவ்வளவு நல்லதாத தெரியேல்ல. உன்னடா ஏதும் சொல்லிவிட்டுப் போனவராபிள்ள." இருந்தாப் போல அம்மா போட்ட குண்டை சுடரால் தாங்க முடியவில்லை. இவர்கள் இருவரும் அன்னியோன்னியமாகச் சிரித்துக் கதைப்பதை அம்மா கண்டிருப்பாள் என்பதை சுடர் புரிந்து கொண்டாள். தன்னை ஒருவாறு சுதாகரித்துக் கொண்டு, "இல்ல அம்மா" என்று சொன்னபடி படலையை நோக்கி நடந்தாள். அம்மாவும் அவளைப் பின் தொடர்ந்தாள். "அங்கால ஏதோ சத்தமும் கேக்குது" என்று சாவித்திரி பதற்றப்பட்டாள். "ஒண்ணும் நடக்காதம்மா. அவர் இப்ப வந்திடுவார் என்று சொல்லி முடிப்பதற்குள் டேவிட் சைக்கிளில் வந்து இறங்கினான்.

"ஏன் தம்பி இவ்வளவு நேரம்." இது சாவித்திரியின் பவ்வியமான கேள்வி. "இல்லையம்மா, வழியில வரும்போது வீட்டில் ஆம்பிள உதவி இல்லாத ஒரு அம்மா என்னை மறிச்சு, "தம்பி காச தாறன் இந்த பதுங்கு குழியை வெட்டி விடுங்க என்றா. பாவமாயிருந்தது. வெட்டத் தொடங்கி, முடிய நேரம் போயிற்றுதம்மா. சாப்பிட்டிட்டுப் போகச் சொன்னவ. சாப்பாடும் வேணாம் காசும் வேணாம். வீட்டில பார்த்துக் கொண்டிருப்பினும் எண்டு ஒரே ஓட்டமாக வந்து சேர்ந்திட்டன். எனக்குச் சாப்பாடு போடுங்கோ. கை, கால் அலம்பிற்று வாறன்"



எண்டு சொன்னபடியே கிணற்றடிக்குப் போனான் டேவிட்.

"உன்னைக் காணேல்லையெண்டு சுட்டும், ரகுவும் கூட இன்னும் சாப்பிடேல்ல தம்பி மூணு பேரும் வாருங்கோ" என்றவாறு சாப்பாட்டைப் பரிமாறினாள். அவளும் தான் இன்னும் சாப்பிடவில்லை. சாப்பாடு முடிந்து எல்லோரும் கண்ணையரும் போது, "அம்மா, நம்ம சுடருக்கு டேவிட்டைக் கலியாணம் செய்து வைச்சா என்னம்மா. இரண்டு பேரும் நல்ல சோடி. சுடருக்கும் வயது போய்க் கொண்டிருக்கு" என்று மெதுவாக அம்மாவிடம் கேட்டான், ரகு. "டேவிட் தம்பி வேதம். நாம சைவம். அதோட டேவிட்டின்ர சொந்தக்காரர் இருப்பினும் அவை என்ன சொல்லுவினுமோ தெரியேல்ல." "வேதமும் சைவமும், எல்லாக் கடவுளும் ஒண்ணுதானம்மா" என்றான் ரகு. "சரி, சரி இப்ப பேசாம படு காலம் வரும்போது யோசிப்பம்." "காலம் வராது. நாம தான் அத தேடிப் பிடிக்க வேணும்" என்று சொன்னபடியே மௌனமாகிவிட்டான். சாவித்திரிக்கு தூக்கம் வரச் சிறிது நேரம் எடுத்தது.

அந்த அமைதியான இரவில் இவர்கள் இருவரது சம்பாஷணையும் சுடர், டேவிட் இருவரது காதல்களுக்குள்ளும் ஒரு சுற்றுச் சுற்றி வந்தது. அந்த இனிமையான நினைவுகளோடு அவர்களும் உறங்கிவிட்டனர்.

பஞ்சுதங்களும் அன்று தொடக்கம் இன்று வரை தத்தமது கடமைகளை ஆற்றிக்கொண்டேயிருக்கின்றன. ஓரறிவு முதல் ஐந்தறிவு கொண்ட விலங்குகளும் படைக்கப்பட்ட

விதிமுறைகளுக்கமைய நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் ஆற்றிவு படைத்த மனிதன் மட்டும் அறிவு முதிர்ச்சியாலும் விஞ்ஞானக் கண்டு பிடிப்புகளினாலும் இயற்கைச் சமநிலையைக் குழப்பி எல்லா விதிமுறைகளையும் மீறி விட்டான். மனிதனாக வாழ மட்டும் மறந்து விடுகின்றான்.

கடற்கரையில் காணப்படும் நண்டு அளைகள் போல் பார்க்கும்படிமொங்கும் பதுங்கு குழிகள். அளைகளை அமைத்துவிட்டு நண்டுகள் கரையில் படங்கீறிக்கொண்டு திரியும். காலடி அரவம் கேட்டதும் கண் இமைக்கு முன் அளைகளுக்குள் ஓடி மறைந்து விடுகின்றன. வன்னி மக்கள் வாழ்க்கையும் அப்படித்தானிருந்தது.

கால் பாதிக்கப்பட்ட ரகுவைக் கொண்டு அடிக்கடி பதுங்கு குழிக்குள் இறங்குவதும் ஏறுவதும் அவ்வளவு இலேசான வேலையில்லை. சுடரையும் ரகுவையும் பதுங்கு குழிக்குள் இறக்கிவிட்டு, பாம்பு புற்றுக்குள் வாலை விட்டிட்டு, தலையை மேலே உயர்த்திப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பது போல பல இரவும் பகலும் வானத்தைப் பார்த்தபடி இருந்தாள் சாவித்திரி. "இது தான் வானம் பார்த்தபடியோ" என்று தனக்குள் சொல்லிக் கொள்வாள். இரவுக் காவலாளிபோல் டேவிட் பயம் இல்லாமல் அங்கும் இங்கும் நடந்துபடி இருப்பான். இப்படி எத்தனை நாட்கள் கடந்தன என்பதே தெரியவில்லை.

திடீரென ஓர் இரவு நாலா புறங்களிலுமிருந்து குண்டுகள் தெறித்து வந்தன. டூம்... டூம்... "இது தான் பல்குழல் பீரங்கியாம்." பீரங்கிகள் குண்டுகளை மழைபோல் பொழிந்தன. பதுங்கு குழிகள் எல்லோரையும் உள்ளே இழுத்துக் கொண்டன. குண்டுகள் பதுங்கு குழிகளையும் விட்டபாடினவை. நாங்கள் இருந்த பதுங்கு குழியும் பதம்பார்க்கப்பட்டது. வாசலில் காவல் காத்த அம்மா இரத்த வெள்ளத்தில் துடித்தாள். மீண்டும் டேவிட் தான் மேய்ப்பனாக வந்து அம்மாவை ஆஸ்பத்திரிக்குத் தூக்கிச் சென்றார். கடுமையான இரத்தப் போக்கால் அம்மா நினைவை இழந்து விட்டாள். இவர்களது அதிஷ்டமோ துரதிஷ்டமோ அன்றைய தினம் செஞ்சிலுவைச் சங்கக் கப்பலும் வந்து சேர்ந்தது.

அம்மா கப்பலில் ஏற்றப்பட்டாள். "நானும் அம்மாவுடன் போகப் போறேன்" என்று சுடரும் கடலுக்குள் இறங்கிவிட்டாள். "அம்மா, இல்லாம நான் இருக்கமாட்டன்" என்று கத்தினாள். "நோயாளிகள் மாத்திரம் போகலாம். விருப்பம் இல்லையெண்டா நோயாளியையும் இறக்கி விடுகிறோம்" என்று கப்பல் அதிகாரி கடுமையாக எச்சரித்தார். சுடரை கடலுக்குள்ளிருந்து கரைக்குக் கொண்டு வருவதற்குள் போதும் என்றாகிவிட்டது டேவிட்டுக்கும் ரகுவுக்கும் "செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தினர் நல்லாக் கவனிப்பார்கள். அப்பாவின்ர விவாசம் குடுத்திருக்கு ஏலும் எண்டா அப்பாவுக்கு அறிவிப்பினும். பயப்படாத அக்கா" என்று ரகு ஆறுதல் கூறினான்.

"உங்கட அம்மா எனக்கும் அம்மாதான். உங்களை நினைத்தால் என் இதயமே நின்றுவிடும்போல இருக்கு." என்றான் டேவிட். "எனக்குள் துடிக்கும் இதயத்தை விட

எனக்காகத் துடிக்கும் இதயம் எவ்வளவு மேலானது. தமிழ் என்றால் அன்பு என்று ஒரு அர்த்தம் டேவிட் போன்றவர்களைப் பார்த்த பின்தான் ஏற்பட்டதோ?" என்று எண்ணத் தோன்றியது சுடருக்கு. அம்மாவுக்கு நடந்ததை அப்பாவுக்குச் சொல்லி அழக்கூட முடியாத பாவிகளாகி விட்டோம்."

மே மாத நடுப்பகுதி என்று நினைக்கிறேன். "எல்லோரும் வவுனியாவுக்குப் போக வேண்டி வரும் போலிருக்கு." "அவ்வளவு பேரும் போனால் அந்த ஊர்தான் தாங்குமா?" "அங்க போய்த்தான் என்ன செய்வது? யுத்த நிறுத்தம் வரும் போலயும் இருக்கு." "வெளி நாடுகள் தலையிட்டு பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைப்பார்கள் என்றும் கேள்வி." இப்படியாக நம்பிக்கையுடனும், நம்பிக்கை இல்லாமலும் மக்கள் தமக்கிடையே பேசிக் கொண்டார்கள். மற்ற நாடுகளையும் அரசுகளையும் நம்பியிருக்காமல் நாங்களாகவே ஒரு முடிவு எடுத்திருந்தால் எமக்கு இந்த நிலை வந்திருக்காது என்று மௌன மொழியில் பேசிக் கொண்டனர் சிலர்.

மழை காலத்தில் எறும்புகள் முட்டையை வாயில் கௌவிக் கொண்டு செல்வது போல கையில் கிடைத்ததை எடுத்துக் கொண்டு செட்டிக்குளம் நோக்கி மக்கள் புறப்படலாயினர். இன்னும் கொஞ்ச நாள் உயிர் வாழ யாருக்குத்தான் ஆசையில்லை. ரகுவும் டேவிட்டும் பின் தொடர எங்கள் பயணமும் தொடங்கியது. இரண்டு இரவுகள் நடைப்பயணம் அடுத்த நாள் விடிய சுற்றி வரக் கம்பி அடிக்கப்பட்ட திறந்த வெளியில் விடப்பட்டோம். மறைப்புமில்லை கதவத் திறப்புமில்லை. குடும்பம் குடும்பமாகப் பிரித்து விட்டனர். சில குடும்பங்களும் பிரிக்கப்பட்டன.

செட்டிக்குளம் வந்ததும் முகாம்களுக்குள் சென்று அம்மாவைத் தேடியது தான் முதல் வேலை. எங்கும் அம்மாவைக் காணவில்லை. சேர்ந்து போய்த் திரும்பியதுதான் மிச்சம். முகாம்களுக்குள் அத்தியாவசிய தேவைகள் சேவைகள் எல்லாம் அளவோடு தானிருந்தன. எல்லாவற்றுக்கும் தட்டுப்பாடும் கட்டுப்பாடும் தான். "இப்படியெண்டா வன்னிக் காட்டுக்குள்ளேயே இருந்து செத்திருக்கலாம்." என்று அலுத்துக் கொண்டான் ரகு. "டே. மெதுவாகப் பேசு, பேணுநர் இல்லாதவர்தான் அகதிகள் என்பார்கள். இது நமக்குத்தான் பொருத்தம் போல இருக்கு" என்றாள் சுடர். இதற்கிடையில் விசாரணைக்கு என்று ஒவ்வொரு நாட்களும் ஆட்களை அழைத்துச் சென்றனர். "அடைக்கலமாக வந்தவன் கொலையாளியாக இருந்தாலும் பாதுகாக்க வேண்டும்" என்று பெரிய பெரிய மகான்கள் கூறியது எல்லாம் உபதேசம் தானா?

முகாமுக்கு வந்து கிட்டத்தட்ட 5 மாதங்களாகி விட்டன. நேற்றையிலே இருந்து ஆட்களை வெளியில் விடத் தொடங்கி உள்ளார்களாம். எங்களையும் விட்டா ஒரு மாதிரி ஊருக்குப் போய் அங்கேயெண்டாலும் அம்மாவைத் தேடிப் பார்க்கலாம். இதற்கிடையில் அப்பா எங்களப் பார்க்கவேண்டு கொழும்பு வந்து இங்கு வர அனுமதி யில்லாததால் திரும்பவும் கண்டா

போய் விட்டாராம். நாங்க யாழ்ப்பாணம் போனா அப்பா பிளேனிலயெண்டாலும் வருவார்தானே. என்ற சாமத்தியச் சடங்குக்கு எடுத்த படத்தில் அம்மா நீக்கிறா. இப்ப அம்மா எங்க எண்டு அப்பா கேட்டா என்ன சொல்லிறது என்று எண்ணும்போது சுடரின் கண்கள் குளமாகின. "அம்மா அங்க இருப்பா அழாத அக்கா" என்று சுடரைத் தேற்றினான் ரகு. அதுக்குள்ள அடைமழையும் தொடங்கிவிட்டது. மழைத்தண்ணி மேலும் உள்ளே வராமல் டேவிட் அணைகட்டி விட்டான்.

கிட்டத்தட்ட அரைவாசிப் பேர் வரை வெளியில் விட்டிட்டினும் "எங்களையும் கெதியாக விடுவினும். யாழ்ப்பாணம் போனா அம்மாவைப் பார்க்கலாம். அங்க போய்ச் சேர்ந்ததும் அக்காவுக்கும் டேவிட்டுக்கும் கலியாணம் செய்து வைக்க வேண்டியதுதான் என்ற முதல் வேலை. எனக்குக்காலும் ஏலாது. சுடர் அக்காவை யார் இனிப்பார்ப்பது. அப்பா வந்தா அக்காவை அவரிட பாறம் கொடுத்திடலாம்." என்ற கற்பனையில் மிதந்தான் ரகு.

நவம்பர் மாதம் ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை என்று எண்ணுகின்றேன். நாங்க இருந்த முகாமுக்கு இரண்டு பேர் வந்து, "டேவிட் யார்?" என்றனர். டேவிட் முன்னுக்கு வந்தான். "வன்னியில் பயிற்சி எடுத்தனியா?" "எல்லாருக்கும்தான் அவர்கள் பாதுகாப்புக்காக என்று பயிற்சி கொடுத்தார்கள்." "பங்கர் வெட்டியது தானே." "எல்லா வீடுகளிலும்தான் வெட்டினார்கள். உதவி இல்லாத ஆக்களுக்கும் உதவி செய்தனான்" என்றான் டேவிட். "கொஞ்சம் விசாரிக்க வேணும். எங்க கூட வாறது" என்றனர். மௌனமாக அவர்களைப் பின் தொடர்ந்தான் டேவிட்.

போகும்போது திரும்பி ஒருமுறை சுடரைப் பார்த்தான். இதயம் வலித்ததால் சுடரின் கண்கள் பனித்தன.

"அப்பாவை கண்டதில்ல அம்மாவைத் தொலைத்து விட்டோம். எமக்கென்று இருந்த ஒரே துணையையும் எம்மை விட்டுப் பிரிந்து விடுவார்களோ?" டேவிட்டின் கண்களும் கலங்கின. எனக்காக ஓர் உயிர் அழுகிறதே என்று இதயம் மகிழ்ந்தது. எங்கும் மௌன ராகம். வீணையின் தந்தி அறுந்து அபசுரம் கேட்பது போல இருந்தது. பகல் ஒரு மணி கடந்து விட்டது. மீண்டும் மணிக் கூட்டைப் பார்த்தபோது இரவு 9 மணி. அன்று முழு நாளும் சுடரும் ரகுவும் சாப்பிடவில்லை. பசியும் இல்லை.

"சுட்டும் விழிச்சுடரே..." என ரகு பாடும் பாடல் வரியோடு, "என் உலகம் உன்னைச் சுற்றுகிறே" என்ற வரிகளும் சேர்ந்து சுடரின் காதுகளில் ரீங்காரம் செய்தன. முகாம் விளக்குகள் அணைக்கப்பட்டு எல்லோரும் உறங்கிவிட்டனர். புரண்டு புரண்டு படுத்தும் சுடருக்கு தூக்கம் வரவில்லை. "சுடர்... சுடர்" டேவிட் கூப்பிடுவது போலிருந்தது. ஒடிப்போய் வாசலைப் பார்த்தான். ஒருவரும் இல்லை. நாள் முழுவதும் பசியுடனும் களைப்புடனும் இருந்த ரகு அயர்ந்து தூங்கி விட்டான். கண்களில் கண்ணீரைக் கட்டுப்படுத்த கண்களை மூடிப் பார்த்தான். முடியவில்லை. "தம்பி அம்மாவிட சொன்னது போல் டேவிட்டை கலியாணம் செய்திருந்தாலும் நளாயினி போல தாலிப்பிச்சையாவது கேட்டிருக்கலாம்" என தனக்குள்ளே தவித்தான் சுடர். காலைப் பூசைக்கென எல்லாக் கோயில் மணிகளும் ஒன்றாக ஒலித்தன. இறைவனை அர்ச்சிக்கக் கூட நீர் இல்லாமல் கண்களும் காய்ந்து விட்டன. எல்லோரும் கண்விழிக்கும் வேளை சுடரும் ரகுவும் மட்டும் கண்மூடித் தூங்கினர்.

(இந்தக் கதையில் வரும் பெயர்கள் யாவும் கற்பனையே)

19ம் துளிக்கும் வீழ்

உயிர்நிறு எம் உணர்வுகள்

காதல் இணைத்தது எம்மை.

எனக்குக் கடைத்த உனது

மலர்ந்த முகத்தின் சிப்ப

வாழ்வின் சொக்கமாயிருந்தது.

சாதச் சாத்தானால் சமாத்யாக்கப்பட்ட

எம் சிப்பெல்கள் அதன்பின்

ஒருபோதும் கேட்கவேயல்லை.

உன்கை இழந்தீர் என்கை

எந்த ஆண்டவனாலும்

தேய்ந் முடியவில்லை ஒரு போதும்

சேர்த்து வைத்திருக்கும் ரனைவுகள்

இடையிடையே இன்பமாய் தோன்றி

துன்புறுத்தும் இடர் முள்ளாய்



என் கண்ணீரைத் துடைக்கும்

கைக்குட்டையாய் இருப்பதும்

உன் ரனைவுகள்தான்.

எனக்குக்கும் ஆறுதல்

என் இதயத்துள் புகைந்திருக்கும்

நீ மட்டும் தான்!

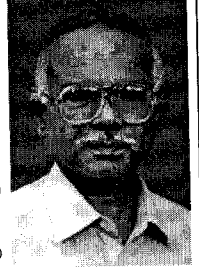
உன் ஆழ் மனத்திலும் இந்த

அபக்கம்சாலயின் ரனைவுகள்

நீயு புத்திப் போயிருக்கிறது கண்ணே ?

'சாஹித்திய இரத்தினம்' பேராசிரியர் க. அருணாசலம்

-தி. ஞானசேகரன்



'சாஹித்திய இரத்தினம்' என்ற இலக்கியத்திற்கான அரசு உயர்விருது இவ்வருடம் பேராசிரியர் க. அருணாசலம் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

யாழ். தீபகற்பத்தின் தென்மராட்சிப்பகுதியில் உள்ள சாவகச்சேரியில் அல்லாரை என்னும் மிகவும் பின்தங்கிய கிராமத்தில் 14-01-1946ல் கனகசபை - காசிப்பிள்ளை தம்பதியினருக்கு மகனாகப்பிறந்த இவர், தனது கடின உழைப்பால் படிப்படியாக உயர்ந்து பேராசிரியர் நிலையை எய்தியவர்.

பேராசிரியர் அருணாசலம் அவர்கள் தனது ஆரம்பக் கல்வியை அல்லாரை அரசினர் பாடசாலையிலும் இடைநிலைக் கல்வியை சாவகச்சேரி இந்துக்கல்லூரியிலும் பெற்றவர். 1967ல் கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் பிரவேசித்த இவர், 1968வரை அங்கு கல்வி பயின்ற பின்னர் 1968-1971 காலப்பகுதியில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்ச் சிறப்புப் பாடமாகக் கற்றுத் தனது பல்கலைக் கழகக் கல்வியை நிறைவு செய்தவர். 1972ல் அங்கு உதவி விரிவுரையாளராக நியமனம் பெற்ற இவர், 1974ல் "ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள்" என்ற தலைப்பில் ஆய்வு செய்து முதுகலைமாணிப் பட்டத்தைப் பெற்றார். அதனைத் தொடர்ந்து இவருக்கு உதவி விரிவுரையாளராக நிரந்தர நியமனம் கிடைத்தது. பின்னர் "தமிழில் வரலாற்று நாவலின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்" என்ற தலைப்பில் ஆய்வு செய்து கலாநிதிப் பட்டத்தைப் பெற்றார். 1981ல் இரண்டாந்தர முதுநிலை விரிவுரையாளராகி, 1986ல் முதல்தர விரிவுரையாளரானார். 1996ல் பேராசிரியராக உயர்வு பெற்றார்.

பேராசிரியர் அருணாசலம் அவர்கள் சிறந்த ஆசான் என்ற நிலைக்கு அப்பால் தேசியக் கல்வித் திட்டங்களிலும் ஈடுபட்டு உழைத்தவர். மஹரகம் தேசியக் கல்வி நிறுவகத்தின் தொலைக்கல்விப் பிரிவின் தமிழ்ப்பாடப் பதிப்பாசிரியர் குழுவின் அங்கத்தவர், தமிழ் மொழித்துறையின் ஆலோசகர், க.பொ.த. சாதாரண, உயர்தர தமிழ் மொழிப்பாடத்திட்ட மீழாய்வுக்குழுவின் அங்கத்தவர், பேராதனைப் பல்கலைக்கழக நூலகக் குழுவின் அங்கத்தவர் போன்ற புறநிலை நிகழ்ச்சித் திட்டங்களில் ஈடுபட்டவர். அத்தோடு பட்டமேற்படிப்பு மாணவர்களை ஆற்றுப்படுத்தும் பரீட்சகராக விளங்கியவர். 1995-1998 காலப்பகுதியில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறைத் தலைவராக விளங்கியவர். பல்கலைக்கழக தமிழ்ச் சங்கத்தினதும் நாட்டியச் சங்கத்தினதும் பெருந்தலைவராக விளங்கியவர். இலங்கை சாஹித்திய மண்டல தமிழ் இலக்கியக் குழுவின் தலைவராகப் பணியாற்றியவர்.

ஏறத்தாழ நான்கு தசாந்தங்களாகத் தான் வாழ்ந்த மலைய மண்ணின் மீதும் தோட்டத் தொழிலாளர் மீதும் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர். தான் எழுதிய "மலையகத் தமிழ் இலக்கியம்" என்ற நூலினை, "தாழ்வற்று வறுமைமிஞ்சி விடுதலை தவறிக் கெட்டுப் பாழ்பட்டு நிற்கின்ற தோட்டத் தொழிலாளர்களின் விமோசனத்துக்காக தீர்த்துடன் போராடித் தமது இன்னுயிர்களைத் தியாகக் செய்த கோவிந்தன், வெள்ளையன், செல்வநாயகம், சிவனு லெட்சுமணன் முதல் ஏபிரகாம் சிங்கோ வரையிலான தொழிலாளச் செம்மல்களுக்கு" சமர்ப்பித்ததிலிருந்து மலையகத்தின் மீதும் மலையக மக்களின் மீதும் அவர் கொண்டிருக்கும் பற்றினை நன்கு விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

நூலாசிரியர் என்ற வகையில் பேராசிரியரின் நூல்களாக 'பாராதியார் சிந்தனைகள்' (1984), 'சுவாமிவிபுலானந்தரின் சமயச் சிந்தனைகள்' (1992), 'காலக்கண்ணாடி- இளங்கதிர்' (1994), 'மலையகத் தமிழ் இலக்கியம்' (1994), 'தமிழில் வரலாற்று நாவலின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்', 'மலையகத் தமிழ் நாவல்கள்', 'இலங்கைத் தமிழியல் ஆய்வு முயற்சிகள்' (1997), ஆகிய நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. இவற்றைவிட சிறு நூல்களாக 'இளந்தலைமுறையினரும் கல்வியும்', 'சாதனையாளர் சாரல்நாடன்', 'தமிழகத்தில் சமணம்' ஆகிய நூல்களையும் இவர் எழுதியுள்ளார். இவற்றுள் 'சுவாமி விபுலானந்தரின் சமயச் சிந்தனைகள்', 'மலையகத் தமிழ் நாவல்கள்', 'இலங்கையில் தமிழியல் ஆய்வு முயற்சிகள்' ஆகிய நூல்கள் தேசிய சாஹித்திய விருதினைப் பெற்றன. 'தமிழில் வரலாற்று நாவல்களின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்', 'இலங்கையில் தமிழியல் ஆய்வு முயற்சிகள்', ஆகியன வடக்கு - கிழக்கு மாகாண சாஹித்திய விருதினைப் பெற்றன. 'மலையகத் தமிழ் இலக்கியம்', 'மலையகத் தமிழ் நாவல்கள்' என்பன மத்திய மாகாண சாஹித்திய விருதினைப் பெற்றன. "தமிழில் வரலாற்று நாவல்கள்" என்ற ஆய்வு ஏட்டிற்காக இவருக்கு முதன் முதலாக 'பொன்னம்பல முதலியார்' ரூபகார்த்தப் பரிசு வழங்கப்பட்டது. இப்பரிசு இதுவரை வேறு எவருக்கும் வழங்கப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவற்றை விட 'ரத்தின தீபம்' விருதினையும் பெற்றுள்ளார்.

பேராசிரியரின் இன்னுமொரு சிறப்பான அம்சம், அவர் ஒரு முற்போக்குச் சிந்தனையாளர். யாழ்ப்பாணத்தில் தலைவிரித்தாடும் சாதி, சீதனம் ஆகிய இரு பிற்போக்குச் சக்திகளுக்கெதிராக முகம்கொடுத்து வெற்றிகண்டவர். தமது வசதி வாய்ப்புகளை உதறித்தள்ளி தாம்விரும்பியவரைத் துணிகரமாக மணந்தவர். இவரது மனைவி பெயர் சரஸ்வதிப்பிள்ளை. இவர் ஓர் ஆசிரியை. பேராசிரியர் தம்பதியினருக்கு பாலமயூரன், கீதா என இரண்டு பிள்ளைகள்.

சாஹித்திய இரத்தினம் விருதினைப் பெற்ற பேராசிரியர் க. அருணாசலம் அவர்களை வாழ்த்துவதில் பெருமையும் மகிழ்வும் கொள்கிறோம்.

கொடகே

தேசிய சாகித்திய விருது - 2012

கலாபூஷணம் கிண்ணியா ஏ.எம்.எம்.அலி -

இவ்விருது வழங்கும் விழா 2012 செப்டம்பர் 06ஆந் திகதி ஜோன் டி சில்வா ஞாபகார்த்த மண்டபம் கொழும்பில் நடைபெற்றது.

கொடகே புத்தகசாலை நிறுவனர் தேச பந்து ஸ்ரீ சுமன கொடகே அவர்கள் இலங்கை இலக்கியத்தைப் போஷித்து வளர்க்கும் பொருட்டு மும்மொழிகளிலும் இருந்து எழுத்தாழியம் புரியும் படைப்பாளிகளின் நூல்களைத் தெரிவு செய்து, அவர்களுக்குப் பணமும் விருதும் வழங்கிக் கௌரவப்படுத்தி வருகின்றார். இவ்வண்ணம் இலக்கிய வாதிகளையும் ஏனைய துறைசார்ந்த கலைஞர்களையும் புரந்துவக்கின்ற இப்பணி பதின்மூன்றாண்டுகளாகத் தொடர்ந்து நிகழ்ந்து வருகின்றது. கடந்த மூன்று வருடங்களாகத்தான் தமிழ் இலக்கியத்தை வளர்த்தெடுக்கும் முகமாக இப்பணி முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளது. கடந்த ஆறாந் திகதி நிகழ்ந்தது பதினான்காவது வருட விருது விழாவாகும்.

ஒரு சிங்களப் பெருமகன் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் தனது நிதியுதவியை வழங்கிப் போஷிக்கும், இப்பொன்மனப் பாங்கைப் போற்றாமல் இருக்க முடியாது. பத்தாண்டு காலமாக சிங்கள-ஆங்கில மூலப் படைப்பாளிகளுக்கு மட்டும் வழங்கப் பட்டுவந்த கொடகே தேசிய சாகித்திய விருது, இன்று தமிழ்-முஸ்லிம் படைப்பாளிகளுக்கும் வழங்கப்பட்டு வருவதென்பது கொடகே அவர்களின் வள்ளண்மையும் நல்லுறவையும் பெருதுவக்கும் மனப்பாங்குமே காரணமாகும். ஏனைய மொழியில் எழுத்துப் பணி புரிவோருக்குப் போல் தமிழில் எழுத்தாழியம் புரிவோர்க்கும் இவ்விருதுகள் வழங்கப்படத்தான் வேண்டும் என்ற கட்டாயம் அவர்மீது சுமத்தப்படவில்லை. ஆனால், தமிழ்ப் படைப்பாளிகள் பற்றிப்பிரஸ்தாபித்தமுன்னோடிகளின் ஆலோசனைகளையும் கருத்துக்களையும் கொடகே அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டு, ஒவ்வோராண்டும் பெருந்தொகை நிதியைச் செலவிட்டு, அவரது நிறுவனத்தின் ஊடாக எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்களைக் கௌரவித்து வருவது பெரிதும் போற்றி மதிக்கத் தகுந்த செயலாகும். அவ்வகையில் தேசபந்து ஸ்ரீ சுமன கொடகே அவர்கள், இலக்கியக் காரர்களை நேசிக்கும் மனிதராகச் செயற்படும் பாங்கானது

சிறப்புக் குரியது. செப்பத் தகைமையுடையது. அவரது நன்னோக்கம் மும்மொழி, இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும், எழுத்தாழியம் செய்பவர் தம் மகிழ்ச்சிக்கும் என்றைக்கும் வழி சமைக்கும். ஆனால் இவ்விருது விழாவுக்கு வருகைதந்த பேராசிரியர் ஒருவர் தலைமை தாங்கிப் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது சொன்னார். "திரு.கொடகே அவர்களை நோக்கிச் சொல்லம்புகள் இனித்தான் வந்து விழும்" என்று. ஏனெனில், கொடகே புத்தகசாலை நிறுவனந்தான் இவ்விருது விழாவை நடத்துகின்ற உரிமையாளர். இந் நூற் தேர்வுகளில் சிலவேளை மறைமுகமாக வந்து சேரக் கூடிய "பட்சந்தான்" கொடகே அவர்களின் மீது இவ்வாறு சொல்லம்புகள் வந்து விழக் காரணமாகி விடுகின்றதோ?

ஒவ்வோராண்டும் போல 2012ஆம் ஆண்டும் விருது வழங்கும் போட்டிக்கான நூற்கள் ஆக்கவிலக்கியம் என அனைத்துப் பிரிவுகளுக்கும் கோரப்பட்டிருந்தன. நானும், "ஒரு தென்னை மரம்" என்னும் எனது சிறுகதைத் தொகுப்பு நூலை, சிறுகதைத் துறைக்கு வழங்கப்படும் விருதுத் தேர்வுக்கு அனுப்பிவைத்தேன். ஆனால் எனக்கு நிகழ்ந்ததை, நான் உண்மைக் குண்மையாக இவ்விடத்தில் கூறி வைக்க விரும்புகின்றேன். ஒருபோதும் திருவாளர் கொடகே அவர்கள் மீது நான் குற்றஞ்சுமத்த மாட்டேன். ஆனால் அன்னாருக்கு எனக்கு நிகழ்ந்தது தெரியாமலே இருக்கலாம்.

எனக்கு நிகழ்ந்து இதுதான் :-

கொடகே தேசிய சாகித்திய விருது தேர்வின் முடிவுகள் யாவும் 2012-08-19ஆந் திகதி ஞாயிறு தினகரனில் வெளியாகி இருந்தன. சிறுகதைத் துறைக்கு வழங்கப்படும் கொடகே சாகித்திய விருதுக்கான இறுதிச் சுற்றுத் தேர்வுக்கு எனது சிறுகதையும் தேர்வு செய்யப்பட்டுள்ள விடயத்தை அறிந்தேன். சந்தோச மடைந்தேன்.

இப்பெறுபெறுகள் தினகரனிற் பிரசுரமாகிச் சில தினங்களுக்குப் பின்னர் கொடகே நிறுவனத்தில் இருந்து எனக்கொரு தொலைபேசி அழைப்பு வந்தது. அழைத்தவர் தன்னை யாரென்று சொல்லவில்லை. அவர் கொடகே நிறுவனத்தில் இருந்து பேசியதால் நானும் அவரிடம் வியரங் கோரவில்லை.

அவர் என்னுடைய தேசிய அடையாள அட்டையின் இலக்கத்தைக் கூறும்படி கேட்டார். நான் எனது NIC இலக்கத்தை வழங்கினேன். எனக்கு நம்பிக்கை பிறந்தது. அந்த இருகையோடு இந்த ஒருகையும் சேர்ந்து சந்தோசத்தில் அடிக்கடி Clapping செய்தன!

விருதுக்கு நூல் தெரிவு செய்யப்படவில்லை என்றால் என்னை "இன்னார்" என்று உத்தரவாதப் படுத்தும் இலக்கத்தை அல்லவா கேட்டுள்ளார். பிறகென்ன எனக்குப் பிறக்காதா களிப்பு!

ஆமாம்! அடையாள அட்டை தந்த நம்பிக்கை உடையாதிருந்தது. எப்படி உடையும்?

விருதுக்கு நூல் தெரிவு செய்யடவில்லை என்றால் ஓரிலங்கையன் தான் சாகும் வரை தன்னுடன் வைத்துள்ள அவ் வடையாள அட்டையின் எண்களை எப்படிக்க கோருவது? எதற்காகக் கோருவது? அஃதென்ன இலகப்பட்ட இலக்கங்களா? ஆளையே இன்னாரென அடையாளங் காட்டும் பேரிலக்கம்.

அப்படித்தான் "ஒன்றுமில்லை" என்றால் ஏன் எனது NIC இலக்கங்கள் கோரப்பட்டன?

தமிழில் "சாங்கம் விளையாடாதே" என்றொரு பேச்சு வழக்குண்டு. அதாவது தனக்கு வேண்டியவர் தட்டுப்பட்டுப் போகக் கூடாது என்பதற்காக அவருக்கு வேண்டிய மறைமுக ஒத்துழைப்பு நல்கி அவரை ஜெயம் பெறச் செய்தல். இதனைத்தான் ஆங்கிலத்தில் - "Favouritism" என்கின்றார்களோ?

எனது ஒரு தென்னை மரத்திற்கான மதிப் பெண்கள் அடையாள அட்டை வரை இடப்பட்டதாந்தான் இதனை நான் எழுத வேண்டியவனானேன்!

அடையாள அட்டை வரை கொண்டு வரப்பட்ட தென்னை மரம் அதற்கப்பாற் சாய்ந்ததேன்? ஏதோ குழறுபடி இருப்பதாய் எனக்குத் தோன்றுகின்றது!

நிச்சயமாக தேசபந்து கொடகே அவர்களுக்கு இந்தத் தமிழ் நூற் தேர்வுகளில் எந்தச் சம்பந்தமும் இருக்காது என்றே கருதுகின்றேன். ஆகவே கொடகே அவர்கள் மீது குற்றங் கூறவும் முடியாது. குறை காணவும் முடியாது.

அவ்வப் பிரிவுகளுக்கு நியமிக்கப்பட்ட தெரிவுக் குழுவினருக்கே எல்லாம் வெளிச்சம்! அவர்கள் தாம் வெற்றிப் பழந் தரும் விருட்சம்!!

இறுதியாக ஓரன்பான வேண்டுகோள்:-

வெற்றி பெற்றவர்களை மட்டும் விழாவுக்கு அழையுங்கள். விருது வழங்குங்கள். மற்றவரை அழைப்பதாயின் அவர்களுக்கு ஆறுதற் பரிசாவது அளியுங்கள். அன்றேல் அழையாதிருங்கள். எதிர் காலத்தில் விருதும் பரிசும் வழங்கும் விழாக்களை இவ்வண்ணஞ் செய்யவே விழையுங்கள்.

அப்போதுதான் விழாக்கள் அர்த்தமுள்ளதாய் இருக்கும்.

"சாங்கம்" விளையாடுதல்" மூலமோ, Favouritism காட்டுதல் மூலமோ இவ்விருது விழாவைக் கொச்சைப் படுத்த வேண்டாம். அவ்வாறு மறை முகமாகக் "கனிவு" காட்டக் கூடியவர்கள் தெரிவுக் குழுக்களில் இடம் பெறக் கூடாது. அவ்வாறானவர்களால் நிச்சயம் இவ்விருது விழா பழுது விழாவாகிவிடும். தேசபந்து கொடகே அவர்களின் குறிக்கோளும் கொள்கையும் அவ்வாறான பிரகிருதிகளால் நீர்த்துப் போய்விடும்.

இது எனது அபிப்பிராயம் மட்டுமல்ல எழுத்துலக அன்பர்கள் எல்லோருடையதுமாகும்.

நேர்மைத் திறனும் நியாயத் தரமும் உள்ளவர்கள் தாம் பாரபட்சம், கனிவு, சலுகை என்ற பதங்களை எல்லாம் புறந்தள்ளிவிட்டுப் போட்டியை நடத்தப் போதுமானவர்கள். இத்தகைய குணநலம் படைத்தோரார்தான் பேச்சுக்கும் ஏச்சுக்கும் இடமின்றி எந்தப் போட்டியையும் நடத்த முடியும். உண்மைத் தன்மையை நிரூபிக்க முடியும்.

இந்தச் சிறுகதைத் தெரிவில் குழறுபடிகள் உள்ளதாகத்தான் நான் கருதுகின்றேன். ஏனென்றால் என்னுடைய தேசிய அடையாள அட்டையின் இலக்கத்தை அவர்கள் பெற்றுக் கொள்கின்ற எல்லை வரை நான் வந்துள்ளேன். அதன்பின் சாங்கமோ Favouritismமோ? என் வெற்றிக்குச் சாவுமணி அடித்து விட்டது என்றுதான் சொல்வேன்.

எனக்கு அநியாயம் இழைப்பதற்காக இன்னொருவர் மீது 'கனிவு' காட்டப் பட்டுள்ளதே எதார்த்தம். அது நட்புறவின் மூலமுண்டான கனிவாக இருக்கலாம். வேண்டியவர் என்ற விருப்பின் மூலமாக வளர்ந்த பட்சமாகவிருக்கலாம்.

எப்படியோ எனது வெற்றிக்கு வேட்டு வைக்கப்பட்டதாகவே நான் வாழும் வரை எண்ணுவேன். ஏனெனில் அவ்வாறு எண்ணத் தூண்டிக் கொண்டே இருக்கும் எனது தேசிய அடையாள அட்டை! நான் எப்படிச் செய்வேன் இதனை அசட்டை!!

செலவு, சிரமம், தூரம், நேரம் இவற்றை யெல்லாம் பொருட்படுத்தாது, அகவை அறுபத்து நான்கை எட்டிப் பிடிக்கும் என்போன்றோர்களுக்கு கிண்ணியாவி லிருந்து கொழும்புக்குப் போய்வரும் பயணம் பளுமிக்கதே! அது பயன்மிக்கதாக இருப்பின், பயணப் பளுவையும் சிரமத்தையும் சுவையாக்கிக் கொள்ளலாம்! இனிவருங்காலங்களிலாவது விருது விழா விழாதிருக்க வேண்டுகிறேன்.



நூல் அறிமுகத்திற்கு நூல்களை அனுப்புபவர்கள் கிரண்டு பிரதிகளை அனுப்ப வேண்டும். ஒரு பிரதியை மட்டும் அனுப்பினால் அதற்கான நூல் அறிமுகக் கிடம்பெற மாட்டாது. ஒரு வருடத்திற்குள் வரவில்லாததால் நூல் அறிமுகத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

குறிஞ்சி நாடல்

இளமை கிழறிவிடும் சுகங்களும், கீறிவிடும் ரணங்களும், கடைசி வரைக்கும் மறக்க முடியாதவை...

தனது குழந்தைக்கு, மனைவிக்குத் தெரியாமல் மனதார நேசித்தவரின் பெயரை வைத்து, அடிக்கடி கூப்பிட்டு, மனசுக்குள் சந்தோஷப்படும் அளவுக்கு, சம்பவங்கள் எதுவும் எனது வாழ்க்கையில் நிகழவில்லை.

தனிமை, அதுதான் நிரந்தரமானது ஒரு துறவியைப் போல...

'சிங்களம் மட்டும்' என்ற சட்டம் அமுல் படுத்தப்பட்டு ஆண்டுகள் பல கடந்து விட்டாலும் அதன் தாக்கம், தமிழ்ப் பேசும் மக்களின் மனங்களில் நீறுபூத்த நெருப்பாக கனன்று கொண்டிருந்தது... என் னையும் அது விட்டு வைக்க வில்லை, எதிர்காலம் கேள்விக் குறியானது. விடை தெரியாமல் தவித்தேன்.

'தமிழ் தேசியம்' என்ற கனவு விரக்தியடைந்த இளம் நெஞ்சங்களில் விதைக்கப் பட்டு, துளிர விட்டுக் கொண்டிருந்த சமயமது. தேசிய நுண்கலைக் கல்லூரிக்கு ஓவியம் பயில்வதற்கு தெரிவு செய்யப்பட்டிருப்பதாக தெரிந்த போது 'தோடி' ராக ஆலாபனை கேட்ட ஆனந்தம் மனதுக்குள் ஆர்ப்பரித்து இதயத்தை வருடியது. என்னோடு கூடப்பிறந்த அசட்டுத் துணிச்சல் உந்தித் தள்ள கனவு களுடனும், நம்பிக்கைகளுடனும் தெற்கு நோக்கி ரயிலேறினேன்.

குடா நாட்டைக் கடந்த ரயில் வண்டி துரித கதியில் பயணிக்கத் தொடங்கியது. சக பயணிகளின் ஆர்வாரம் அடங்கி குறட்டை ஒலி ஓங்கி ஒலித்தது. இரவு நெடு நேரம் தூக்கம் வராமல் தவித்தேன்... மனச் சோர்வில் கண்கள் மூட சிறு வயதில் தொடங்கி பரந்து விரிந்தன நினைவுகள்...

பரம்பரை, பரம்பரையாக சங்கீதக் கலைஞர்கள் நிறைந்த குடும்பத்தில் பிறந்த எனக்கு, எனோ இசை பயில்வதில் ஆர்வம் ஏற்படவில்லை. கவின் கலைகளில் ஒன்றான ஓவிய மொழி மீது தான் நாட்டம் சென்றது. பள்ளிக்கூடத்தில் சக மாணவர்கள் மத்தியில் அதுதான் என்னை தனித்து அடையாளம் காட்டியது.

கடந்த காலச் சம்பவங்கள் வந்து மனசை அலைக்களித்தன... தந்தையின் ஆசைகளுக்கு அணை போட்டு, அவரால் உதாசீனப் படுத்தப்பட்ட எனது ஓவியக்

கனவுகளுக்கு மதிப்பளித்து உரம் சேர்த்த பெரிய தந்தையும், தண்ணீர் விட்டு வளர்த்த நண்பர்களும் சேர்ந்து வந்து மனதுக்குள் மாறி, மாறி தாளவாத்தியக் கச்சேரி நடத்தினார்கள்.

அம்மா தான் ஆசையோடு வளர்த்த ஆடுகளில் ஒன்றை விற்று எனது கைச் செலவுகளுக்கு தனது பங்காக பணம் தந்த தருணங்களும், சகோதரிகள் கோழி வளர்த்துச் சேர்த்த பண உண்டியலை உடைத்து தானமாகத் தந்ததும், நினைவில் வந்தபோது, விழியோரங்களில் கண்ணீர் முத்துக்கள் பனித்தன.

வானத்தில் ஜொலிக்கும் நடவுத்திரங்களை வியந்து பார்த்துக் கொண்டு, யதார்த்தம் புரியாமல் பள்ளத்தில் விழுகிற கவிஞனைப் போல நானும் அவசரப்பட்டு விட்டேனோ என்று நெஞ்சு பட படத்து மிருதங்கம் வாசித்தது.

இருள்வீ ஒரு ஒவ்வியம்

சிவா சண்முகம்

என்னையறியாமல் கண்கள் தூக்கத்தைத் தழுவிக்கொண்டன.

மறுநாள் இருள் பிரியாத அதிகாலை வேளை. கண் விழித்தபோது, வழக்கம் போல என்னைத் தாலாட்டி துயிலெழுப்பும் பக்கத்து வீட்டு நாதஸ்வர வித்துவானின் 'பூபாள்' ராக ஆலாபனையோ, முத்துமாரியம்மன் கோவில் மணியோசையோ, தோட்டத்து குருவிகளின் குரலோசையோ கேட்கவில்லை... மாறாக, அந்த விரிந்த மௌனத்துக்கிடையே புகையிர்தம் தண்டவாழத்தை உரசும் கர்ண கரூமான ஓசை செவியறைகளை அறைந்து அதிர வைத்தது...

ரயில் வண்டி தலை நகரத்தை அண்மித்து விட்டதற்கான அறிகுறி சக பயணிகளின் முகங்களில் பிரதிபலித்தன. அடிச்சுப், பிடிச்சுக் கொண்டு வாசற் கதவை நோக்கி படையெடுத்தனர்.

அன்று விடுமுறை தினமாதலால், தலைநகரத்து வீதிகள் யாவும் வெறிச்சோடிக்

கிடந்தன. சில கணங்கள் திசை மாறிய பறவை போல ஒரு திகைப்பு! நெஞ்சுக்குள் சிறகு விரித்து பட, படத்தது ஓய்ந்தது. முன்பொரு முறை வந்து போன அக்கா சிவகாமியின் ஞாபகம் வர, அந்த இல்லம் நோக்கி விரைந்தேன்...

மாநகரின் கறுவாக்காட்டு பிரதேசம். நாட்டின் தலை விதியை நிர்ணயிக்கும் அரசியல் பிரமுகர்களும், தனவந்தர்களும், வெளிநாட்டுத் தூதுவர்களும் செறிந்து வாழும் பகுதி அது.

அழகாக செப்பனிடப்பட்ட அந்த வீதியின் இரு மருங்கிலும் பாரிய மரங்கள், வானுயர வளர்ந்து நிழல் பரப்பிக் கொண்டிருந்தன. நடைபாதையில் சொரிந்து கிடந்த மஞ்சள் நிறப் பூக்கள் கம்பளம் விரித்தது போன்ற ஒரு பிரமையை எனக்குள் ஏற்படுத்தின.

கிராமத்து பள்ளிக் கூடத்தை அண்மித்த வயல் வெளிகளும், அதன் ஊடாகச் செல்லும் செம்மண் பாதையும், இரு மருங்கிலும் அணிவகுத்து நின்ற பனை மரங்களும் நினைவில் வந்து மனசை வருடி ஞாபகப்படுத்தின.

பிரிட்டிஷ் காலத்து கட்டிடக் கலையின் பாரம்பரியத்தைப் பிரதிபலிக்கும் அந்த வெள்ளை நிற மாடிக் கட்டிடம். இப்போது கல்லூரிவளாகமாக காட்சியளித்தது.. தயக்கத்துடன் உள்ளே நுழைந்தேன். முன்னால் பரந்து விரிந்து கிடந்த புல் தரையில் மாணவ, மாணவிகளின் கூட்டம் அலை மோதியது. எனது நெற்றியில் இன்னும் கலையாமல் துலங்கிய திருநீற்றுப் பூச்சு என்னை யாரென்று இலகுவில் அடையாளம் காட்டியது. புரியாத மொழி, முன் எப்போதும் பார்த்திராத வித்தியாசமான முகங்கள்... அந்தச் சூழல் என்னை மிரட்டி எடுத்தது. எதேச்சையாக, முன்வூலில் வைக்கப்பட்டிருந்த கண்ணாடிச் சட்டத்தினுள் நோட்டம் விட்டேன். விபரப் பட்டியல்கள் தனிச் 'சிங்களத்தில்' என்னைப் பார்த்துச் சிரித்தன.... கண்ணைக் கட்டி காட்டில் விட்டது போன்ற ஒரு பிரமை. ஏமாற்றமும், பீதியும் தோன்றி மனசை அலைக்களித்தன.

இனம்புரியாத ஒரு பயம், சிறு குமிழ்களாக நெற்றிப் பொட்டில் விவர்த்து சுரந்தது. சலிப்புடன் மறுபக்கம் திருப்பியபோது, மதில் சுவரின் மீதிருந்த அணில் குஞ்சுகள் பக்கத்திலிருந்த மரத்தின் மீது தாவி ஏறுவதும், செழித்து வளர்ந்திருந்த இலைகளுக்கு அப்பால் சென்று மறைவதும்... மீண்டும் வருவதும், போவதுமாக விளை யாடிக் கொண்டிருந்தன. அவை-



களையே வைத்த கண் வாங்காமல் வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். அந்த அணில் குஞ்சுகளைப்போல எனது வாழ்க்கையும் சுதந்திரமாக அமைந்து விடாதாவென ஏக்கமாக இருந்தது..

அதே நேரம், "ஹாய்! ஜீவா... வெல் கம். ஐயாம் யசோதரா பண்டார... 'எக்ஸ்ரேனைல்' ஸ்டூடென்ட் சிற்பம் வடிப்பது எனது ஹாயி " என்று கூவிக் கொண்டு ஒரு பெண் என் முன்னால் வந்து கையை நீட்டினார்... அவரது சரளமான ஆங்கில மெழிப் புலமை வீணையின் நாடமாக எனக்குள் இசைத்தது.

முன் எப்போதும் பார்த்திராத ஒரு இளம் பெண்ணை இத்தனை நெருக்கத்தில் பார்த்த போது கூச்சமும், வெட்கமும் பிடுங்கித் தின்றன.

கனிவான முகம், நேசம் இணைந்த குரல், செக்கச் செவேலென்ற நிறம், கண்டிய சிங்கள பாரம்பரியத்தை

நினைவு படுத்தும் பாணியில் காட்சியளித்தார் அந்தப் பெண்.

எந்தவித டாம்பீகமும் இல்லாத எளிமையான அந்தத் தோற்றம் அவரிடம் இயல்பாகவே எனக்குள் ஒரு மதிப்பைத் தோற்றுவித்தது. நான் திகைப்பிலிருந்து விடுபட சில கணங்கள் சென்றன... சுதாரித்துக் கொண்டு கூச்சத் துடனும், தயக்கத்துடனும் கைகொடுத்தேன்.

"எப்படி ஓங்கட பெயர் தெரிஞ்சு தென்னு வியப்பா இருக்கா?" கனிவோடுகாதின் அருகில்

கேட்டது அந்தக் குரல், அதுவும் தமிழில்...

ஒரு கணம் கனவா, அல்லது நனவா என்ற பிரமிப்பு! என்னால் நம்ப முடிய வில்லை... ஆழ்கடலில் நீச்சல் தெரியாமல் தவித்தவனுக்கு, பற்றிக் கொள்ள மரக்குச்சி கிடைத்த சந்தோஷம் எனக்குள்...

எங்கேயிருந்து அந்தத் தைரியம் வந்ததோ தெரியாது! "சொல்லுங்கோ மடம்" என்னையறியாமல் வார்த்தைகள் விழுத்து தெறித்தன.

"இதென்ன ஜீவா!... மடம் அது, இது எல்லாம்..." நீண்ட காலம் பழகியவர் போல உரிமையுடன் கோபித்துக் கொண்டார்.

சட்டென்று, பள்ளிக் கூடத்தில் படிக்கும் போது எங்களுக்கு சிங்கள மொழியைப் போதிக்க வந்த விக்கிரம சிங்க மாஸ்டரும், எனக்கு சித்திரம் கற்பித்த டி.ரோயிங் மாஸ்டர் நிமாலும் மனதில் வந்து போனார்கள். வன்முறையின் கோரத் தாக்குதலுக்கு இரையாகி, விரட்டி யடிக்கப்பட்ட சம்பவம்.. இத்தனை

வருடங்கள் கழித்தும் மறக்காமல் என் கண்முன் நிழலாடியது.

அதன் பலனை இப்போது நான் மொழி புரியாமல் அனுபவிக்கிறேன் என்று உள்மனம் உறுத்தியது.

"ஏதோ சீரியஸ்சாக யோசிக்கிற மாதிரி தெரியுது...?" மிஸ்.யசோதராவின் குரல் என்னை சுயத்திற்கு கொண்டு வர, பரிவுடன் அவரைப் பார்த்தேன்... கள்ளாங் கபடமில்லாத அந்த முகத்தில் எத்தனை கருணை, சினேகமாக உறவாட நினைக்கும் பாங்கு. என்னையறியாமலே, எனக்குள் ஒரு நம்பிக்கை துளிர்விட்டது.

சின்ன வயசில் அரசியல் வாதிகளின் தயவில் பெரும்பான்மை இன மக்களைப் பற்றி எனக்குள் வியாபித்திருந்த பயமும், வெறுப்பும், சூரியனைக் கண்ட பனிபோல் விலகுவதாக உணர்ந்தேன்...

"ஐவா!.. நீங்க மற்றவர்களிடமிருந்து வெலகி தன்னந்தனியா நிக்கிறத பார்த்தப்... மனசுக்கு கவலையா இருந்திச்சு! வித்தியாசமான பெயருடன், பரீட்சையில் நெறய புள்ளிகளும் கெடச்ச மாணவர் நீங்களாகத்தான் இருக்கணும் என்று தோணிச்சு!.."

"மிஸ்! மெய்யாகவே.. சொல்லுறியள்?"

"ஐயோ!.. இதென்ன ஐவா... சத்தியமெல்லாம் பண்ணச் சொல்லுறியளா?.."

அசட்டுத் தனமான கேள்வி கேட்டு அவருடைய மனசை நோகடித்து விட்டேனோ என்று மனம் ஒருகணம் துணுக்குற்றது.

அதே சமயம்... "குட் மோர்னிங் மிஸ். பண்டார" என்று அழைத்தபடி வெளிநாட்டவர் போல் தோற்றமளித்த பெரியவர் ஒருவர் அருகில் வந்தார். முதுமையின் தளர்ச்சி உடலில் தெரிந்தாலும், முகத்தில் வற்றாத புன்னகை, வார்த்தைகளில் நகைச் சுவையின் ஜாலம்..

"ஐவா!... இவர்தான் மூத்த விரிவுரையாளர்... டேவிட். சர்வதேச அளவில் பேசப்படும் ஓவியர். இவரோட உதவி ஓங்கட எதிர்காலத்தை வளம்படுத்து" என்று அறிமுகம் செய்து வைத்தார். ஆண்டவன் சிலசமயம் தன்னை நம்பியவர்களுக்கு எதிர்பாராத ஆச்சர்யங்களை ஏற்படுத்துகிறார்... அதெல் லாம் இவை தானோ?.. என்று மெய்மறந்து நின்றபோது...

அந்த கோடைகால வெப்பத்திலும் பூந் தென்றலாய் காற்று மனதினுள் தண்மையுடன் நிறைந்து வருடியது போல உணர்ந்தேன்.

மற்ற உறவுகளிலிருந்து மாறுபட்ட பந்தம் நட்பு. அவரவர் தேவைகளை உத்தேசித்துத்தான் உறவுகள் பூக்கின்றன... பலர் தங்கள் உணர்வுகளையும், அந்தரங்கங்களுக்கும், மன உளைச்சல்களையும் பகிர்ந்து கொள்வதற்கு நம்பிக்கையானவர்களைத் தேடுகிறார்கள்... அந்த நட்பு, பார்த்தை இறக்கி வைத்த சுகத்தை மனசுக்குத் தருகிறது. எங்களுக்குள் ஆரம்பித்த உறவும் இத்தகையது தான் என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது.

புரியாத என் முகம் பார்த்து, அவரே சொன்னார்... வார்த்தைகள் கண்ணீரில் கரைந்து வந்தன. "அப்பச்சியின் (தந்தை) அரவணைப்பில் வாழு வேண்டிய நான் அவரோட மொகத்தை கூட

பார்க்கல்ல... அம்மாவோட வயித்தில நான் கருவா இருந்தப் அவர் இறந்து போனார். விவரம் தெரிஞ்சுப் வன்முறைதான் அவரது உயிரைப் பறிச்சதென்னு தெரிஞ்சு நெலை குலைஞ்சு போனேன்... ஏனோ அம்மா என்னோட அருகாமய வெறுத்தார். தாத்தா. பாட்டியின் ஆதரவில் 'கொன்வெண்டில்' தங்கி படிச்சேன். அப்புறமா, ஆங்கில இலக்கியத்தில் டிகரி வாங்கினேன். சின்ன வயசிலிருந்தே ஆயா லக்ஷ்மி அம்மாவின் அரவணைப்பில் வளர்ந்தேன். தமிழ் மொழியை நான் ஒங்களோட பேச முடியிறதுக்கு காரணமே அவங்கதான்..."

லேசான விம்மல்கள்... அவரது வார்த்தைகளுக்கு அப்பப்போது முற்றுப் புள்ளியிட்டன.

"அம்மா தன்னோட டாம்பீக் வாழ்க்கைக்கும், ஆசைகளுக்குமாக ஒரு புருஷனைத் தேடிக்கொண்டார். என்னோட "பொடி அப்பச்சி" ஒரு அரசியல்வாதி. இனவாதம் தான் அவரோட ஆயுதம். எப்படி வாழக் கூடாது என்கிறதுக்கு ஒதாரணமா வாழ்கிறவர். அம்மா அதுக்கு ஆதரவா சருதி சேர்த்துக் கொண்டிருந்தார். "

அவருக்கான ஆறுதல் வார்த்தைகள் சொல்லும் முதிர்ச்சி என்னிடம் இல்லை. ஆனால், அதை பொறுமையுடன் கேட்கும் சபாவம் இருந்தது. தேறுதல், காலம் வழங்கும் என்று நம்பினேன்..

அரசியல், பணம், புகழ் அத்தனையும் கைகோர்த்துப் பயணிக்கும் குடும்பத்துப் பின்னணி, மிஸ்.யசோதரா வினுடையது என்று தெரிந்தபோது... அச்சம். அடி மனசில் வியாபித்து 'கெஞ்சிரா' வார்த்தியம் வாசித்து பட, படத்தது.

அவரது காரில பயணிக்கும் அளவுக்கு எங்கள் நட்பு நெருக்கமானது. ஆனால், அத்தனையும் சிறுவர் காப்பகங்களுடனும், முதியோர் இல்லங்களுடனும், ஆன்மீகத் தலங்களுடனும் தான் சங்கமமாகின.

மிஸ்.யசோதரா ஒரு நாளின் பல மணிநேரங்களான சமூகப் பணிகள், மனதநேய நடவடிக்கைகள் என்று எல்லையிலாத தோக்கம் என்ன? கால் நூற்றாண்டைக் கூட கடக்காத வயசில் ஒரு பெண்ணுக்கு இத்தனை மனப் பக்குவம் எப்படி வந்தது? விடை தெரியாமல் தவித்தேன்... கேட்கும் துணிவு வரவில்லை, தயக்கம் என்னைத் தடுத்தது.

இலவசமாகப் படிக்கக் கிடைத்த ருஷ்ய இலக்கியங்களும், கம்யூனிச சித்தாந்தங்களும் சித்தரிப்பது போல... அதிகாரவர்க்கமும், பணம் படைத்த வர்களும் வசதியாகவும், நிம்மதியாகவும், சந்தோஷமாகவும் வாழ்கிறார்கள் என்ற எனது கணிப்பு, கற்பனை கலந்தது என்று உணர்ந்தேன்.

மிஸ்.யசோதராவின் சுறுசுறுப்பான சமூகப் பணிகள் என்னை அசரவைத்தன.

"ஐவா!.. மின்சாரம் தடைப்படுகிற இரவுல, அந்த இருட்டை சமாளிக்க முடியாம நாங்க எவ்வளவு தடுமாறுகிறோம்... ஆனா, வாகன நெரிசல்ல வீதிய கடக்க முடியாம அவதிப் படுகிற, கண்பார்வை இழந்தவங்களோட நிரந்தர இருள் எவ்வளவு கொடுமையானது!"

அவர்களின் கை பிடித்து பாதையைக் கடந்த பின்பு, சாலை ஓரத்தில் நிறுத்தப்பட்ட காருக்குள்

திரும்ப வந்து, தனது செயலுக்கு மன்னிப்பு கோரும் சுவாவம் வேறு யாருக்கு வரும்! இப்படி எத்தனையோ சம்பவங்கள்...

பரீட்சை முடிந்து, அந்த ஆண்டின் நிறைவு நான். நீண்ட விடுமுறையின் மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் எல்லோர் முகங்களிலும் பிரதி பலித்தன. அதையும் மீறி, பிரிவு நெருங்கிய நண்பர்களின் மனங்களில் லேசான வருத்தத்தை வரவழைத்தது.

"ஜீவா!..ஓங்களை நான் மொதல், மொதலா சந்திச்சுப் இத்தனைக்கு, ஒரு இளைஞன் இவ்வளவு வெகுளியா இருக்கானேன்னு கவலையா இருந்திச்சு... இப்ப ஓங்களை பார்க்கிறப்ப பிரமிப்பா இருக்கு! சூழல்தான் மனுஷனை எந்தளவுக்கு மாத்தறதுன்னு நெனைக்கிறப்ப மனசுக்கு ரொம்ப சந்தோஷமா இருக்கு."

"சிறகு மொழைச்சு தாய்ப் பறவையின் அரவணைப்பிலிருந்து வெலகி, சுதந்திரமாக பறக்கத் தயாராகும் குருவிக் குஞ்சின் கெம்பீரம். இப்ப ஓங்களைப் பார்க்கிறப்ப... ஒரு அழகான ஓவியம் போல எனக்குத் தெரியுது ஜீவா..."

இது வெறும் புகழ்ச்சியல்ல, அவரது அடிமனசிலிருந்து பீறிடும் வார்த்தைகளாக உணர்ந்தேன்... என்று மில்லாதவாறு அந்தக் குரல் தன, தனத்து பதட்டத்துடன் வெளிப்பட்டது போல் தோன்றியது.

'மிஸ்! உங்களைச் சந்திச்சு நாளிலிருந்து பெரும்பாலும் உங்கட சிரிச்ச அமைதியான முகத்தைத் தான் பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால், இப்ப எதையோ நினைச்சு கவலைப் படுகிற மாதிரி தெரியுது... என்ன நடந்தது?.. நான் தெரிஞ்சுக்கலாமா...

ஒரு வருத்தமான புன்னகை அவரது உதடுகளில் தோன்றி சடுதியாக மறைந்து போனது. "ஜீவா! ஓங்கட கேள்விக் கெல்லாம் பதில் சொல்ல நெலையில் நான் இப்ப இல்லை... அந்த நாளே சீக்கிரமா வரும்."

கல்லூரி மீண்டும் ஆரம்பமானது. ஆனால் மிஸ். யசோதரா சமூகமளிக்கவில்லை... நாட்கள் வாரங்களாகின. மாதம் ஒன்றைக் கடந்தும் அவரைப் பற்றிய தகவல் எதுவுமில்லை.

மாணவ, மாணவிகளின் கேலியும், கிண்டலும் எல்லை மீறி, என்னிடம் துக்கம் விசாரிக்கு மளவுக்குச் சென்றது. மனசுக்குள் பீறிட்ட 'முகாரி' ராக ஆலாபனை இதயத்தை கசக்கிப் பிழிந்து இம்சை செய்தது. கணங்கள் யுகங்களாக நகர்ந்தன.

அன்று வந்த கடிதம் மிஸ். யசோதரா வினுடையதென்று தெரிந்தபோது... நான் எல்லா வெம்மைகளிலிருந்தும் விடுபட்டது போன்ற ஒரு உணர்வு எனக்குள் வியாபித்து நீர்த் திரை கண்களை மறைத்தது.

"ஜீவா! எதிர்பாராத சில காரணங்களுக்காக தாத்தா, பாட்டியுடன் வெளிநாடு வரவேண்டிய தாகாகி விட்டது. திருமப அங்கே வருவதற்கான சாத்திம் இப்போது இல்லை."

"ஓங்கட மனசில தோன்றிய எல்லாக் கேள்விகளுக்கும் பதில் சொல்ல வேண்டிய நேரம் நெருங்கி விட்டதாக உணர்கிறேன்..."

"கற்பனைகளை ஏத்துக்கற மனசுக்கு, நெஜத்தையும் தாங்கிக்கிற தருணம் வந்திட்டுது... சரி! பதட்டப் படாம தொடர்ந்து படிப்பங்கோ..."

"ஜீவா! நான் கலியாணமானவ... எனக்கு அது நடந்ததே ஒரு துரதிஸ்டமான சம்பவம். மனசு நெஷூ-றய கனவுகளோட, நம்பிக்கைகளோடதான் அந்த பந்தத்துக்குள்ள நொழைஞ்சேன்... ஆனா, விதி சதி செய்துவிட்டது. ஏமாற்றத்தை ஏத்துக்கதுக்கு முன்னடியே எல்லாம் முடிஞ்சு போச்சு..!"

"என்னோட கணவர் ஒரு கட்டிடக் கலைஞர் பல வருஷம் வெளி நாடல் தங்கிப் படிச்சு, பணி புரிஞ்சுவர். எனது ஓறவினரும் கூட... அங்கே தப்புப் பண்ணறதுக்கு நெறைய சான்ஸ் இருக்கு. நெதானம் தவறி நடந்துகிட்டா வாழ்க்கையே சூன்யமாகிடும். அது அவருக்கும் நடந்திருக்கலாமனு தோனுது."

"கலியாணம் முடிஞ்சு கொஞ்ச நாள் என்னைக்கு வந்த ஜீரம் எந்த மருந்துக்கும் கட்டுப்படல்ல. பல மருத்துவ பரிசோதனைகள் செஞ்சு பார்த்தும் கண்டு பிடிக்க முடியேல்ல. அப்புறமா, ஹெச்.ஈ.வி பரிசோதனை மூலம் தான் அதனோட பாதிப்பு இருக்கிறதா சொன்னாங்க... நெலை குலைஞ்சு போனேன். கலியாணமாகி முழுசா ஒருவருஷம் முடியிறதுக்கு முன்னடியே கணவரும் ஹெச்.ஈ.வி பாதிப்பால் இறந்து போனார். இதை அவர் என்கிட்ட ஏன் மறைச்சார் என்கிறது தான் இன்னும் புரியாத புதிரா இருக்கு."

"இந்த சோகத் திலிருந்து மனசை திசை திருப்பற துக்குத்தான் சின்ன வயசிலிருந்தே எனக்குப் பரிச்சயமான கலை, இலக்கியம், ஆன்மீகம், சமூகசேவை என்று முழு நேரத்தையும் செலவிடுகிறேன்."

இப்போதைக்கு மருத்துவ ரீதியா எனக்கு எந்தப் பிரச்சனையுமில்லை. ஆனா, இன்னும் எவ்வளவு காலம் உயிர் வாழ முடியுமென்னு சொல்ல ஏலாது. காலதேவன் என்னை நோக்கி மெதுவாக வந்து கொண்டிருக்கிறார்... மருத்துவ உலகில் 'எய்ட்ஸ்' நோய் சம்பந்தமா அதிசயம் ஏதாவது நிகழ்ந்தாலொழிய, அதை யாராலும் தடுக்க முடியாது. இதுதான் நிதர்சனமான உண்மை."

"ஆண்டவன் சிலபேரை தன்னோட பிரதிநிதியா அனுப்புவார். அப்படி அனுப்பியவர்கள்ல நீங்களும் ஒருவர் ஜீவா..!"

"நீங்கள் சிப்பிக்குள் இருக்கிற முத்து மாதிரி. அதை மூழ்கி எடுக்கத் தகுதி உள்ளவங்கதான் ஆசைப் படணும். கடவுள் என்னை கரையில் நின்னு சங்கு பொறுக்கிற துறவி மாதிரி ஆக்கிட்டார்."

அமெரிக்க குடியரசின் முத்திரை பதித்த அந்தக் கடிதத்தில் அவருடன் தொடர்புக்கான, வேறு எந்த விபரங்களும் இருக்கவில்லை.

கடல் அலைகள் கரையில் வந்து திரும்பத், திரும்ப மோதி ஆர்ப்பரிப்பது போல... அவருடனான நினைவுகள் என் நெஞ்சில் மோதி மீண்டும், மீண்டும் ஆர்ப்பரிக்கின்றன.

ஒருங்குகம் வீட்டு நீய்க்கா துறையுக்கள் துறையச் சொல்வேறா?

அ. கௌரிதாசன்

கீழ்க்கலை வெய்யொன் வந்த
நீய்க்கா படுபு முன்னம்
வெய்க்கமாய் உறக்கம் நீய்க்க
வைவகம் வீழ்க்கும் வெணை
முழக்கங்கள் இட்ட வண்ணம்
முற்றத்தீய் "பொப்பி" வந்த
"இழுவனைத் தொற்றி வீட்ட
இடருறு நீவை சொல்வேறா?"

குளிப்பிடம் இல்லை! ஒன்று
கூடியார் ஐனைவ ருக்கும்
கழிப்பிடம் இல்லை! பற்றைக்
காடுகள் இடமாய் ஐக்கும்
களிப்பினை இழந்த மாத்ரீ
"கவிய்கன்ற நீவைகள் கண்டு-
வீழ்க்குந்தான் கந்தி ஐந்த
வெகனைக் கதை சொல்வேறா?"

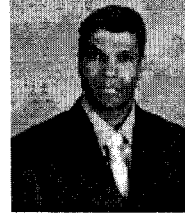
பாலங்கள், பருவப் பெண்கள்
பால்மறக் காத செய்கள்
காணாய், முத்தியா வெய்யம்
கண்ணத்தீய சந்திச் சாக
காய்களை இழந்திதார், சங்கம்
கைகளை இழந்திதார், "ஐய்
கூல்தைக் குளினை தப்பி
நொத்திவார் நீவை சொல்வேறா?"

"சொல்" வீழும் பணிகள் அறு
சந்திரும், ஐனைவ ருத்தான்
சொல்வக எங்கெ வென்று
தொற்றிதா மனத்த யாக்
"ஐய்க்கலை பயணம் பொயும்
ஐய்க்கலை வாழ்க்கை யாக் -
தொல்லைகள் கண்டுதார் ஐய்க்கலை
கூங்கிதா நீவை சொல்வேறா?"

ஐட்டமும் துடையு மாக்
ஐட்டம் நீவைய்க்க வாமல்
வாட்டிக்கும் வெய்க்கின் கையம்
வருத்தீய, பணியும் வாட்ட
மாட்டியும் கீழாய் இய்க்க
"மாத்ரீய்க்க தன்கலை வாழ்க்கும்,-
வாழ்க்கைகைய ஏற்ற மாத்ரீய்க்க
வாழ்க்கைவார் நீவை சொல்வேறா?"

புய்க்கும் குழக மூக்குள்
பயத்தினால் ஒளித் தொனித்தி-
வகங்க்கலை வாழ்ச் சைய
வசத்திரிதா தொலைவக் கை,
சுஞ்சலம் கண்டு கண்டு
சத்தீய வாழ்க்கை வாழ்க்க
"நெஞ்சகம் வீட்டு நீய்க்க
நனைவுகள் தனைச் சொல்வேறா?"

கணினி வளையாட்டுக்கள்



= கே. எஸ். சதாசி

பின்னாஞ்சலில் படைப்புகளை அனுப்பும் காலம் இது. நேரம், தபால் செலவு மிச்சம். ஒரு முறை முரசு அஞ்சலில் படைப்பை அனுப்பியிருந்தேன். சற்று நேரத்தில், "Please send Bamini or Tharini" என்று பதில் வந்தது. பாமினியும் தாரினியும் எனது கசிசன்மார்கள். அவர்களை எப்படி நாம் அனுப்ப முடியும்? என்கின்றார் மனைவி. ஒரு சிலர் எந்த எழுத்துரு என்றாலும், அதை மாற்றி எடுக்கும் வல்லமை பெற்றவர்களாக இருக்கின்றார்கள். அப்படி இயலாதவர்களுக்காக நாம்தானே மாற வேண்டும். இப்பொழுதெல்லாம் நான் அவரவர்களுக்குத் தகுந்தமாதிரி பாமினி, முரசு அஞ்சல், யுனிகோட் என்ற எழுத்துருக்களில் அனுப்பி வருகின்றேன்.

இந்தக் கணினியின் வருகையானது ஆரம்பத்தில் எனக்கு மிகவும் பயப்பீதியைத்தான் ஏற்படுத்தியது. 1983 ஆம் ஆண்டளவில்தான் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களில் கல்குலேட்டரையே Culc-later அனுமதித்திருந்தார்கள். அதற்கடுத்த வருட kst-ல் பேராசிரியர் குணசேகரா (குண்டா என்பது நாம் அவருக்கு அழைக்கும் செல்லப் பெயர்.) அவர்களால்தான் எமக்கு இந்த கணினி யுகம் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அவரைப் பற்றியதொரு சிறு அறிமுகம். மெலிந்த தோற்றம். ஆஸ்தா நோயாளி. அப்போது ஜனாதிபதியாகவிருந்த ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனாவிருக ஆலோசனை வழங்கும் ஏழு விஞ்ஞானிகளுள் ஒருவர்.

நன்றாக குரபகம் இருக்கின்றது. அவர் எங்களுக்கு விரிவுரைகள் ஆரம்பித்து இரண்டாவதோ மூன்றாவதோ நாள். ஒட்டி உலர்ந்த நாயொன்று வகுப்பறைக்குள் நுழைந்தது. நாங்கள் ஆரவாரத்துடன் அதைத் துரத்தும் முயற்சியில் ஈடுபட்டோம். அந்த நாய் வகுப்பறையை விட்டுப் போவதாக இல்லை. அது வாசலுக்கு வரும் வரைக்கும் காத்திருந்த பேராசிரியர் குணசேகரா, பந்தொன்றை உதைக்கும் வீரனைப் போல அந்த நாயைப் பந்தாடினார். அது காற்றிலே பறந்து போய் வெளியிலே விழுந்தது. சம்பவம் ஒரு அதிர்ச்சியாக இருந்தாலும், காட்சி சிரிப்பாக இருந்தது. அடக்க முடியாமல் வாய்பொத்தி - விட்டு விட்டுச் சிரித்தோம். ஆத்திரம் தாளாமல் "டஸ்ரரைத் தூக்கி எங்களுக்குள் எறிந்துவிட்டுப் போய் விட்டார் பேராசிரியர்.

அதன்பிறகு 'FORTRAN' என்றொரு 'கொம்பியூட்டர் மொழி' படிப்பு. சிறிய துளைகள் கொண்ட கட்டுக்கட்டான மட்டைகள். ஒரு பெரிய இராட்சத இயந்திரம், 'கொம்பியூட்டர் லாப்பின் முன்னால் இருந்தது. அதற்குள் அந்த மட்டைகளைப் போட்டு எடுக்க வேண்டும். மூன்று

மாதம் அந்தப் படிப்பு. உண்மையில் இற்றை வரைக்கும் அதிலே என்னத்தைத்தான் அடித்தோம் படித்தோம் என்று விளங்கவில்லை. மூன்றுமாத காலத்தில் ஒருமுறை தான் அந்த இயந்திரத்தின் பக்கம் சென்றதாக நினைவு. எனது நண்பன் சிவகுமார் அதில் கரை கண்டவன். மூன்றுமாத காலமாக ஒவ்வொரு நாளும், சளைக்காமல் காலை ஏழுமணிக்கு எழுந்து அந்தக்கட்டுகளைத் தூக்கிக் கொண்டு புறப்பட்டு விடுவான். அதில் அவன் எனக்கு 'குட்டி லெக்சரர்'.

அந்தப் படிப்பிற்குப் பின்னர்தான் பேராசிரியர் எங்கையெல்லாம் 'கொம்பியூட்டர் லாப்பிற்குள் செல்வதற்கு அனுமதி தந்தார். அதற்குள் போவது கிட்டத்தட்ட கொலைக்களத்திற்குப் போவது போல. அது ஒரு ஏ.சி ரூம். அந்தக்காலத்தில் கொம்பியூட்டர்கள் எல்லாம் ஏ.சி ரூமிற்குள்ளே வீற்றிருந்தன. வெளியே சப்பாத்துகளைக் கழற்றி விட்டுத்தான் உள்ளே நுழையலாம். எலிகளுக்குப் பக்கத்தில் வெண்ணெய்க்கட்டிகளை வைத்து விட்டு, எப்பவாகிலும் அதன் மூக்கைப் பார்த்த அனுபவம் உங்களுக்கு இருக்கின்றதா? அப்படித்தான் - கொம்பியூட்டர் லாப்பைத் திறந்து, வாசலில் நின்றபடியே மூக்கை விரித்துச் சுருக்கி தனது நுகர்புலனை லாப்பிற்குள் விடுவார் பேராசிரியர். அச்சொட்டாக வந்து ஒரு சிலரை கொம்பியூட்டரில் இருந்து எழுப்பி அறை யை விட்டு வெளியே போகும்படி கலைப்பார். இது எனக்கு ஏன் என்று ஆரம்பத்தில் பிடிபடவில்லை. சொக்ஸ் (socks) நூற்றுமுடையவர்களைத்தான் அப்படி அவர் கலைக்கின்றார் என்பது பிறகு தெரிய வந்தது. அவரின் இந்த சேஷ்டையால் - அதன் பிறகு 20 - 25 கொம்பியூட்டர்கள் இருக்குமிடத்தில் 5 - 6 மாணவர்களே இருந்தார்கள்.

அதன்பின் பு திறந்தவெளிப் பல்கலைக்கழகம் (The Open University), 1988 - 89 இல் வேலை செய்யும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. கள்ளனுக்குப் பொலிஸ் வேலை கொடுத்தது போல. பத்துக் கொம்பியூட்டர்கள். அறைக்கு ஏ.சி இல்லாததால் மூன்று மின்விசிறிகள்.

ஒருமுறை கொம்பியூட்டர் சம்பந்தமான புத்தகங்களைக் பார்த்துக் கொண்டிருந்த போது, அதனுள் ஒரு பேப்பரில் இருந்த தகவல் என்னைக் கவனத்தில் ஈர்த்தது. அதில் 30 floppydisks 'நாவல்' என்னும் இடத்தில் இருந்த தலைமையிடத்தால் அனுப்பி வைக்கப்பட்டிருப்பதாக ஒரு தகவல். இயக்குனரிடம் சென்று அந்த floppy (குறுந்தகடு) பற்றி விசாரித்தேன். அவர் சற்று யோசித்துவிட்டு, "ஆ.. கொஞ்சப் பொருட்கள் வந்தன. 001 ஆன இடத்திலே வைக்கச் சொல்லி எழுதியிருந்தார்கள்.

அதுதான் பத்திரமா ஒரு இடத்திலை வைச்சிருக்கிறோம் என்றார் அவர். அவற்றைத் தர முடியுமா என்று கேட்டேன். அவரும் கிளாக்குமாக என்னை ஒரு அறைக்குள் கூட்டிச் சென்று அங்குள்ள fridges-ல் திறந்தார்கள். உள்ளே பால், பழம் - அவற்றின் மத்தியில் மதியச் சாப்பாட்டுடன் அந்தப் பொதி இருந்தது. "தம்பி, மூண்டு மாதமா இதுக்குள்ளை கிடக்கு. என்னெண்டு ஒருக்காப் பாரும்." உள்ளே 30 floppydisk உடம்பிலே ஊறி உப்பிப்போய் இருந்தன. நான் சிரிக்க அவர்களும் சேர்ந்து சிரித்துக் கொண்டார்கள்.

இன்னொருதடவை அவர் தனது பத்தாம் வகுப்புப் படிக்கும் மகனுக்கு கொம்பியூட்டர் சொல்லிக் கொடுக்கும்படி கேட்டார். அவனும் படிப்பதற்கு வந்தான். அவனுக்கு ஒன்றும் ஏறுவதாகத் தெரியவில்லை. கொஞ்ச நேரம் கொம்பியூட்டரை வெறித்தபடி பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். "சேர், என்றை மணிக்கூட்டை ஒருக்காப் பாருங்கோ. இது இவ்வளவு காலமும் வெள்ளைக்கலராக இருந்தது. இப்ப செவ்விறைநீர்க் கலராக மாறிப் போச்சுது" மணிக்கூட்டின் உள் முகப்பைக் காட்டினான். "கொம்பியூட்டரிலை இருந்து ஏதாவது கதிர்வீச்சு வருகிறதா? எனக்குப் பயமாக இருக்குது" என்று சொல்லிக் கொண்டே வகுப்பை விட்டு வெளியேறிவிட்டான். அதன் பிறகு அவன் அந்தப் பக்கம் வரவும் இல்லை. அவனின் தந்தையும் அதைப்பற்றி ஒன்றும் என்னிடம் கேட்கவில்லை.

இலங்கையில் இருக்கும் காலங்களில் ஒரு முறைதானும் கொம்பியூட்டரில் தமிழ் எழுதும் வாய்ப்புக் கிட்டவில்லை. நியூசிலாந்தில் எனக்கு முரசு அஞ்சல் அறிமுகமானது. தமிழை அப்படியே ஆங்கிலத்தில் நேரடி மாற்றம் செய்யும்போது (аnаnа - அம்மா) தமிழ் எழுத்துக்கள் உருவாகின. 1995 ஆம் ஆண்டிலிருந்து முரசைப் பாவித்து வருகின்றேன்.

நியூசிலாந்தில் எனது நண்பன் ஒருவனுக்கு ஏற்பட்ட அனுபவம் மிகவும் சுவையானது. அவன் கொம்பியூட்டர் நன்றாகத் திருத்துவான். ஒருமுறை டாக்டர் ஒருவரின் வீட்டிற்கு கொம்பியூட்டர் திருத்துவதற்காகச் சென்றான். கொம்பியூட்டருக்கு வைரஸ் பிடித்துவிட்டது. "டாக்டர் உங்கள் கொம்பியூட்டருக்கு வைரஸ் பிடித்துவிட்டது" என்றான் அவன். அவர் உடனே தனது மகனைக் கூப்பிட்டார். அவனுக்கு பத்து வயதிற்குமே. "காய்ச்சலோடே கொம்பியூட்டரிலை இருக்க வேண்டாம் என்று எத்தனை தரம் சொன்னான். கேட்டால்தானே! இப்ப தன்னை வைரசை கொம்பியூட்டருக்குக் குடுத்தீடான்" என்று அவனை டாக்டர் ஏசினார். மகன் சிரித்துக் கொண்டே உள்ளூக்குப் போனான். இதை நான் எப்படி அடுத்தவருக்குச் சொல்வது என்று எனது நண்பன் எனக்குச் சொன்னான்.

இது அவுஸ்திரேலியாவில் நடந்தது. மூன்று அல்லது நான்கு வருடங்கள் இருக்கலாம். எனது குடும்ப வைத்தியரிடம் (Family doctor) சென்றிருந்தோம். முதல்குப்பறம் நோவினால் அவஸ்தைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தேன். டாக்டரின் முகம் எற்றுமில்லாதவாறு வாடியிருந்தது. அவர் இலங்கையில் இருக்கும்போது பிரபல சத்திரசிகிச்சை நிபுணராக (Surgeon) இருந்தவர். இங்கே குடும்பவைத்தியராகப் பணி புரிகின்றார்.

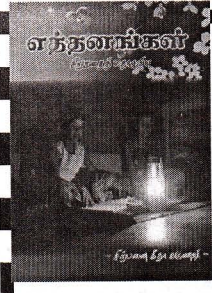
அறையைவிட்டு வெளியே வந்தார். தனது முதுகை தூண் ஒன்றிற்கு எதிராக முண்டு கொடுத்துக் கொண்டார். பாம்பு தெளிவது போல தனது உடலை மேலும் கீழும் தூண் மீது அசைத்தார். "எனக்கும் அடிக்கடி வாறதுதான். எழுபத்தெட்டு வயதான நானே இதுக்கு மருந்து எடுக்கிறதில்லை. உடற்பயிற்சிதான் இதுக்கு மருந்து. சிலவேளை என்றை மனிசி மசாஜ் செய்து விடுவார்" கையைக் கூப்பிட்டுக் கொடுத்துவது போல என் முதுகினில் குத்தினார்.

டாக்டர் எனக்கு மருந்து தந்துவிட்டார். இனி மகனுக்கு! "மகனின்னை வளர்ச்சி குறைவாக இருக்கு. ஏதாவது விட்டமின்கள் தரமுடியுமா? கேட்டு முடிவதற்கு முன்பே பதில் வந்தது. "இதிலை நான் டொக்ரா அல்லது நீர் டொக்ரா? இஞ்சை விட்டமின்கள் எழுதித் தந்தா நான் ஜெயிலுக்கைதான் பிறகு இருக்க வேண்டி வரும். அவுஸ்திரேலியா விலை நல்ல சத்துள்ள உணவு வகைகள் எல்லாம் இருக்கு. அதைச் சாப்பிட்டாலே போதும்."

அதிகம்கதைத்துவிட்டேனோஎன்னும் தோரணையில் அறையின் மூலையை வெறித்துப் பார்த்தார் டாக்டர். "இப்பெல்லாம் முன்னையப்போல ஒன்றும் செய்துவிட முடியாது. எப்பொழுதும் எங்களைக் கவனித்தபடியே இருக்கின்றார்கள். இஞ்சை பாருங்கள் இதை...! இது ஒண்டு இப்பவந்து என்னைப் பயப்படுத்துது." அவர் காட்டிய திக்கில் ஒரு கொம்பியூட்டரும் ஒரு பிறின்றரும் பெட்டி பிரிக்கப்படாமல் இருந்தன. அவரது சலிப்புத் தன்மைக்கு அதுவே காரணம் என்பதைப் புரிந்து கொண்டோம். தனது நாற்பது வருட சேவையில் இப்பொழுதுதான் ஒரு பேரிடி வந்திருக்கின்றது என்றார். அதைப் படித்து வேலை செய்வதற்கு தனக்கு வயது போய்விட்டது என்றார்.

இது நடந்து சிலகாலங்களின் பின்னர் மீண்டும் சென்றபோது கொம்பியூட்டரும் பிறின்றரும் அவரது மேசையில் இருந்தன. ஆனால் இணைப்புகள் தொடுக்கப்படாமல் தன்னாதனியனாக அவரை வெறித்துப் பார்த்தபடி இருந்தன.

அவரை வேவு பார்ப்பதற்கென்றே இப்பொழுது வருத்தம் அடிக்கடி வருகின்றது. அவர் மேசையீது தனது பேனாவினால் தாளம் போட்டுத் தட்டியபடி ஏதோ ஒரு சினிமாய்பாடலை முணுமுணுத்துக் கொண்டிருந்தார். கொம்பியூட்டர், பிறின்றருடன் கை கோர்த்த கழிப்பில் விழாக்கோலம்புண்டிருந்தது. "உமக்கொரு full blood test செய்ய வேணும்!" என்று சொல்லியபடி விசைப்பலகையை (keyboard) தனது ஒரு விரலினால் குத்தத் தொடங்கினார். "கொலஸ்ரோல், சுகர், லிவர் எல்லாம் செக் பண்ணச் சொல்லி இதிலை எழுதி இருக்கிறேன்." பிறின்றரில் இருந்து சத்தம் போட்டபடி அரையும் குறையுமாக வெளியே வந்த பேப்பரை இழுத்தெடுத்தார். என்னிடம் நீட்டியபடி புன்முறுவல் செய்தார். உலகத்திலை நடக்காதது என்று ஏதாவது உண்டா என்பது போன்ற பார்வை. எல்லாம் சரியாகத்தான் இருந்தது. ஆனால் பெயர்தான் செல்லத்துரை சுதாகரன் என்பதற்குப் பதிலாக செல்லத்துரை சிவராஜா என்று இருந்தது.



‘எத்தனங்கள்’ நூல் இரசனை

- யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம்

தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகமாகியுள்ள இளம் எழுத்தாளரான சிற்பனை கீதா கணேஷ், தான் அவ்வப்போது எழுதிய சிறுகதைகளைத் தொகுத்து ‘எத்தனங்கள்’ என்னும் சிறுகதைத் தொகுப்பாக எமக்கு அளித்துள்ளார்.

மண்ணெண்ணெய் விளக்கின் ஒளியில் கல்வியைக் கற்க எத்தனஞ் செய்யும் இரு சிறுமிகளை அட்டையாகக் கொண்டு அழகிய நூலாக அது வெளிவந்துள்ளது. நூலின் பின்னட்டையில் தான் பிறந்த மண்ணைக் காட்சிப்படுத்தியிருக்கிறார் கீதா. ஒரு கதையின் தலைப்பே நூலுக்கும் தலைப்பாக இடப்பட்டிருந்தாலும் ஆசிரியர் செய்யும் எத்தனம், சமூகம் செய்ய வேண்டிய எத்தனம் எனப் பல்வேறு அர்த்தங்களையும் காட்டுவதாக அது அமைந்துள்ளது.

இத்தொகுதியில் இடம்பெறும் கதைகள் எனது பல்கலைக்கழகக் காலத்தில் எமது சமூக மட்டத்துள் நிகழ்ந்தவை. இப்போதும் நிகழ்ந்து கொண்டிருப்பவை என நூலாசிரியர் தனது கதைகள் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இத்தகைய புதினொரு கதைகள் நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன.

கீதா கணேஷ் எமது சமகால சமுதாயத்தில் தென்படும் பிறழ்வுகள், தவறுகள், சீர்கேடுகள் ஆகியவற்றைச் சுட்டிக்காட்டி இவற்றைத் திருத்த எடுக்கும் எத்தனமாக இந்நூலைக் கருதலாம். அவற்றைக் காணும்போது அவருக்கு ஏற்படும் வேதனையும் கோபமும் கலந்த உணர்வு கதைகளில் மட்டுமல்ல அட்டைப்பட வண்ணத்திலும் சுடர்கிறது.

தொகுப்பிலுள்ள கதைகளை மூன்று பிரிவுகளாக வகுக்கலாம். கற்பூரவாசனை, எத்தனங்கள், மடிப்பிச்சை, அவள் அழுவே யில்லை ஆகிய கதைகள் சமூகத்தின் தவறுகளையும் குற்றங்களையும் வாசகர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன. நாம் சிந்தித்துப் பார்த்து சீர்திருத்த வேண்டுமென்பதை எல்லாக் கதைகளும் வலியுறுத்தினாலும் இவை சற்று வேறுபட்ட சமகாலப் பிரச்சினைகளைக் கருவாக் கொண்டுள்ளன. தடுப்பிலிருந்து வந்த

சர் மிளாவைக் கண்டு உற்றார் உறவினர் ஒதுங்குகிறார்கள். அவளைத் திருமணம் செய்யத் தயங்குகிறார்கள். அவளுக்கு வேலை கொடுக்கக் கூட பின்னிற்கிறார்கள். எமது சமுதாயத்தில் இன்றிருக்கும் ஒரு பிரச்சினையை இக்கதை விளக்குகிறது.



கோவிலுக்காகச் செலவு செய்வோர் அதனருகே காணப்படும் ஏழைகளைக் கவனிக்காததை எடுத்துக் காட்டுகிறது கற்பூர வாசனை. இருப்பைத் தேடி என்ற கதையிலும் இதே கருத்து பிரதிபலித்தாலும் இக்கதையும் கனவுகள் ஈடேறும், தொலைபேசி, யார்க்கெடுத்துரைப்பேன், பாகற்காய் ஆகிய கதைகளும் குடும்பத்தில் காணப்படும் குறைபாடுகளைப் பேசுகின்றன.

இளம் விதவையின் மறுமணம் பற்றி இந்தச் சமுதாயம் கொண்டிருக்கும் மனப்பாங்கை ‘கனவுகள் ஈடேறும்’ எனும் கதை எள்ளி நகையாடுகிறது. இதனை நெஞ்சு பொறுக்கு தில்லை, நிறத்தின் விலை ஆகிய பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளைப் பேசு பொருளாகக் கொண்ட கதைகளின் வரிசையிலும் இணைத்துக் கொள்ளலாம். இம்மூன்று வகைப்படுத்தலுள் அடங்கும் இந்தக் கதைகள் அனைத்துமே சமுதாயத்தைச் சீர்திருத்த வேண்டுமென்றும் உத்வேகங்கொண்ட ஓர் இளம் எழுத்தாளர் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு கிடைத்திருப்பதைப் பறை சாற்றி நிற்கின்றன.

அவரது எழுத்தின் வளர்ச்சிப் போக்கை தொகுப்பில் அவதானிக்க முடிகிறது. வீரியமான வித்தொன்று முளைவிட்டு எளிர் காட்டி நிற்பதுபோல் எத்தனங்கள் இரசிக்களது மனங்களுக்கு உவகையூட்டுகிறது.

அருத்த வரும் ‘ஞானம்’ 150^{ஆவது} இதழ்

“எழுத்துப் போர்க்கால இலக்கியச் சிறப்பிதழா” க மலர்கிறது.
படைப்புகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் கடைசித் திகதி 15.10.2012

- ஆசிரியர்

பெண்ணியம் என்றாலே முகத்தைச் சுழிக்கும் ஆதிக்க வாசிகள் நிறைந்த இந்தச் சமூகத்திலே, பெண்ணிய முன்னெடுப்புக்கள் பல முனை அழுத்தங்களையும், தடைகளையும் சந்தித்து வருகிறது. பெண்ணியம் தொடர்பான பழமையான பார்வையை மீண்டும் மீண்டும் அழுத்தும் கொடுப்பதன் மூலம் பெண்விடுதலையை எட்டிட முடியாது என்பதை இன்றை வரையிலான முன்னெடுப்புக்கள் தோற்று போனதிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம். இந்த நிலையில் மேற்கத்திய பெண்ணியத்தை அடியொற்றிய செயற்பாடுகளிலிருந்து விடுபட்டு பெண்ணியம் குறித்த நவீனப் பார்வையை முன்வைப்பதில் புத்தாயிரமாண்டில் ஒரு கூட்டு அசைவியக்கம் மேலெழுந்து வருகின்ற போது பெண்ணிய வெறுப்பாளர்கள் அதை முனையிலேயே கிள்ளி எறிய வேண்டுமென காங்கணம் கட்டி நிற்கின்றனர். தமக்குச் சற்று சாதகமாக இருந்த பழமையான பெண்ணியப் பார்வையை ஓரளவுக்கு ஏற்றுக் கொண்ட சிலரும் கூட நவீன பெண்ணிய முன்னெடுப்புக்களை நிராகரிக்கின்றனர். பெண்ணிடல், பெண்மொழி முதலான புதிய பார்வைகள் ஆபாசம் எனவும் சமூக கீரகேட்டுக்கு வித்திடுமென்றும் கூறி வருகின்றனர்.

இந்த நிலையில் பெண்ணியம் பேசுபவர்கள், இவர்களது எதிர்ப்புக்கு ஈடு கொடுக்க முடியாமல் பெண்ணியம் தொடர்பான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதா விடுவதா என்று புரியாமல் குழம்பிப் போயுள்ளனர். பெண் சார்ந்த, பெண் குறியீடு சார்ந்த உணர்வுகளை புதிய மொழியில் வெளியிட ஏனைய பெண்ணிய வாதிகள் தடங்கிப் போயுள்ள நிலையிலும் புதிய மிலேனிய நவீன பெண்ணியவாதிகள் எண்ணிக்கையில் குறைந்ததளவில் இருப்பினும் கூட, முன்வைத்த காலை தடை தாண்டி முன்வைத்து பயணிக்கிறார்கள். பெண் தன் உடலைக் கொண்டாடுவதும், தன் உணர்வுகளை மதிப்பதும், தனக்கான மொழியில் எழுதுவதும் கூட, இரண்டாம் தளத்திலிருந்து பெண்னை உயர்த்த உதவும் என இவர்கள் கருதுகிறார்கள். இக்கருத்தில் உள்ள யதார்த்தத்தைக் கண்டே ஆணாதிக்க வாதிகள் நவீன பெண்ணியவாதிகளைக் கண்டு அஞ்சுவதும், அவர்களை ஓரம் கட்டுவதுமாக செயற்படுகிறார்கள். எனினும் தமது உணர்வுகளை தாம் வெளியிடும் போது அது பல்லாயிரம் பெண்களின் உணர்வுகளாகத் தான் இருக்கும் என நவீன பெண்ணிய வாதிகள் நம்புகின்றனர்.

பெண் என்ற ஒற்றை அடையாளம், நடுநிலையான பெண்ணிய தீர்வுகளுக்கு போதுமானதல்ல என்ற எண்ணம் இவர்களால் முன்வைக்கப்படுகிறது. பெண்ணிடல், பெண்ணின் உணர்வுகள், பெண்மொழி என பல தளங்களில் பெண்ணிய

முன்னெடுப்பு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என இவர்கள் கருதுகிறார்கள். இக்கருத்துக்களோடு உடன் படாத பெண்கள், மறைபொருளாக ஆணாதிக்கத்தை ஏனைய பெண்கள் மீது செலுத்தி வருகின்றனர். ஆண் மனோபாவத்தை அகப்படுத்திய பார்வை என நவீன பெண்ணியவாதிகளைப்பழமைசார்பெண்ணியவாதிகள் நிராகரிப்பது எவ்வளவு அபத்தமானது. வெவ்வேறு காலங்களில் வேறு வேறு விதமாக பெண்களின் பிரச்சினைகள் விவாதத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்டு, அவை பரந்த உரையாடல்களாகி தெளிவு பெறப்பட்டமை போன்றே இன்றை நவீன பெண்ணிய வாதிகளின் கருத்துகளும் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்றறி, அவற்றைப் புறம் தள்ளாதல் நியாயமாகாது.

சமூகத்தில் மூடி மறைக்கப்பட்டிருந்த பல்வேறு விடயங்களை துணிச்சலுடனும், நிதானத்துடனும் நவீன பெண்ணியவாதிகள் தட்டியெழுப்புகின்றனர். சாதி, இனம், பண்பாடு, அரசியல் எல்லாவற்றிலும் பிரிக்கப்பட்டு பிளவுபட்டிருந்தாலும் 'பெண்' என்ற நிலையில் அவைகளுள்ள அடிப்படை பிரச்சினை பற்றி நுணுகி ஆய்ந்து அவற்றிற்கான தீர்வினை காணவேண்டும் என நவீன பெண்ணிய வாதிகள் கருதுகின்றார்கள். ஆணாதிக்க பார்வையுடாகவும், ஆண் மொழியின் அழுத்தங்களுடாகவும் இது அசாத்தியம் என்றே கருதப் படுவதனாலேயே பெண்மொழி பற்றிய உரத்த சிந்தனை மேலெழுந்து வருகிறது எனலாம். இன்று நாம் பயன்படுத்துகின்ற சொற்கள் ஆண் வர்க்கத்தினருடையது. ஆணாதிக்கத்தை தொடர்ந்து பேசு உதவுபவை. எனவே தான் பெண் மொழி விடுதலைக்கான பாதையைச் செதுக்கும் என பெண்கள் நம்புகிறார்கள்.

மேலைப் பெண்களின் பெண்ணியச் சிந்தனைகளை இன்றும் தொத்திக் கொண்டிருக்கும் நிலை மாறிட வேண்டும். புரையோடிப் போன விசாரணைகளுக்கு உட்படுத்தப்படாத பெண்ணியச் சிந்தனைகளால் பெண்ணிய மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்திட முடியாது. காலத்தால் இறுகிப்போன பழமை வாத சிந்தனைகளை விடுத்து, நவீன பார்வையுடன் எமது சிந்தனையில் இயங்கும் ஒடுக்குமுறை வடிவத்தை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டி விடிவு பெற வேண்டும். மதம், தத்துவம் என்பவற்றிற்கு அப்பால் மொழியிலும் பெண்கள் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளார்கள். மேலும் அவர்களது இருப்பு சார்ந்த வெளிகளுடன் கட்டிப் போடப்பட்டுள்ளார்கள். எனவே பெண்னை அவள் இருப்புச் சார்ந்த வெளிகளிலிருந்தும் உடலை ஆக்கிரமிக்கும் சிந்தனைகளிலிருந்தும் விடுவிக்க வேண்டும். இதுவே பெண் விடுதலைக்கான வழியாகும்.

கிட்டுரை

தீரன் ஆர்.எம்.நெளஸாத் அவர்கள் ஞானம் 147வது இதழில் "ஓய்த்தா மாமா" என்ற பெயரில் அருமையான சிறுகதை ஒன்றினைத் தந்திருந்தார். மத சம்பிரதாயங்களை வைத்துப் பின்னப்பட்டிருந்த அக்கதையில் வரும் சம்பிரதாயங்களோடு கூடிய மார்க்க கடமைகளைப் பற்றி முஸ்லிம்களைத் தவிர பிறமதச் சகோதரர்கள் அறிந்திருக்க மாட்டார்கள் என்பதனால் அவற்றை அவர்களும் அறிந்திருக்க வேண்டும் என்பதற்காக இப்பத்தியை எழுதுகிறேன்.

ஓய்த்தா மாமா என்பது அத்தொழிலைச் செய்வவரைக் குறிக்கும் ஒரு தொழிற் பெயராகும். இப்பெயர் ஒஸ்தா மாமா என்றும், வொஸ்தாமாமா என்றும் வெறும் மாமா என்றும் பிரதேச வழக்குப்படி வித்தியாசமான பெயர்களில் அழைக்கப்படுகிறது.

முஸ்லிம்களைப் பொறுத்தவரையில் சுன்னத் (கத்னா) செய்வது கட்டாயக் கடமையாகக்கப்பட்ட ஒன்று. ஓய்த்தா மாமா கதையில் அதைப்பற்றி பகிரங்கமாகவே சொல்லப்பட்டு இருப்பதனால் நானும் அதனை வெளியிடையாகவே இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். அதாவது சுன்னத் செய்வது என்பது ஒவ்வொரு முஸ்லிம் ஆணினதும் ஆண்குறியின் தோல் மூடியிருக்கும் நுணியை கத்னா (சுன்னத்) செய்வது. ஆபரேஷன் மூலம் அகற்றி விடுவது. இதன் நன்மைகளைப் பற்றிப் பார்க்க முன் அது எப்படி செய்யப்படுகிறது என்பொழுது செய்யப்பட வேண்டும் என்பதைப் பற்றிச் சற்றுப் பாப்போம்.

அநேகமாக நாற்பது ஐம்பது வருடங்களுக்கு முன்னரெல்லாம் இக்காரியம் பத்து வயதை எட்டியிருக்கும் ஆண்களுக்கு நிறைவேற்றப்பட்டு வந்தது. இதனை ஒரு திருமணச் சடங்கு போலச் செய்வார்கள். பெரி யளவில் அலங்கார ஊர்வலங்கள் எடுத்து மாப்பிள்ளை ஊர்வலம் போல சுன்னத் செய்யப்பட இருக்கும் பையனைப் புத்தாடை புனைவித்து தொப்பி மாலை அணிவித்து ஊர்வலத்தில் அழைத்துச் சென்று மகிழ்விப்பார்கள். அதற்கென ஊரில் உள்ளவர்களுக்கு அழைப்பு விடுத்து சாப்பாடு வைத்து உபசரிப்பார்கள். சில இடங்களில் இசைக் கச்சேரிகளும் வைப்பதுண்டு. வசதி படைத்தவர்கள் உள்ளூர்க் கலைஞர்களையும், இந்தியக் கலைஞர்களையும் அழைத்து வந்து இசைக்கச்சேரி வைத்து பிரமாதப்படுத்துவார்கள்.

பொதுவாக இரவு வேளைகளில்தான் இந்த சுன்னத் வைபவம் இடம் பெறுவது வழக்கம். பகற் காலங்களிலும் நடத்தாமல் இல்லை. அவரவர் வசதியைப் பொறுத்து கால வித்தியாசம் ஏற்படுவதுண்டு.

சுன்னத் செய்யப்படாத எந்த ஓர் ஆணினதும் வணக்க வழிபாடுகள் இறைவனினால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதில்லை. ஐவேளைத் தொழுகைகளில் ஈடுபட முடியாது. அதே போல ஏனைய காரியங்களிலும் ஈடுபட முடியாது. ஈடுபட்டாலும் பலன் கிடைக்கப் போவதில்லை. சுன்னத் செய்யப்படாத விடத்து

சிறுநீர் கழித்த பின்னர் அது தங்கி குறி நுணியிலிருந்து சிறுகச் சிறுக வெளியேறுவதால் அது அசுத்தமாகக் கொள்ளப்பட்டு கிறது. இதனால் தொழுகை ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதில்லை. இங்கு சுத்தம் முக்கியமாகக் கருத்தில் கொள்ளப்படுகிறது. சுன்னத் செய்யப்பட்டால் சிறு நீர் தங்குவதில்லை சுத்தம் செய்வதும் இலேசாகிறது. சிறு நீர் கழித்து விட்டு நீரினால் சுத்தம் செய்து கொள்ளப்பட வேண்டியது முக்கியமாகும். இது ஆண் பெண் இருபாலாருக்கும் பொதுவான விதியாகும்.

இப்பொழுதெல்லாம் கத்னா சடங்குகள் யாவும் ரகசியமான முறையிலே டாக்டர்களிடம் கொண்டு சென்று செய்யப்பட்டு வருவதினால் இதற்கென மேற் கொள்ளப்பட்டு வந்த விழாக்களும், ஊர்வலங்களும் இருந்த இடம் தெரியாமல் மறைந்து விட்டன. அதுவும் குழந்தை பிறந்த ஏழு நாட்களிலோ, ஒரு மாதத்துக்குள்ளோ, 40 தினங்களுக்கு முன்னரோ கத்னா செய்யப்பட்டு வருவதால் பிள்ளைகளுக்கும், பெற்றோருக்கும் அது வசதியாக அமைந்து விட்டது எனலாம். அதே நேரம் ஒரு தலை முறையில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்த கொள்கைகளும், செயற்பாடுகளும் புதிய தலைமுறையினரின் மத்தியில் இல்லாது ஒழிக்கப்பட்டிருப்பதனால் இதனை ஒரு பெரிய விடயமாகவே எவரும் எடுத்துக் கொள்வதில்லை. ஆனாலும் பின்தங்கிப் பகுதிகளில் இந்நடைமுறை பின்பற்றப்படுகின்றதா இல்லையா என்பது பற்றித் தகவல்கள் எதனையும் அறிய முடியவில்லை.



● எம்.எம்.மன்ஸூர் மாவனல்லை

அடுத்ததாக கத்னா செய்து கொள்வதனால் ஏற்படும் நன்மைகளைப் பற்றிப் பார்க்கும்படித் தாமார்க்கத்தில் முக்கியமான ஒரு கடமையாக இருப்பதோடு, ஆண்குறி நோய்த் தோற்றுக்கள் ஏற்படுவதில் இருந்து தடுக்கப்படுகிறது என்பது ஒரு முக்கியமான விடயமாகும். மற்றது சுத்தம் பேணப்படுகிறது. சிறு நீர் கழித்ததன் பின்னர் கழுவிச் சுத்தம் செய்து கொள்வதனால் சுகாதாரம் பேணப்படுகிறது. சிறு நீர் வாசத்தில் இருந்து உடம்பு பாதுகாக்கப் படுகிறது போன்ற பல நன்மைகள் காணப்படுகின்றன.

இப்பொழுதெல்லாம் கத்னாச் செய்து கொள்வது சிறந்தது என்பதை மருத்துவ ஆராய்ச்சியாளர்களும் டாக்டர்களும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அறியும் பொழுது அதில் அநேக நன்மைகள் குவிந்து கிடக்கின்றன என்பதுதானே பொருள். உலகில் உள்ள கோடானு கோடி முஸ்லிம் ஆண்கள் அத்தனை பேரும் சுன்னத் செய்யப்பட்டுத் தான் இருக்கிறார்கள் என்றால் வியப்பாக இல்லையா?

“வெளங்கினா ஓங்களுக்கு... இண்பக்கி சனிக்கெழும்? பொடியன் வெளாடக்கொண்டு திரிகான். பன்னெண்டு மணியாச் செல்லை பசிக்குதும்மாண்டு செல்லிக்கொண்டு வருவான். கறிசாமன்... மீனியன் வாங்கித் தந்திட்டு போரவெடத்துக்கு போனா நல்லம்” முற்றத்தில் காலடிவைத்த இனாயத்தை பௌளியாவின் குரல் தடுத்து நிறுத்தியது. அன்று சனிக்கிழமையென்பதும் அவனுக்கு அப்போதுதான் ஞாபகத்திற்கு வந்தது.

அவனுக்குத்தான் லீவுநாள் என்று ஒன்று கிடையாதே. ஒரு நாள் ஓய்ந்தால் வாழ்க்கை ஓடும் ஓடாமல் நின்று திரும்பிப் பார்த்து அவனை எச்சரிக்கும்.

அவன் சாதாரண உடல் உழைப்பாளி, இந்த வேலையென்று எந்தக் கட்டுப்பாடுமில்லை. எந்த வேலையும் அவனுக்குச் சம்மதம்.

கணவனின் சமையைப் பகிர்ந்து கொள்வது போல் அவளுக்குப் பகுதி நேர வேலையொன்று கிட்டியிருந்தது. காலை பத்துமணியிலிருந்து பன்னிரண்டு வரையில்தான். அதற்குள் சமையல் வேலையை முடித்துவிட்டு வந்து விடுவாள். சமையலறையில் நவீன வசதிகள் சகலதும் காணப்பட்டன. நஸ்ரி நோனா அப்படியொரு வேலையை அவளுக்குப் போட்டுக் கொடுத்திருப்பது பெரிய காரியம்தான்.

நாலு பேருக்கு சமையல் செய்வது பௌளியாவுக்கு பெரிய விஷயமா என்ன? பத்துப் பதினைந்து ஸறனுக்குட்பட்ட சின்னச் சாப்பாடுகளென்றால் அவளது உம்மா தான் அப்பகுதியில் பெரிய சமையல்காரி. சின்ன வயதிலிருந்தே உம்மாவோடு எடுபிடி வேலைக்குச்சென்று அவளுக்கு நல்ல அனுபவம்.

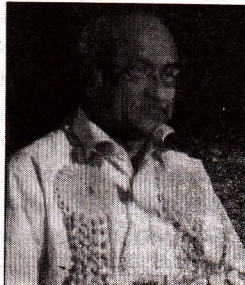
‘சரி சரி நான்கொணுவந்து தந்திட்டுப் போறன்..’

நேற்றைய செலவுகள்போக இருநூற்றைம்பது ரூபா அளவில் அவனது பையில் இருந்தது. சில போது மனைவி சமாளித்து விடுவாள். நஸ்ரி நோனா வீட்டு எச்சசொச்சங்களும்கைகொடுக்காமலில்லை.

வல்லாரை, பச்சை மிளகாய், தக்காளி என்று பக்கா கடையில் வாங்கி ஐம்பது ரூபாவை நீட்டிய போது ஆக இரண்டு ரூபாவே எஞ்சிக் கிடைத்தது.

இனி மீன் கொஞ்சம் வாங்க வேண்டும். சைக்கிள் மீன்காரர்கள் வர எப்படியும் ஒன்பது மணி பிந்தும். தட்டு மீன்காரர்கள் காலையிலேயே முச்சந்தியில் கடை விரித்திருப்பார்கள்.

ஆக மூன்றேமூன்று பேர். வேளைக்கு ஆளுக்கொரு துண்டென்று பார்த்தாலும் குறைந்தது நூற்றைம்பது இருநூறு ரூபாவுக்கென்றாலும் வாங்க வேண்டும். இப்பொழுதெல்லாம் மீனுக்கு நாளுக்கொரு விலை. சின்னவன் “முள்ளுமுள்ளு” என்று குட்டி



மீன்கள் சாப்பிடமாட்டான். அவன் சாப்பிடாவிட்டால் மீன் வாங்குவதில் என்ன அர்த்தமிருக்கிறது. இனாயத் நடையை வேகப்படுத்தினான்.

ஏனோ தெரியவில்லை அன்று சந்தியில் ஒரேயொரு மீன்தட்டுத்தான் போலும். இனிப்பைச் சுற்றிய ஈக்களாக எல்லோருமே சுற்றி வளைத்துக் கொண்டிருந்தனர்.

போனபோக்கில் எவருமே இவ்வளவு மீன் என்ற கேட்டு வாங்கி விடுவதில்லை.

வகைவகையான மீன்கள் அங்கே காட்சியளிக்கும். அழகழகான உருவங்கள்... வரிவடிவங்கள். நிறநிறமான கல்லுமீன். நெத்தோலி, காரப்பொடியென்று கூப்பீன்கள். பாரை, போலனென்று நடுத்தர மீன்கள். கெவவல்லன். பலயனென்று ராஜமீன்கள். ஒவ்வொன்றும் அதற்கேற்ற விலையில் கிடைக்கும். விலை கூடிக் குறையுமே தவிர தராதர இடைவெளி மாறுவதில்லை.

மாறிமாறி விலைகள் சொல்லப்படும்போது தங்களது பையின் கணதிக் கேற்ப, எவ்வளவுக்கு வாங்குகென்று ஒவ்வொருவரும் தீர்மானித்துக் கொள்வார்கள்.

இனாயத்தும் அங்குவந்து பார்வையாளர் தரப்பிலே இணைந்து கொண்டான்.

“டேய் நல்ல கெவவல்லன் மீன் வந்தீக்கி. புதிய சாமன். ஒரு கிலோ கொணுபெய்த்து நல்லா ஆக்கி

மீன் கணிதம்

அவிச்சித்தினு. சம்பரிச்சி சம்பரிச்சி அடுக்கி வெச்சி வேலில்ல”

இனாயத்திற்கு யாரோ கிண்டியைப் போட்டார்கள். அதை ஏற்றுக்கொண்டு அவன் மெல்லச் சிரித்தபடி நின்றுான்.

இப்படித்தான் சிலபேர் பைக்கிலோ, காரிலோ வந்து டப்பென்று அங்கு குதித்து... ஒரு பெரு மிதப் பார்வை வீசி ஒரு கிலோவோ அதற்குமேலோ சிலபோது விலை விசாரிக்காமல் அள்ளிக் கொண்டு செல்வார்கள். தங்களது இயலுமையை நிலைநாட்டி,

சாதாரணர்களின் மனதில் தாக்கத்தை விதைத்துவிட்டுப் பறப்பார்கள்.

மீன்காரன் தனது கூர்வளைவான கத்தியை இயக்கி மீன்வெட்டும் விதம் பார்க்க மிகுந்த ரசனை தான்.

சில நேரம் ஒவ்வொருவரை மீனி னதும் மருத்துவக் குணம்குறிகளைச்

● திக்குவல்லை கடமால்

சொல்வார்கள். அந்த நிலை வரங்களை விபரிப்பான்.

நேரம் போய்க்கொண்டிருந்தது. இனாயத்திற்கு பெரிய சங்கடம், அவசரமாகப் போகவும் வேண்டும். இதுவரை இருநூற்றைம்பதுக்குக் குறைவாக எவரும் வேண்டியதில்லை. ஆக இருநூறு ரூபாவை மட்டுமே வைத்துக் கொண்டு.

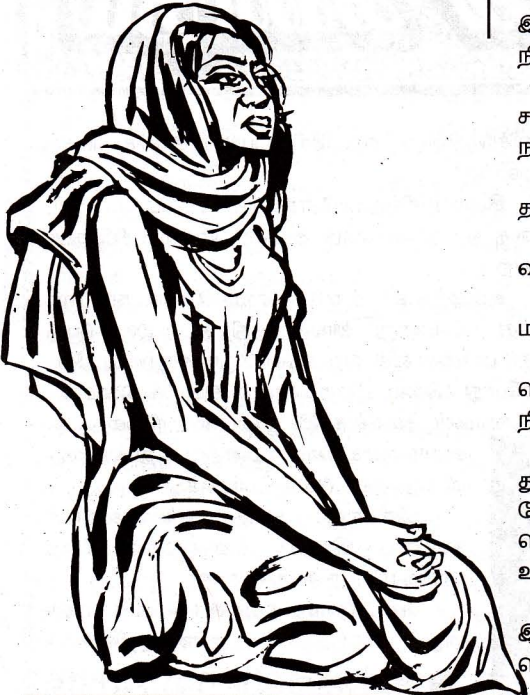
கொஞ்சம் கொஞ்சமாக சனம் குறையட்டுமென்று பார்த்தால், ஒருவர் போக இன்னொருவராக வந்தவண்ணமிருந்தனர். அப்போதுதான் சராசென்று வந்து நின்றது அந்த வேன்.

“ஆ வாங்க ஹாஜீ... ஒங்களுக்கினி கெலவல்லனல்லாம சரிவரலேன் ஹாஜீ.. இன்னேம் கைவெக்கல்ல மஸ்கத் மாதிரி நடுவுத் துண்டொண்ட வெட்டவா ஹாஜீ” மீன் காரன் அவரை உச்சத்தில நிறுத்தி கத்தியைத் தூக்கியபடி கேட்டான்.

இனாயத்தின் மனைவி இந்த ஹாஜீ வீட்டுக்குத்தான் சமையல் வேலைக்குப் போகிறாள். அவளுக்கு அவரைக் காண சற்றே வெட்கமாகவுமிருந்தது.

“ம்... ஒரு கிலோ மட்டு வெட்டுங்கோ.” என்றவாறு ஆயிரம் ரூபாத் தாளிலொன்றை விசுக்கென்றெடுத்து, விரலிடையில் வைத்து நீட்டினார்.

மீனுக்கு மட்டும் ஒரு நாளைக்கு ஆயிரம் ரூபா! அவன் அந்தி வரை உழைத்தாலும் அந்தத் தொகை கிட்டாது. இந்த நிலையில் அவன் மீனுக்காக இருநூறு செலவிடுவதே



பெரிய விஷயம்தான்.

அமீர்ஹாஜி மெல்லிய சிரிப்போடு வாகனத்தை நகர்த்தினார்.

அதற்குமேல் இனயத்தால் பொறுமைகாக்க முடியவில்லை.

“எனக்கும் இருநூறு ரூவக்கு...”

பெரிய மீன் ஒரு இருநூறு வெட்டுவதற்கு கத்தி கோகாது தான். அதற்காக மறுக்க முடியுமா?)

இனாயத் சாப்பாட்டுச் சாமான்களோடு வீட்டுக்கு நடந்தான்.

♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦

நாளாந்த வீட்டு வேலைகளின் தொடர்ச்சியாய் துணிமணி கழுவவதற்கு அமர்ந்தாள் பௌளியா. மாப்பிள்ளை வருவதற்கிடையில் முடித்துக்கொண்டால் தான் சமையலறையில் குந்தலாம். போன கையோடு இனாயத் திரும்பாதது அவளுக்கு ஏமாற்றமாக விருந்தது. ஒரு வேளை அப்படியே போய் விட்டாரோ என்று நினைத்தபோது மகனின் அப்பாவி முகமே அவள் மனதில் தோன்றியது.

அவள் உட்புக்களை கொடியில் போட்டுக் கொண்டிருந்த போது முன்பக்கமாக காலடிச் சத்தம் கேட்டு மனம் குளிர்ந்தாள். “இந்தாங்கொ மீன். சொணங்கீட்டு நான் போறன்” இனாயத்திற்கு அவசரம்.

“தேத்தண்ணி குடிச்சீட்டுப் போங்களே”

“வாண வாண”

மீனைக் கண்டதும் அவளுக்கு ஒரு சந்தோஷம். அது கெலவல்லன் எனத் தெரிந்ததும் மறு சந்தோஷம்.

“மீன் ஆணம் காச்சி.. பருப்புக் கொஞ்சமாக்கி.. கொடுகொல சம்புலும் சரி பண்ணினா பகலேட வேல சரி என்று எண்ணியவாறு எழுந்து மணிக்கட்டைப் பார்த்தாள்.

பத்துமணிக்கு நஸ்ரி நோனா வீட்டுக்குப் போக வேண்டுமல்லவா?

♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦

வழிபார்த்தபடி காத்திருந்த நஸ்ரி நோனாவைக் கண்டதும் இன்று யாரும் விருந்தாளிகளோ என்று எடுத்த எடுப்பிலேயே நினைத்தாள் பௌளியா.

அப்படி விஷ்டங்களென்று எதுவுமில்லாவிட்டால் அங்கு சமையலென்று உருட்டிப் புரட்ட பெரிதாக ஒன்றுமில்லை. ஆக நான்கே உட்புகள்தான்.

நஸ்ரி நோனாவுக்க பெண்பிள்ளை இல்லாததும் ஒரு குறை தான்.

“ஆ வா வா நான் பாத்துப் பாத்து நின்ட” ஆவல் மிகுந்த வரவேற்பு.

“இன்டக்கி எனத்தியாலும் சாப்பாடியளா? அவன் மகிழ்ச்சியோடு வினாவினாள்.

“இல்லட இந்த மனிசன் வெளனேம மீனொரு கொடய கொணந்து போட்டக்கி. அதுதான் வரங் காட்டம் பாத்துப் பாத்து நின்ட”

அவள் குசனிக்குள் சென்று சட்டி பானைகளைக் கழுவித் துப்புரவு செய்து முடிக்கையில் மீன் பார்ஸுவோடு வந்தாள் நஸ்ரி நோனா. அதிலிருந்து மெல்லிய குளிர்ச்சிபரவிக் கொண்டிருந்தது. மொதலில் மெத்தமாகக் கழுவித் துப்புரவி செய்து கொண்டாள். உப்பிட்டு இறுதிச் சலவை செய்தாள்.

“அத ஆறுக்கு பங்கீட்டு ஒண்ட வெச்சிக்கொண்டு, மத்தத்த இந்த சொபிங் பேக்கியளில போடு. ஒசக்கத்தட்ட வெளிசாக்கி ஐஸ் பொட்டல வெய்”

சொன்னபடி அவள் செய்கிறாளா என்று கண் கொட்டால் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள் நஸ்ரி நோனா.

“அவரு கொணந்து போட்டத்துக்கு பலிக்கி ஆக்கிப் போடேல மீன்ஜாதி கணக்காத்தான் தின்னோணும்... ம... பொகுத்துக்கு சரில்லாப் போற”

“ஓ மெய்தான் நோனா”

நோனா ஏதைச் சொன்னாலும் அதற்கு மேலொப்பமிட்டுக் கொள்வது அவளது பழக்கம்.

அன்று அங்கு சமையல்வேலை பெரிதாக ஆரவாரிக்கவில்லையா? அல்லது மகனுக்கு சோறாட்டும் ஆவலில் அவரசமாக இயங்கினாளா? அவளுக்கே தெரியவில்லை.

வழுமைபோல் ஞாஹருக்கு பாங்கு சொல்லுமுன் அங்கிருந்து வெளிப்பட்டாள்.

◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆

இனாயத் உழைத்துக் களைத்துப் போய் விடுவது சேரும்போது இரவு ஏழுமணிக்கு மேலாகிவிட்டது.

அதற்கிடையில் நாள் முழுவதும் விளையாடி நன்றாகச் சாப்பிட்ட மயக்கத்தில் மகன் ஆழ்ந்த நித்திரையிலிருந்தான்.

இனாயத் குளித்துவிட்டு வரும்போது கோப்பிக் கோப்பையுடன் நின்றாள் பௌஸியா.

“புள்ள படுத்திட்ட போல”

“அவனுக்கினடக்கி நல்ல கொண்டாட்டம்”

“மெய்யா?”

“கட்டிமீன்... நல்ல சுவாதெண்டு செல்லிக் செல்லி பகலே மூனுதுண்டத் தின்டிட்டான்.

“ஆ...”

“மஃரிபியாகச்செல்லே பசியாமெண்டு வார மின்ட நெனவில சோறு கொஞ்சத்தப் போட்டு இன்னம் ரெண்டு துண்ட தின்டிட்டான்”

இருவரும் பிள்ளையின் கெட்டித் தனத்தையிட்டு வாய்விட்டுச் சிரித்தனர்.

“நல்ல மீனாற்சசி ஆக்கினாத்தான் அவனும் சந்தோஷமா ரெண்டு வாயத் தின்னிய”

“ம்... நல்ல மாதிரி வாங்கியென்டா இனி சம்பரிக்கியத்தில் அரவாசக் குடுக்கோணும். சின்ன மீனியள் நயந்தான்... அவன் வாயில வைக்கியல்லேன்.”

“அதுதானே அவகை காணாம எங்களுக்கும் ஒரு துண்ட ஒளிச்சி வெச்ச.” அவள் கண்களைக் கோணிச் சிரித்துச் சிரித்துச் சொன்னாள்.

“அப்ப என்னோடேம் ஏரக்கமிக்கி” இனாயத் அர்த்தத்தோடு அப்படியொரு பார்வை பார்த்தான்.

“சரி எட்டு மணியாகப் போற... நீங்களும் ரெண்டு மணிய வாலிய போட்டுக் கொண்டா லேசேன்... நேரத்தோட படுத்துக் கொள்ளும்”

“நான் வெக்கப்பட்டுப்பட்டு இரு நூறு ருவாக்கு மீன்வாங்கின. ஓங்க அமிர் ஹாஜி ஏன்ட் முன்னுக்கே



ஒரு கிலோ வாங்கினா... ஆயிரம் ரூவ... ஏன்ட் பொகுறு ஹீஸெண்டு பத்தின...”

அவள் ஒன்றும் பேசாமல் கொஞ்ச நேரம் ஏதே தோ மனக் கணக்குப் போட்டுக் கொண்டிருந்தாள். சற்று நேரத்தில் உற்சாகமடைந்தவளாக...

“ஆ எல்லாரடேம் முன்னுக்கு ஒரு கிலோ வாங்கினது மெய்யாய்க்கும் அவரட பொஞ்ஞாதி அத கழுவி வெளிசாக்கி ஆறுக்குப் பங்கிட்ட ... ம் ஒரு பங்கத்தான் ஆக்கின.. இந்தக் கெழுமக்கி இனி ஆணத்துக்கு ஒண்டும் எடுக்கத் தேவில்ல யெண்டு செல்லீட்டா”

அவனுக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை. ஆனா லும் அவளோடு சோந்து அவனும் சிரித்தான். இருநூறு ரூபா பெறுமதியான மீன் குழம்பு அவர்களது எளிமையான வாழ்வில் இவ்வளவு ஆனந்த ஆரவாரத்தை ஏற்படுத்தி விட்டதா?

“ஹாஜியாரல்ல மொதலாளி... நீங்கதான் மொதலாளி... வெளங்கினா?” என்றவாறு மீண்டும் ஏதோ அர்த்தப் பாட்டோடு சிரித்தாள் பௌஸியா.

அவனுக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை இம்முறை மனைவியோடு சேர்ந்து சிரிக்கவும் முடியவில்லை. என்னதான் சொன்னாளென்று விளங்கிக்கொள்ள அவனுக்கு மேலதிக வியாக்கியானம் தேவைப்பட்டது.

இனாயத் எட்டாம் வகுப்புக்கு மேல் படித்தும் கிடையாது. கணித பாடத்தில் ஒரு நாளும் பத்துக்குமேல் புள்ளியெடுத்ததும் கிடையாது.

படைப்பாளிகள் கவனத்திற்கு,
ஞானம் சஞ்சிகைக்குத் தமது ஆக்கங்களை அனுப்புவர்கள் அவற்றை கணினியில் தட்டச்சு செய்து மின்னஞ்சலில் அனுப்புவதுடன் அதன் பிரதியை தபாலிலும் அனுப்புக விருப்பத்தக்கது. பிரதியில் பெயர், முகவரி, கைத்தொலைபேசி எண் ஆகிய விபரங்களையும் தகுதல் வேண்டும். - ஆசிரியர்

எனது ரட்கள்
 எழுதித் தந்த கனிதைகளை
 பீர்த்துப்படிக்கிறேன்
 வீண்படுமார் வரையுதல்!
 வீர்த்துப் பரந்த
 னானயும் பூய்யும்..
 இவடிக்கை நீயுந்த
 னாழ்வு மன்தரும்..
 கூடிக்களித்த
 சுகல்களும் சேகரம்..!
 எல்லைகளை யாரும்
 னாக்குதிருக்கனிவலை அப்போது.
 களியாட்டிகளின் மருகை
 காணாமல் போய்ருந்தவர்கள்
 ராட்டினக்குதிரைகளில்
 சீரான தூவையல்களென
 கூடினவகாண்டிருந்தவர்கள்
 சகாயும் போல அருக்கியிருந்த
 கால் ப்பாக்களீது
 குறிப்பான யாரை இயுதியில்
 பந்தை வீடுவிர்த்துள்ள..
 யாழும் கலைந்துபோய்ந்நு
 யாரையும் காணவில்லை.
 குருளிகள்கூட
 இடிடில் இரைதேப்பிபோய்
 பரணாமுத்தல் புதிய
 வளவளங்கள் கூர்ப்படைந்தன
 அய்யுது செக்கள்கள்
 இடமணி மருமானது
 ப்ரபஞ்சத்தின்

கவிதை

முக்குக் கண்ணாடிக்குள்ளே
 வையுமையின் வீம்புகள்
 நீமகள் தன் நீயிடக்க..
 அதன் உடலில்
 காலத்தின் சாடுக்கள்கள்
 இடு காலத்தில் அதன்
 மதர்த்துச் செழிந்த தேகத்தை
 ப்படிவெய்வால் அனுபவித்தார்கள்?
 இயற்கையான வானவதந்தாபோல்
 கைதம புத்தனை
 தேடிக்கொண்டிருக்கிறது!
 மணவாய்ந்நு நீயை
 வரையல்கள் தூவல்கள்க்காய்
 மெய்க்கையென னார்க்கும்
 எவம்புக்கூடகளை
 சாடுத்தள்ளி
 யாரை, எங்கென
 துப்பாக்கி செய்துவகாண்டிருக்கிறார்கள்
 வையுமையருக்குப்பிரந்த
 குழந்தைகள் படுக்கையில்
 சீயுநீர் கழித்துக்கொள்கின்றன.
 மதுபான வீடுகளுக்கு மெகை
 குண்டி போடக்கூடாதென்பது
 சர்வதேச சட்டமானது
 எனது ரட்களின்
 கனிதைத்தொகுதியின்
 சில பக்கங்களில்
 வரல்கள்
 கனிதைவையுதியிருந்தன...
 "வாழ்க்கை" என்று தலைப்பில்!!!

சிங்கப்பூரைச் சொர்க்கபுரீ ஆக்கிய தமிழ்ப் பெண் புலவர்

கலாநிதி
அகலாங்கன்



எமது சங்க இலக்கியங்கள் இற்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் பழைமை வாய்ந்தவை.

நக்கண்ணையார், நச்செள்ளையார், நப்பசலையார், காவற் பெண்டு, பொத்தியார், பொன் முடியார், முடத்தாமக் கண்ணியார், பேய் மகள் இள எயினி, குறமகள் இள எயினி, ஓளவையார் என முப்பதிற்கும், மேற்பட்ட பெண் புலவர்களின் பாடல்கள் சங்க இலக்கிய நூல்களை அலங்கரிக்கின்றன.

சங்க கால இலக்கிய நூல்களில் பெரியதும் சிறப்பாகப் பேசப்படும் நூல்கள் புறநானூறு. இந்நூலிலும் பெண் புலவர்கள் சிலரின் பாடல்கள் சிறப்பிடம் பெற்றிருக்கின்றன.

சங்க காலப் பெண்புலவர் ஒருவர் பாடிய ஒரு அரசியற் கருத்து, ஒரு நாட்டைச் சிறப்பான முறையில் கட்டி எழுப்பி, உலகில் போற்றத்தக்க நாடாக அந்நாட்டை வைத்திருக்கிறது என்றால் நம்மில் பலர் நம்பத் தயாராக இல்லை.

சங்க காலப் புலவரா? தமிழ்ப் புலவரா? அதுவும் பெண் புலவரா? சிந்தனைத் தெளிவும் அரசியல் அறிவும் இற்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் தமிழ்ப் பெண்களிடம் இருந்திருக்குமா? என்று சந்தேகப்படுவார்களும், நம்ப மறுப்பவர்களுமே நம்மில் பலராக இருக்கிறோம்.

பொன் முடியார் என்ற பெண் புலவர் பாடிய அரசியற் கருத்தே, சிங்கப்பூரை உலகின் சொர்க்க புரியாக வைத்திருக்கிறது என்று சொன்னால் யார்தான் நம்புவார்கள்.

சிங்கப்பூர் ஒரு சிறுதீவு. சிங்கபுரி என்று ஒரு காலத்தில் தமிழர்களால் அழைக்கப்பட்டது.

சிங்கப்பூரில் சீனர்கள், மலாயர்கள், தமிழர்கள், யப்பானியர், பறங்கியர், ஆங்கிலேயர் என பல நாட்டு மக்கள் வாழ்கின்றனர்.

பல மொழிகளைப் பேசுகின்ற பல மதங்களைக் கடைப்பிடிக்கின்ற, பல நாடுகளைச் சேர்ந்த பல கலாசாரங்களைக் கொண்ட, பல சாதிப்பிரிவுகளைக் கொண்ட இன்னும் பல்வேறுப்பட்ட குணம்சங்களைக் கொண்ட மக்கள் அங்கு வாழ்கிறார்கள். வாழ்கிறார்கள் என்ற சொல் அவர்களுக்கே பெரிதும் பொருந்தும் எனலாம்.

உலகின் பெரும் வர்த்தகச் சந்தையாக விளங்கும் சிங்கப்பூரை அழகான நாடாக மட்டுமல்ல அமைதியான நாடாகவும் இருக்கக் கூடியாக ஆட்சி செய்வது அத்தனை சுலபமான காரியமில்லை.

ஆனால், அந்த நாட்டை எந்தக் கலவரமுமில்லாமல், அமைதியாக, சொர்க்கபுரியாக வைத்திருக்க, ஆட்சியாளர்களால் எப்படி முடிந்தது, முடிகிறது என்பது தான் உலகின் ஆச்சரியமான கேள்வியாக இருக்கிறது.

இரண்டு இரண்டு மொழி பேசுகின்ற, நான்கே நான்கு மதங்களைக் கொண்ட நாடு நமது நாடு. நமது நாட்டில் நாம் கண்ட இனக்கலவரங்கள், மதக் கலவரங்கள், அரசியற் கலவரங்கள், பெரும் போர்கள், அப்பப்பா... எத்தனை துன்பம் எத்தனை துயரம்.

சிங்கப்பூரை கலவரமில்லாத, அமைதி தவழும் அழகுப் பூஞ்சோலையாக, பூரண சுந்திர ஜனநாயக நாடாக ஆக்கிய பெருமை, லீகுவான் யூ என்ற அந்நாட்டின் பிரதமரையே சாரும் என்பது யாவரும் அறிந்ததே.

லீகுவான் யூ அவர்களிடம் ஒரு தடவை ஒரு பத்திரிகையாளர் ஒரு கேள்வி கேட்டார்.

“எப்படி இந்த நாட்டை எந்தக் கலவரமுமில்லாமல் எந்தக் கிளர்ச்சிகளும், போராட்டங்களும் எழாமல் ஆள முடிகிறது” என்று

அதற்கு அவர் சொன்ன பதில் “மக்களின் நல்லுழக்கத்திற்கு அரசே பொறுப்பு, மக்கள் ஒழுக்கமாகசட்டத்திற்குக்கட்டுப்பட்டவர்களாக, நீதியை மதிப்பவர்களாக வாழ்வதற்கு, மக்களின் நியாயமான தேவைகள் யாவும் நிறைவேற்றப்படவேண்டும். மக்களின் நியாயமான உணர்வுகள் யாவும் மதிக்கப்படவேண்டும். அந்த வகையில் அரசு செயற்படுகிறது.

மக்கள் கிளர்ச்சி, போராட்டம் எதுவும் செய்துதான் தமது உரிமைகளைப் பெறவேண்டும் என்ற நிலையை நான் வைக்கவில்லை." என்பதே.

"நாட்டிலுள்ள பிரஜைகளின் நல்லொழுக்கத்திற்கு அரசே பொறுப்பு" என்று கருத்து லீகுவான் யுவின் கருத்தாக இப்போது பேசப்பட்டாலும், இக்கருத்து தமிழர்களின் கருத்து என்பதை யாரும் சொல்வதில்லை.

பொன்முடியார் என்ற பெண் புலவரின் பாடலொன்று புறநானூறு என்ற நூலில் இருக்கிறது. அவர் ஒரு நாட்டிலுள்ளவர்களின் கடமைகளை வலியுறுத்தி ஒரு அரசியற் கருத்தைப் பின்வருமாறு பாடுகிறார்.

ஈன்று புறந்தருதல் என்பதைக் கடனே.

சான்றோன் ஆக்குதல் தந்தைக்குக் கடனே.

வேல்வடித்துக் கொடுத்தல் கொல்லற்குக் கடனே.

நன்னடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனே.

ஒளிறுவாள் அருஞ்சமம் முருக்கிக்

களிறுஎறிந்து பெயர்தல் காளைக்குக் கடனே.

(புறம் - 312)

வீரமறக்குலத் தாய் ஒருத்தியின் கூற்றாக இப்பாடலைப் பொன்முடியார் பாடியிருக்கிறார்.

"மகனைப் பெற்று வளர்த்து விடுதல் என்னுடைய கடமையாகும். அவனை நற்பண்புகளால் நிறைந்தவனாக்குவது தந்தைக்குக் கடமையாகும். அவனுக்கு வேண்டும் வேலை வடித்துக் கூரியதாக்கிக் கொடுப்பது கொல்லனது கடமையாகும். நல்லொழுக்கத்தை வழங்குவது நாடாளும் வேந்தனது கடமையாகும். பிரகாசம் விளங்குகின்ற வாளைக் கையிலேந்திச் சென்று அரசனுக்காக அரிய யுத்தத்தைச் செய்து பகைவர்களின் களிற்று யானைகளைக் கொன்று வெற்றியோடு மீள்வது காணையாகிய எனது மகனின் கடமையாகும்," என்பது இப்பாடலின் பொருள்.

காளை என்ற சொல் இளைஞனைக் குறிக்கும். "நன்னடை நல்கல்" என்பது நல்லொழுக்கத்தை வழங்கல் எனப் பொருள்படும். சான்றோன் ஆக்குதல் தந்தைக்குக் கடன் எனத் தந்தையின் கடனைக் கூறிய போதும் "நன்னடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனே" என வலியுறுத்திய நுட்பம் ஆழ்ந்து நோக்கத்தக்கது.

பெற்றோர்கள் பிள்ளைகள் நற்பண்புள்ளவர்களாக வளர்த்தாலும் அரசு சரியாக அமையாது போனால் நாட்டில் அமைதி நிலவாது. கலவரம் கிளர்ச்சி யுத்தம் தவிர்க்க முடியாதவை ஆகிவிடும்.

எங்கள் நாட்டில் தமிழ் இளைஞர்கள் மட்டுமா கலவரஞ் செய்தார்கள். போர் செய்தார்கள். சிங்கள இளைஞர்களும் கலவரஞ் செய்தார்கள். போர் செய்தார்கள்.

இந்த இளைஞர்களைத் தந்தையர்கள் சான்றோராக்கவில்லையா? அத்தனை இளைஞர்களும் நல்லொழுக்கம் இல்லாதவர்களா?

ஒரு கட்சிக் காரரின் ஆட்சியின் மட்டுமா கலவரங்கள் போர்கள் நடந்தன. இல்லையே, இரண்டு கட்சிக்காரர்களின் ஆட்சிகளிலும், கூட்டாட்சிக் காலங்களிலும் கலவரங்கள், போர்கள் நடந்துதானே இருக்கின்றன.

இரண்டே இரண்டு மொழிகள் பேசப்படுகின்ற மக்கள் வாழ்கின்ற இந்த நாட்டில் மொழி சார்ந்த கலவரங்கள் வரமுடியுமா, என்று சிந்தித்துப் பார்க்க

அரசியலார்க்கு நேரமில்லை. சிந்தனையில்லை. அறிவில்லை.

தமிழ் மொழி பேசுவோர், சிங்கள மொழிபேசுவோர் என்ற இரு மொழி வழியான மக்கள் பிரச்சினையை இன்று சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் என்று மூன்று சமூகங்களின் பிரச்சினையாக்கி இன்னும் பௌத்தம், இந்து, இஸ்லாம், கிறிஸ்தவம் என நான்காக்க முயற்சிக்கும் ஆட்சியாளர்கள் அரசியலார் சிங்கப்பூரை முன்னுதாரணமாகக் கொள்ளவேண்டும்.

ஒரு நாட்டிலுள்ள இளைஞனின் கடமை என்ன என்பதை வலியுறுத்தவே இப்பெண் புலவர், தாயின் கடமை, தந்தையின் கடமை, போர் ஆயுதங்களைச் செய்து கொடுப்போரின் கடமை, அரசின் கடமை என ஏனைய கடமைகளைப் பட்டியலிடுகிறார் என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது.

இளைஞர்களுக்குரிய தேவைகள் சரியான முறையில் நீதியான முறையில் நிறைவேற்றப்பட்டால் தான் இளைஞர்கள் நாட்டைக் காப்பார்கள்.

அரசுக்கு எதிராகப் போரைச் செய்வதும் இளைஞர்களே. அரசைக் காக்கப் போரைச் செய்வதும் இளைஞர்களே. இதற்கு எழுது நாடே பெரும் சான்று.

அரசன் இளைஞர்களுக்கு நல்லொழுக்கத்தை வழங்குதல் என்பது இளைஞர்களை மதித்து அவர்களது நியாயமான தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொடுத்தலேயாகும்.

எனவே, இளைஞர்களுக்கு நல்லொழுக்கத்தை வழங்குதல் தாயின் கடமையல்ல, தந்தையின் கடமையல்ல, ஆசிரியர்களின் கடமையுமல்ல. அது முழுக்க முழுக்க அரசின் கடமையே என்பதை இரண்டாயிரம் ஆண்டுக்கு முன்பே பாடிய பொன் முடியார் என்ற பெண்புலவரின் கருத்தை அரசுகள் ஏற்க வேண்டும்.

இக்கருத்தைக் கடைப்பிடித்து சிங்கப்பூரைச் சொர்க்க புரியாக ஆக்கிக் காட்டிய லீகுவான் யுவையும் சிங்கப்பூரையும் ஆட்சியாளர்கள் யாவரும் முன்மாதிரியாகக் கொள்ள வேண்டும்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுக்கு முன்பே, பொன் முடியார் இளைஞர்களுக்கு நல்லொழுக்கத்தை வழங்குதல் மன்னனின் கடமை என்று பாடினாரல்லவா.

அவரது காலத்திலோ சற்று முன் பின்னாகவோ கோப்பெருந் சோழன் என்ற மன்னனின் ஆட்சியிலே குளப்பம் ஏற்பட்டது.

குளப்பத்தை விளைவித்தவர்கள் நாட்டு மக்களல்லர். அவனது இரு புதல்வர்களான இளைஞர்களே. தந்தைக்குப்பின் இராச்சியத்தைக் கைப்பற்றுகின்ற ஆசையிலே அவர்கள் தந்தையின் சொல்லுக்குக் கட்டுப்பட மறுத்து தந்தைக்கு எதிராகப் போர்புரியப் படைதிரட்டிக் கலகம் செய்தனர்.

அரசனாகிய தந்தை தன் பிள்ளைகளோடு போரிட விரும்பவில்லை. போரிட்டு வென்றாலும் அவமானம் தோற்றாலும் அவமானம் என்று கருதினான்.

தான் பெற்று வளர்த்த தன் பிள்ளைகளுக்கே தன்னால் நல்லொழுக்கத்தை வழங்க முடியாமற் போய்விட்டதே என்ற குற்ற உணர்வினால் அவமானத்தால் கோப்பெருந் சோழன் வடக்கிருந்து

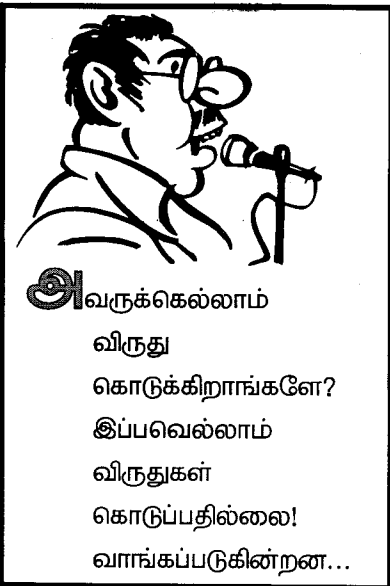
இறந்தான் என்ற வரலாற்றைப் புறநானூறு சொல்கிறது.

இந்தக் கோப்பெருஞ் சோழன் தான் பிசிராந்தையார் என்ற பாண்டிய நாட்டுப் புலவரோடு நட்புப் பூண்டவர். இவரின் வடக்கிருத்தலைப் பொறுக்க முடியாத பிசிராந்தையார், தானும் வடக்கிருந்து உயிர் நீத்தார் என்கிறது புறநானூறு.

ஒரு தடவை கூடக் கண்ணால் காணாமல் கடித மூலம் கவிதைத் தொடர்பு கொண்டு நட்புப் பூண்டிருந்த கோப்பெருஞ் சோழனுக்காக, பாண்டிய நாட்டில் வாழ்ந்த பிசிராந்தையார், சோழ நாட்டுக்கு வந்து வடக்கிருந்து தன் உயிரைப் போக்கிக் கொண்ட வரலாறு நட்புக்குச் சிகரம் வைத்தது போல் அமைந்தது.

சங்க காலத் தமிழ்ப் பெண் புலவர் பொன் முடியார் அரசியல் அறம் வகுத்ததும், அவ்வறம் தவறிய காரணத்தால் தன் உயிரைப் போக்கிக் கோப்பெருஞ் சோழன் அதற்கு உதாரணமாகியதும் படிக்க வேண்டிய பாடங்களாகும்.

இளைஞர்களது மட்டுமல்ல, அனைத்துப் பிரஜைகளதும் நல்லொழுக்கத்திற்குப் பொறுப்பு அரபே என்பதை எல்லா ஆட்சியாளர்களும் தெரிந்து கொண்டால், தெளிந்து கொண்டால் எல்லா நாடுகளும் சொர்க்கங்கள் தான்.



இங்குவாழ விரும்பில்லாமல்தான் யொங்குகடல் தூணிடுக்கறார்!

கவிஞர் செ. குமாரசாமி

முள்ளிவாய்க்கால் சமரோடு இறுதியுத்தம்

முடிந்து விட்ட ஈழப்போர், மக்களுக்கு

அள்ளிவைத்த துயர் துன்ப ஆக்கினைகள்

அழியாமல் இன்னுமிங்கே தொடர்வதென்ன?

இல்லைமெனில் வடகிழக்கார் கப்பலெறி

ஏன் வெளியே கடல்தூண்டி உயிரைக்காக்க

செல்ல வேண்டும்? இதை எவரும் புரிந்தாரில்லை.

சின்தித்துப் பார்ப்பதற்கும் முயலவில்லை!

கொலை களவு கற்பழிப்பு, ஆள்கடத்தல்

கொள்கை நீதி இல்லாமல் சிறையடைப்பு

தொலையாமல் இன்னுமிங்கே தொடர்வதென்ன?

துயரவாழ்வு சுனாமியாகச் சூழமானால்

அலைபாயும் கடல்கடந்து தமிழர் கூட்டம்

ஆப்பிழுத்த குரங்காட்டம் வாழ்ந்திடாமல்

கொடுத்து வெளிநாடு சென்று வாழ

விரும்பாமல் வேறென்ன செய்வார் சொல்வீர்?

இருந்த வீடு வாசலெல்லாம் அழிந்து போச்சு!

இருப்பதற்குத் தகரத்தால் கொட்டில்போட்டு

“இருங்களிதில்” என்றார்கள் இருந்து கொண்டோம்,

எங்கள் வாழ்வு செழிப்பதற்கு வழியைக்காணோம்

ஒருத்தருக்கும் தொழிலில்லை, உழைப்பில்லாமல்

உண்பதற்கு, உடுப்பதற்கு, குழந்தைகட்கும்

வருத்தமேதும் வந்தாலும் என்ன செய்வோம்?

வாழ்க்கையெல்லாம் அடிபட்டு நொந்து போனோம்,

சந்தேகக் கண்கொண்டு எம்மைப் பார்த்தால்

சரித்திரத்தில் ஒருநாளும் சமாதானத்தை

இந்த நாட்டில் நாம் காண இயலாதம்மா!

இதுவரையில் நடந்த போரை மனதில்வைத்து,

எங்கள் வாழ்வைச் சீரழிக்கும் திட்டம்போட்டால்

இங்கெவரும் வாழ்வதற்கு விரும்பமாட்டார்.

அந்த ஒரு காரணம்தான் அலைகடலை

அவர் தூண்டிப் போகின்றார் அறிந்து கொள்வீர்!

வருவது போல் வரும்...



வருஷம் தப்பாமல் தன்ரை மனைவி பிள்ளைகள் எண்டு எண்ணி ஏங்கி, வெளி நாட்டிலை தான் கஷ்டப்பட்டு செய்யிற பட்டரி வேலைக்கும் லீவு போட்டுவிட்டு ஓடி வற மனுஷன்.

'விசா' 'ஓகே' பண்ணி, விமானத்துக்கான ஆசனமும் பதிவு செய்து விட்டு 'மொபைல் போனில்' தான் இலங்கைக்கு வரும் திகதியை எனக்கு சொன்னபோது எனது உடம்பு என்னை மறந்து சிலிர்த்து அடங்கியது.

இண்டைக்கு மதியத்திற்கு முன்னர் வந்து சேர்ந்து விடுவார்..

என்ரை பதினாறாவது வயதிலை, ஜயா பாரிச வாத்திலை முடங்கிப்போனதாலை, கையாலகாத எனது அம்மா என்னை சாம்பிராணிக்ஞ்சி தயாரிக்கும் ஒரு நிறுவனத்திலை சேர்த்துவிட்டார்.

காலையிலை ஒரு 'கிலோமீற்றர்' தூரம் நடந்து சென்று, பத்து மணித்தியால வேலை நேரத்தை முடித்துக்கொண்டு மாலையில் வீடு திரும்புவேன்.

என்ரை வயது சிறுமிகள் எல்லாம் பாடசாலைப் படிப்பில் தீவிரம் காட்டி, நான் மட்டும் குடும்ப சுமையை சுமக்கவேண்டிய நிலைக்கு தள்ளப்பட்டது, எனக்கு மிகுந்த கவலையை அளித்தது.

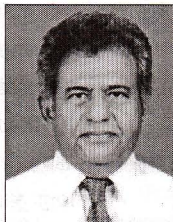
பாடசாலை "யூனிபோரம்" அணியாத சிறுமி ஒருத்தி, வேறு பாதுகாப்புக்களும் அற்ற நிலையில், தினமும் தெருவில் நடந்து செல்வது, பல அண்ணன்மார்களுக்கு கிளு கிளுப்பை ஏற்படுத்தியது. தங்கள் அலகால் என்னை கொத்திக்கொண்டு போய்விட அவர்கள் பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டார்கள்.

அந்த நேரத்தில் எனக்கு அறிமுகமானவர்தான் சிந்துஜன். நான் வேலைக்கு செல்லும் போதும் வரும் போதும் தான் "ஹயர்" ஓடும் ஓட்டோவில் சிந்துஜன் "லிப்ட்" தந்ததால் மற்ற மற்ற இளைஞர்கள் விலகிக்கொண்டார்கள்.

நான் சிந்துஜனுக்கு உறவுக்கார பெண் என்று யாரோ கதைக்கடியும் விட்டதால் போலும் எவரும் என்னை ஜாடைமாதையாக பார்க்கவும் துணியவில்லை.

நாள் செல்லசெல்ல சிந்துஜன் என்னில் அதிகளவு அக்கறை எடுக்க தொடங்கியதாக நான் உணர்ந்தேன்.

நான் யாரோடு பேசலாம், யாரோடு பேசக்கூடாது எண்டும் எவரிடம் உதவி பெறலாம் எவரிடம் உதவி பெறக்கூடாது



எண்டும் நிபந்தனைகள் போட்டார். ஒரு பெண் பிள்ளையை ஆபத்துக்கள் எப்படி சூழும் என்பதை விஸ்தாரமாக விளக்கினார்.

எனது வீட்டுக்கும் தொழில் பார்க்கும் இடத்துக்கும் இடையேயான தூரத்தை நடந்து கடப்பதில் எனக்குள்ள கஷ்டத்தை நீக்குவதற்காக தனது 'ஓட்டோவில்' தினமும் 'லிப்டர்' தந்தார். உண்மையை சொல்வதென்றால் என்னை சந்திப்பதற்கும் என்னுடன் சுதந்திரமாக பேசுவதற்கும் அவர் அச் சந்தர்ப்பங்களை பயன்படுத்திக் கொண்டார். மற்றும்படி பணம் செலுத்தி ஒரு "ஓட்டோவை" அமர்த்த முற்பட்டால் எனதுசம்பளம் பாதி நாட்களுக்கு போதாது.

எனது வீட்டு கஷ்டமான நிலைமைகளை என்னை வற்புறுத்திக் கேட்டு தெரிந்து கொண்டார்.

நான் மறுத்தும் ஒரு தடவை எனக்கு பெரிய தொகைப் பணத்தினை அன்பளிப்பாக கொடுத்தார். ஆண்களிடம் பண உதவியோ வேறு எந்த உதவியோ பெறக்கூடாது என்று எனக்கு அறிவுறுத்திய அவரே எனக்கு பணம் கொடுத்து என்னை தலை குனியச் செய்ததானது எனது மனதில் பெரும்

● திருமலை வீ.என்.சந்திரகாந்தி

உறுத்தலை உண்டுபண்ணியது.

ஆனால் எனது கஷ்டமானதும் பரிதாபகரமான துமானகுடும்பநிலைமைஎன்னைஎனதுகொள்கையிலே உறுதியாக இருக்க அனுமதிக்கவில்லை

அம்மாவும் அப் பணத்தை கையேந்தி ஏற்றுக்கொண்டு தான் முகம் கொடுக்க நேர்ந்த பிரச்சனைகளை தீர்த்துக்கொண்டார்.

எங்கள் வீட்டுக்கு சிந்துஜன் தைரியமாக வருவதற்கும் ஐயா அம்மா இருவர் அன்பையும் பெறுவதற்கும் அந்த சம்பவமே இடம் அளித்தது.

"நான் உன்னைக் காதலிக்கின்றேன்... நான் உன்னை கைபிடிப்பேன் " என்றவாறான எந்த உறுதியையும் எனக்கு தராத நிலையிலேயே சிந்துஜன் என்னை கட்டிலில் பகிர்ந்து கொண்டார். அதனால் நான் பெற்ற சுகங்களும் அனுபவங்களும் எனக்கு சிந்துஜன் மீது மேலும் காதலை அதிகரித்தது.

சகல ஆயத்தங்களையும் முடித்து.. எங்கள் நல்வாழ்வுக்காக... சபீட்சமான எதிர்காலத்திற்காக அவர் வெளிநாடு செல்ல புறப்பட்ட போது.. எனது மூத்த மகள் எனது பிஞ்சு வயிற்றில் கருக்கட்டியிருந்தாள்!

பதின் மூன்றாவது தடவையாக அவர் தனது இளம் பாசமிகு மனைவியையும் மகளையும் பத்து வயது நிரம்பிய மகளையும் பார்ப்பதற்காக.. இதோ ஓடோடி வந்துவிட்டார்!

பாடசாலை நேரமானதால் நான் மட்டும் அவரை எதிர்கொண்டு தழவி அவர் பாதங்களை கண்ணீரால் பூசை செய்தேன்.

எனது தோளைப் பற்றி அலாக்காக தூக்கிய அவர், "என்ன மேனகா.." என்று அழைத்து அணைத்துக்கொண்டார். எனது உடம்பு நடுங்கியது.

அவரை உபசரித்து களையாற்றினேன். நான் மதிய போசனத்திற்காக தயார் செய்து வைத்திருந்த ஆகார வகைகளை பார்த்துவிட்டு.. ' பிள்ளைகளுக்கு இப்படியா சாப்பாடு போடுகிறாய்..' கொஞ்சம் பொறுத்துக்கொள் என்று கூறி வெளியே சென்றார். சென்றவர் நான்கு "புரியாணி " பொதிகளுடன் திரும்பி வந்தார்.

பிள்ளைகள் இருவரும் பாடசாலையால் வந்ததும் வீடு பெரிய அட்டகாசமாக இருந்தது. 'அப்பா.. அப்பா..' என்று அழைத்து இருவரும் தங்கள் தங்கள் புதினங்களை கூறி ஆர்ப்பரித்தார்கள். அவர் " கன்டொஸ் பார்சல்களை பிரித்து வழங்கினார்.

"புரியாணி சாப்பிட்ட பின்னரே 'கன்டொஸ் சாப்பிடலாம் என்ற அவரது நிபந்தனையை பிள்ளைகள் ஏற்றுக்கொண்டார்கள்.

சிந்துஜன் நிதானம் தப்பாதவர்.. மாதம் தவறாமல் குடும்ப செலவுக்கு பணம் அனுப்புவார்...

குடிப்பழக்கம், புகைப்பழக்கம் அற்றவர், ஆனால் "ஸ்போட்டஸ்" அவரது உயிர். வெளிநாட்டுக்கு புறப்பட முன்னர், இங்கிருக்கும்போது அவருக்கு ஒரு விளையாட்டுக்கழகம் இருந்தது. அவரது தலைமையில் கரப்பந்தாட்ட சுற்று போட்டிகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து இரவு பகலாக மின்னொளியில் விளையாட்டு இடம்பெறும். அறுபதுக்கு மேற்பட்ட கழக அங்கத்தவர்கள்

அவருக்கு பேராதரவு வழங்கினார்கள். இதனால் போட்டி கழகங்கள் அவரை நெருங்க முடியவில்லை.

இவையெல்லாம் நினைவுகளாக எனது மனதில் நன்கு பதிந்திருந்தது...

ஆனாலும் இவை பற்றியெல்லாம் சிந்திப்பதற்கு எனது வீட்டு நிலைமை இல்லை. நீண்டகாலமாக பாரிசு வாத்தில் முடங்கிப்போயிருக்கும் அப்பா.. உயர் இரத்த அழுத்தம் , நீரிழிவு போன்ற நோய்களுக்கு ஆட்பட்டிருக்கும் அம்மா.

நானும் பிள்ளைகளும் முகம் கொடுக்கும் பிரச்சனைகளை சிந்துஜனுக்கு கூறுவதற்குரிய சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்திருந்தேன்.

அப்படி ஒரு சந்தர்ப்பத்தை எனக்கு அளியாமலே சிந்துஜன் பெரிய தொரு குண்டை தூக்கி போட்டார்..

மேனகா.. நான் ஒரு மாத காலமளவில் உன்னுடன் இருப்பேன் . நீ சாவகாசமாக என்னுடன் உனது பிரச்சனைகளை மனம் விட்டு கதைக்கலாம். ஆனால் இரண்டு கிழமைகளில் ஒரு பாரிய மின்னொளி சுற்றுப்போட்டியை நடாத்துவதற்குரிய சகல ஆயத்தங்களையும் பூர்த்தி செய்துவிட்டுத்தான் நான் இங்கு வந்தேன். மாற்று கழகங்கள் எங்கள் கழகத்துக்கு எதிராக கங்கணம் கட்டி நிற்கின்றன. அவர்களை எதிர்த்து சுற்றுப்போட்டியை வெற்றிகரமாக முடிப்பது எனது பொறுப்பு.."

எனக்கு திகைப்பாக இருந்தது. குடிசாரன் கூட இரவு பட்டால் மனைவியை தேடி வீட்டுக்கு வருவான். ஆனால் விளையாட்டு என்பது அதனையும் மீறிய வெறி.. மனைவி என்ன.. பிள்ளைகளையே மறக்கடிக்கும் திறன் அதற்கு உண்டு..ஒரு வருடத்திற்கு ஒரு முறை கிடைக்கும் விடுமுறையை குடும்பத்துடன் கழிக்காமல் விளையாட்டு மைதானம்.. அடிபாடுகள்.. 'பொலீஸ்' நிலையம் என்று செலவிடுவதை எந்த குடும்ப பெண்ணாவது விரும்புவாளா..?

மதியம் சிந்துஜன் களையாற தூங்கி விட்டு மாலை யில் கழக அங்கத்தவர்களை சந்திக்கவும் விளையாட-வும் சென்று விட்டார்.

பிரத்தியேக வகுப்புகள் முடிவடைந்து மகளும் மகனும் அப்பாவை மீண்டும் சந்திக்கவும் விளையாட-வும் ஓடோடி வந்துவிட்டார்கள்...

அப்பா வீட்டில் இல்லை !

மகள் நிவேதாவுக்கு இப்போ குடும்ப நிலைமை நன்கு விளங்கும் . அப்பா இல்லாத நேரங்களில் பட்ட கஷ்டங்கள் அனைத்தையும் நினைவு கூராவிட்டாலும் முக்கியமான பிரச்சனைகளை எனக்கு நினைவுட்டினாளள்..

அம்மா ... சொந்த வீடு இல்லாததாலை நாங்கள் எத்தனை துயரங்களுக்கு முகம் கொடுக்க நேரிட்டது. இந்த வீட்டு சொந்தகாரன் கூட உங்களை வீட்டை விடும்படி கூறி எத்தனை தரம் சண்டை பிடித்துப்போட்டான். அப்பா வெளிநாட்டிலை.. எங்களை யார் தட்டிக்கேட்க இருக்கிறார்கள் எனட்ட துணிவிலை எத்தனை இளைஞர்கள் என்னிலை சேட்டை விடு கினம். செலவுக்கு காசு தட்டுப்பட்டால் கௌரவமான

முறையிலை கடன் எடுக்கிறதற்கு ஒரு 'கிறடிற் காட்' இல்லாததால் பல சரக்கு கடைக்காரனிலை இருந்து எத்தனை பேரிட்டை ஏச்சு வாங்க வேண்டி இருக்குது..

இதெல்லாவற்றையும் அவரிடம் கூறி, தீர்வு பெற வேண்டும் என்பது தான் எனது கவலையும். புருசனை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பிப்போட்டு இருக்கிற பொம்பிளைகளை நல்ல மனதோடே அணுகி உதவியெய்கிற மனுசர் எங்கடை சமூகத்திலை எத்தனை பேர் இருக்கினாம்.

எனது கண்கள் நீரை சொரிந்தன..

இரவு பிள்ளைகள் தகப்பனுக்காக காவல் இருந்து களைத்து தூங்கிவிட்ட பின்னரே சிந்துஜன் வீடு திரும்பினார்.

அவருக்கு விருப்பமான இரவு ஆகாரத்தை தயார் செய்து பரிமாறினேன்.

அவர் ஆறுதலாக இருந்தார்.. பிரச்சனைகளை அவருக்கு முன் வைக்கும் நேரம்தான் அது.. ஆனால் அவர் முந்திக்கொண்டு..

"மேனகா.. நல்ல கர்ப்பந்தாட்ட கழகங்கள் எல்லாம் உடைந்து போய் விட்டன. மத்தியஸ்தர்கள் விளையாட்டை மறந்த நிலையில் இருக்கின்றார்கள். நான்கு பேர் கொண்ட நல்ல விளையாட்டுக் குழுக்களை தேடிப்பிடிக்க வேண்டும்.. நல்ல மைதான வசதியை அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும். உரிய நேரத்தில் தற்காலிக மின்சார சேவையை பெற ஏற்பாடுசெய்ய வேண்டும்.. உசார் அடைந்திருக்கும் எதிர் தரப்புக்களைப் பற்றி எச்சரிக்கையுடன் இருக்க வேண்டும்..

தனது கவலைகளை கூறினார். அவருக்கு அவரது கவலை பெரிது!

சிந்துஜனும் நானும் தனி அறையில் இருந்து எவ்வளவுகாலம் இன்றுதனி அறையில் அவர் அருகாக நான் இருப்பது எனது மனதில் சொல்லொணா கிளர்ச்சிகளை ஏற்படுத்தியிருந்தது.. நான் பாலை சுடச்சுட காய்ச்சி எடுத்து வந்து குடிக்க பதமாக ஆற்றிக் கொடுத்தேன். அவரது முகத்தை பார்க்க எனக்கு நாணமாக இருந்தது. அறை நடுவில் காலை நீட்டி அமர்ந்திருந்த அவருக்கு பின்புறமாக சென்று அவரது முதுகுடன் முதுகை சாத்தி அமர்ந்தேன்..

எந்த வித உணர்ச்சி வெளிப்பாடும் இல்லாமல் சிந்துஜன் பலத்த யோசனையுடன் எழுந்து சென்று கட்டிலில் சாய்ந்து சுகமான தூக்கத்தில் ஆழ்ந்துவிட்டார்.

இரவு , நீண்ட நேரம் விழித்திருந்து சிந்துஜனின் முகத்தையே பார்த்தபடி இருந்தேன்..

எப்படியாவது சிந்துஜனுக்கு குடும்ப பிரச்சனைகளை உணர்த்தவேண்டும்..

அம்மா அப்பாவுக்காக நான் வெளிநாடு செல்லாமல் எவ்வளவு காலம் காவல் இருப்பது..

மறுநாள் காலை எமது வாடகை வீட்டு சொந்தக்காரன் தனது மனக்குரோதங்களை கட்டும் சொற்களால் உணர்த்தினான்.

" பிள்ளை .. நீங்கள் முற்பணமோ வாடகையோ

கூட்டித்தர வேணும் என்கிற நான் நினைக்கேல்லை.. உங்கடை ஐயாவும் அம்மாவும் சாவிறுதி காலத்திலை இருக்கினாம்.. எங்கடை புது வீட்டிலை இன்னும் நல்ல காரியம் எதுவும் நடக்கேல்லை. இந்த நிலைமையிலை உங்கடை அம்மாவோ ஐயாவோ இறக்க நேரிட்டால் அது எங்கடை வீட்டுக்கு கூடாத பெயரை கொண்டு வார்தோடே மற்ற மற்றவை வாடகைக்கு குடியிருக்க வரவும் பயப்படுவினாம். உங்கடை மனுஷன் வந்திருக்கிற இந்த நேரத்திலையாவது எங்கடை வீட்டை காலி செய்யுங்கோ. இல்லாட்டி தேவையில்லாத பிரச்சனைகளுக்கு நீங்கள் முகம் கொடுக்க வேண்டி வரும்.."

வீட்டுக்காரனட்டை இருந்து அடிக்கடி கேட்கிற புறுபுறுப்புத்தான் !

சிந்துஜன் நல்ல தூக்கத்தில் இருந்தார். வெளிநாட்டு நேரத்திற்கு பழக்கப்பட்ட உடம்பு. காலையில் நேரத்திற்கு எழும்ப இடம் கொடுக்கவில்லை. ஓரிரு தினங்கள் அப்படித்தான் இருக்கும். பின்னர் பழக்கத்துக்கு வந்து விடும்..

வீட்டுப்பிரச்சனைகளை பற்றி அவருக்கு விலாவாரியாக கூறினேன். ' சரி.. சரி..' என்று கூறி கேட்டுக்கொண்டிருந்தார். சிறிது நேரத்தின் பின்னர்..

'மேனகா.. நீ கவலைப்படாதே. உனக்கு சொந்த வீடு வாங்கித் தருவேன். நீயும் பிள்ளைகளும் மற்றவர்களுடைய தொந்தரவு இல்லாமல் சுதந்திரமாக இருக்க வேணும் என்கிற எனக்கு ஆசை இல்லையா..' அவர் அப்படிக்கூறவும் எனக்கு பெரிய ஆறுதலாக போய்விட்டது.

இப்போதெல்லாம் நேர காலத்துடன் துயில் எழும்ப தொடங்கிவிட்டார். விளையாட்டும் பயிற்சியும் என்கிற திடகாத்திரமாக வளர்ந்த உடம்பு..

காலையில் பிள்ளைகள் இருவரும் சீருடை அணிந்து ஆயத்தமானதும் தானே இருவரையும் துவிச்சக்கர வண்டியில் ஏற்றிச் சென்று பாடசாலையில் விடுவார். பின்னர் மதியம், திரும்ப கூட்டி வருவார். மாலையில் பிரத்தியேகவகுப்புக்களுக்கும் கூட்டிச் சென்று விட்டால், பின்னர் மைதானமும் அவரும் தான்!

விளையாட்டு போட்டிக்கு நாட்கள் நெருங்க நெருங்க அவரை தேடிவரும் கழக அங்கத்தவர்கள் தொகை அதிகரித்தது..

பாடசாலைக்கு செல்லும் வழியில் ஒரு நாள் மகள் சில வாலிபர்களை அவருக்கு காட்டி அவர்கள் தனக்கு தரும் தொல்லைகள் பற்றி கூறிவிட்டாள்.

மறுநாள் மகளை, அவளது 'சைக்கிளில்' தனியே அனுப்பி விட்டு தான் பின்னால் சென்று நோட்டம் விட்டார்.

மகள் இரவு அவருடன் செல்லம் கொஞ்சி விளையாடிக்கொண்டிருக்கும் போது அவர் அவளுக்கு கூறினார்..

'மகள்... நீ ஒண்டுக்கும் கவலைப் படாதையம்மா.. நீ சொந்தக் 'காரிலை' பாடசாலைக்கு போய் வார ஒழுங்கை நான் செய்வேன்.'

மகளுக்கு நல்ல சந்தோஷம். குதிகால் நிலத்திலை படாதவாறு துள்ளிக் குதித்து குதாசலித்தான்..

சிந்துஜன் வீட்டிலை இருக்கிற நேரம் இப்போ வர வர குறைந்து சென்றது. சுற்றுப்போட்டிக்கான வேலைகள் துரிதமடைந்து வந்தன. வீட்டில் அலுமாரியில் வைத்திருந்த 'டொலர்கள்' குறைவடைந்து வந்தன.

அன்று இரவு காலை நீட்டி கைகளை மார்புக்கு மேலாக கோர்த்த படி கட்டிலில் படுத்திருந்தார். பாதுகாக்க வேகமாக ஆடிக்கொண்டிருந்தன. முகட்டைப் பார்த்தபடி தனக்கு தானே பேசிக்கொண்டிருந்தார்.

"இண்டைக்கு "ட்ரோ" (Draw) போட்டாச்சு. நால்வர் கொண்ட நூறு " ரீம்" பங்கு பற்றுது! மத்தியஸ்தர்கள் ஒருவர் தவறாமால் அனைவரும் வர சம்மதிச்சு விட்டாங்கள். வெளியூர் கழக வீரர்கள் தங்க பாடசாலை ஒன்றில் இட வசதி செய்தாச்சுது. இரண்டு 'வொலியோல் கோட்' (Volley Ball Code) ஆயத்தம். தற்காலிக மின்சார இணைப்புக்கு காசு கட்டியாச்சு. ஒரு இலட்சம் ரூபாய்க்கு கேடயங்களும் (Shield) பரிசுப் பொருட்களும் வாங்கியாச்சு. பொலிஸ் அனுமதி எடுத்தாச்சு. ஒலி பெருக்கி, மின் விளக்கு (Focus Lights) படங்கு (Tent) சோடனை, ஆசனங்கள், மேசைகள், பாத்திரங்கள், எல்லாம் ஓடர் செய்தாச்சு. மூன்று நேர சாப்பாட்டுக்கும் குளிப்பானத்துக்கும் ஒழுங்குகள் செய்தாச்சு. சுற்றுப்போட்டி நடைபெற மூன்று நாள் தான் இருக்கு. முதல் நாள் காலை விளக்கேற்றலுடன் ஆரம்பமாகும் போட்டிகள் இரவிரவாக மின்னொளியில் நடைபெற்று மறுநாள் மதி யம் பரிசளிப்புடன் முடிவடையும். என்னுடைய குரல் ஒலிபெருக்கியில் சுற்றுப்போட்டியை நிர்வகிக்கும்.

சிறிது நேரத்தில் அவரது குரல் தளர்ந்து அவரை தூக்கம் ஆட்கொண்டது.

நடக்கப்போகும் எந்த விடயங்களையும் மனதில் திட்டமிடுவதும் அவற்றை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதும் அவருக்கே உரிய கலை!

இருந்தும் விளையாட்டு எண்டு சும்மா செல்வழியும் காசை நானும் குடும்ப தேவைகளுக்காக ஏன் பயன்படுத்தக்கூடாது என்ற நினைப்பில் வீட்டுக்குதேவையானதும் மேலதிகமானதுமான பொருட்களை கேட்டு பட்டியல் ஒன்றை கொடுத்தேன்.

செலவை பாராமல் அனைத்தையும் வாங்கி வந்து போட்டார்.

அப்படி ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் அவரிடம் கூறினேன்..

"என்னப்பா.. நீங்கள் எங்கனோடை நிக்கிறபடியால் எங்களுக்கு காசு தேவையில்லை. நாங்கள் தனியே இருக்கக்கை காசு தட்டுப் பாடெண்டால் எவரட்டையும் உதவி கேட்க ஏலாமல் கிடக்கு. எவரட்டை உதவி பெற்றாலும் பிறகு பல்லிழிக்கவேண்டியிருக்கு.

நான் கண்ணீர் வடிக்காத குறை..

எந்த பிரச்சனையையும் எளிதாக எடுத்துக் கொள்வது அவரது வழக்கம்.

'சரி.. சரி.. என்னட்டை சொல்லிப் போட்டாயெல்லோ, இனி விடு 'கிரிட் காட்' ஒண்டு சொன்னது கேட்கும்..'

அவர் உறுதியளித்தார்.

அன்று சுற்றுப்போட்டி தினம். அதிகாலையிலேயே எழுந்தவர் சுடுதண்ணியும் குடியாமல் மாயமாக

மறைந்துவிட்டார் !

பத்து மணி போல வீட்டுச்சொந்தக்காரன் வந்தான். நசிந்து நசிந்து பேசினான்..

'பிள்ளை.. நீர் நல்லாய் பயந்து போய் விட்டீர் போலை..வீட்டைப்பற்றி கவலைப்படாதையும். அம்மா அப்பாவுக்கு ஒண்டெண்டால் எங்கடை வீட்டிலை செய்யாமல் வேறை எங்கை செய்யிறது.'

எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. சிந்துஜன் பிரச்சனைகளை அணுகும் விதம் ஒண்டு இருக்குது. அது சம்பந்தப்பட்டவர்களின் முடிவுகளையும் பிடிவாதங்களையும் தலைகீழாக மாற்றிவிடும்.. பணம் பாதளம் மட்டுமல்ல.. அதற்கப்பாலும் செல்லும் என்பதை நன்கு உணர்ந்தவர் தான் சிந்துஜன்!

பாடசாலைக்கும் விஷேட வகுப்புகளுக்கும் சென்ற மகனும் மகனும் சுழித்துக்கொண்டு சென்று அப்பாவின் சுற்றுப்போட்டியை பார்த்து விட்டு வந்து எனக்கு தகவல் தந்தார்கள்.

'அம்மா.. மைதானம் சோடனையாலும் மக்கள் கூட்டத்தாலும் நிரம்பி வழியுது. போட்டிகள் நடக்கக்கை சத்தம் காதை பிளக்குது. விசில் சத்தங்கள் கேட்குது. அப்பாவின் குரல் தொடர்ந்து ஒலிபெருக்கியில் கட்டளைகளை இடுகிது. அப்பாவின்

சிந்துஜனும் நானும் தனி அறையில் இருந்து எவ்வளவு காலம் இன்று தனி அறையில் அவர் அருகா க நான் இருப்பது எனது மனதில் சொல்லொணா கிளர்ச்சிகளை ஏற்படுத்தியிருந்தது.. நான் பாலை சுடச்சுட காய்ச்சி எடுத்து வந்து குடிக்க பதமாக ஆற்றிக் கொடுத்தேன். அவரது முகத்தை பார்க்க எனக்கு நாணமாக இருந்தது. அறை நடுவில் காலை நீட்டி அமர்ந்திருந்த அவருக்கு பின்புறமாக சென்று அவரது முதுகுடன் முதுகை சாத்தி அமர்ந்தேன்..

எந்த வித உணர்ச்சி வெளிப்பாடும் இல்லாமல் சிந்துஜன் பலத்த யோசனையுடன் எழுந்து சென்று கட்டிலில் சாய்ந்து சுகமான தூக்கத்தில் ஆழ்ந்துவிட்டார்.

கழக வீரர்கள் ஓடி ஓடி கருமமாற்றுகின்றார்கள். கேடயங்களும் பரிசுப்பொருட்களும் மேலையை நிறைத்து அடுக்கிவைக்கப்பட்டுள்ளன. உபசாரங்கள் தொடர்கின்றன. குழுக்களிடையே சண்டைக்கும் குறைவில்லை. அப்பா அனைவரையும் சமாதானம் பண்ணுகின்றார்..'

இரவு போட்டிகளை நானும் பார்ப்பதற்கு 'ஓட்டோ' ஒன்று ஒழுங்கு செய்து கொடுத்திருந்தார்.

புகழக்காக சொல்லேல்லை, இப்படி ஒரு திருவிழாவை இதுவரை நான் பார்க்கேல்லை. இனியும் பார்க்க முடியுமோ என்பது சந்தேகம் தான்! மறு நாளும் விளையாட்டுப்போட்டி தொடர்ந்த வண்ணம் இருந்தது.

பிள்ளைகள் பாடசாலை போய்விட்டார்கள். சில இளைஞர்கள் வீடு தேடி வந்திருந்தார்கள். மூவருக்கு கையிலும் தலையிலும் முகத்திலும் காயங்கள்.

அமுதபடி இருந்த அவர்களைப் பார்க்க பரிதாபகரமாக இருந்தது.

'அம்மா.. எங்களை மன்னித்துக் கொள்ளுங்கோ. இனிமேல் நாங்கள் உங்கடே மகளுக்கு எந்த தொல்லையும் கொடுக்கமாட்டோம். தொல்லை கொடுக்கிற எவரையும் விட்டமாட்டோம்.'

எண்டு கூறி சென்றுவிட்டார்கள்.

சிந்துஜனுக்கு கோபம் வரமாட்டுது. கோபம் வந்தால் எத்தனை எதிகள் நிற்கிறார்கள் எண்டும் யோசியாமல் பாய்ந்து பாய்ந்து அடிப்பார். அவருடைய கழகத்துக்கு வெற்றிகளை அள்ளிக்கொடுத்ததும் அவருடைய துணிச்சல்தான்.

பத்து மணி இருக்கும் ..தபால் காரர் வங்கி கடிதம் ஒன்றை கொணர்ந்து தந்தார். உடைத்துப் பார்த்தேன்.. ஆச்சரியமாக இருந்தது.. அது ஒரு " கிரடிட் காட்.." கடன் தொகை இருபதாயிரத்துக்கு வரையறுக்கப்பட்டிருந்தது. கடன் பெற்றால் மாதாந்தம் அவர் அனுப்பும் செலவுப்பணத்தில் இருந்து தானே அந்த தொகையை செலுத்தவேண்டும்.

அன்று மாலை வரை சுற்றுப்போட்டி நிகழ்ச்சிகள் நீடித்தன. பரிசுகள் நிறையவே வழங்கப்பட்டதால் அனைத்து கழகங்களும் மகிழ்ச்சியுடன் வீடு திரும்பின.

சிந்துஜன் மிகுந்த களையுடனும் அலுப்புடனும் வீடு திரும்பினார்.. படுக்கையில் விழுந்தார்.. குளிப்பு , சாப்பாடு, பானம் அனைத்தையும் துறந்து மறுநாள் நீண்ட நேரம் வரை தூங்கினார்.

பிள்ளைகள் பாடசாலை சென்று விட்டதால் வீடு அமைதியாக இருந்தது. பத்து மணி போல அவரை துயில் எழுப்பி குளிக்க வைத்து சுடுபானம் வழங்கினேன்.

திடீரென " ஓட்டோ " ஒன்று வாசலில் வந்து நின்றது. ஒரு பள்ளி ஆசிரியையும் எனது மகளும் மற்றொரு மாணவியும் அதில் இருந்தார்கள். ஆசிரியை இறங்கி வந்து காதோடு காதாக அந்த இரகசியத்தை கூறினார். எனது கண்களால் ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருகியது..

நான் முன்னர் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் 'எங்கள் மகள் பெரிதாகும் வயதை நெருங்கிவிட்டாள்' என்று சிந்துஜனுக்கு கூறிய போது அவர்.. அப்படி ஒரு சந்தர்ப்பம் வந்தால் இருபத்தைந்து லட்சம் ரூபா செலவு செய்வேன் .." என கூறியமை எனக்கு இப்போ நினைவு வந்தது.

சிந்துஜன் இளகிய மனம் உடையவர். அன்று முழுநாளும் வீட்டிலேயே தங்கியிருந்து விழாவுக்கு என்னென்ன ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும் என்று என்னுடன் ஆலோசித்தார். செலவினங்களை கணக்கு போட்டார். " ஹோல் " எடுத்து சாமத்திய வீட்டை செய்வதென்றால் மூன்று இலட்சம் அளவில் செலவாகும்.. இனி பிள்ளைக்கு நகைகள் செய்ய வேண்டுமென்றால் அதற்கு பிறதொரு தொகை வேண்டும்.

அன்றைய தினம் அவருக்கு அடிக்கடி தொலைபேசி அழைப்பு ஒன்று வெளிநாட்டில் இருந்து வந்து கொண்டிருந்தது. அவரது முகம் கறுத்தது. கவலையில் மூழ்கினார்.

" மேனகா.. நான் உடனே வெளிநாடு போக வேண்டி இருக்குது. இண்டைக்கே வெளிக்கிட்டால் தான் கொழும்பிலை நிண்டு விமான பதிவு செய்து பயணம்செய்ய முடியும்.

எனக்கும் என்னுயிர் பிள்ளைகளுக்கும் பல வாக்குறுதிகளை அளித்த நிலையில் அவர் அன்று மாலையே தனி " வான் " ஒன்று ஒழுங்கு செய்து கண்ணீருடன் பயணம் புறப்பட்டார்.

என்னுடன் மகளும் ஒவென்று கதறி அழ, சிந்துஜன் பயணம் செய்த வான் எம்மேல் தூசியை வாரி இறைத்தபடி வேகமாக பாய்ந்து சென்றது.

சிந்துஜன் புது வீடு வாங்கி கொடுப்பது.. தனி 'கார்' வாங்குவது.. 'கிரடிட் காட்..' பெற்றுக்கொடுப்பது.. பெரும் செலவில் சாமத்திய வீடு செய்வது என்பதெல்லாம் எங்களுக்கு தந்த வெறும் வாக்குறுதிகளே!

வெளிநாட்டில் அவருடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் சட்ட புர்வமான மனைவி பிள்ளைகளுக்கு அவர் அந்த வசதிகள் அனைத்தையும் எப்போதோ புர்த்தி செய்திருந்தார்..!

ஆனாலும் அவர்களது புதிய சினூங்கல்களுக்கான காரணங்களை இனம் கண்டு, அவற்றுக்கு விரைந்து தீர்வு காண, அவர் எம்மை மறந்து அங்குதான் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறார்!

இனியொரு பித்தன்

இனி எப்போது

எமக்கொரு

இன்பக்கேணி படைப்பான்?

-நல்லையா சந்திரசேகரன்

புதுமைப்பித்தன்

புதுமையில் படைத்தானா

கூல்கை... தன்

புலமையில் படைத்தானா?

கூல்கை... கூல்கை..

புதுமைப் பித்தன் புதுமை படைத்தானா

எம் துள்ள பித்தால்

புதுமை படைத்தானா? தன் ஞானக்கண்ணால்

தாரத்தே இருந்து

தாரதிஷ்டமானோரை

துன்பக் கேணியாய்..

துயரத்தோடு படைத்தானா?

கூல்கை....

பாசபந்தத்தால்

பரிதாபப்பட்டுப் படைத்தானா?

இனியொரு பித்தன்

இனி எப்போது?

எமக்கொரு இன்பக் கேணி

படைப்பான்?

இனியாவது இன்பக் கேணி

படைப்பான்?

முன்றாம் தவணைப் பரீட்சைக்காக நான் கண் விழித்து ஆயத்தப்படுத்திக் கொண்டிருந்தேன்.

'அடிக்காதை... அடிக்காதை.. அவளை அடிக்காதை..'

திடீரென்று கேட்ட சத்தத்தில் நான் நிலை குலைந்து பயந்து போனேன். அது அன்றியின் குரல்தான் என அறிந்த போதும் மனம் பதறியது.

நேரத்தைப் பார்த்தேன். பதினொன்றை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. திரும்பி அன்றியைப் பார்த்தேன். அவ அமைதியாகப் படுத்திருந்தா. மேலும் பயம் பற்றிக் கொண்டது. பூட்டிய அறைக்குள் யார் வரப்போகிறார்கள்? என்றாலும் சுற்றுமுற்றும் பார்த்துவிட்டு அன்றியை எழுப்பினேன். அவ துடித்துக் கொண்டு எழுப்பினா.

'ஏன் பிள்ளை ? லைட்டை ஒவ் பண்ணியிட்டுப் படுக்கிறது தானே.. நாளைக்குச் சோதனை என்றால் இரவு ஓய்வெடுக்க வேணும்' - ஆசிரியையாக இருந்து ஓய்வு பெற்ற அன்றி இப்படித்தான் அடிக்கடி சொல்லுவா.

'பயமாயிருக்கு அன்றி'

'பரீட்சைக்கு ஒரு நாளும் பயப்படக்கூடாது. வந்து படு'

'..அதில்லை அன்றி.. இப்ப நீங்கள் போட்ட சத்தத்திலை பயந்து போனேன். திரும்பிப் பாத்தால் நீங்கள் நித்திரை... கனவு கண்டங்களா அன்றி?'

நான் கேள்விக் குறியோடு அன்றியின் முகத்தைப் பார்த்தேன்.

'நான் சத்தம் போட்டனானோ?'

'ஓ... காலமைஜ்யா எனக்கு அடிக்கும்போது நீங்கள் தடுத்துச் சத்தம் போட்ட அதே மாதிரி..'

'அப்ப கனவாக்கும்.. நீ பயப்படாமல் படு பிள்ளை' - அன்றி அப்படிச் சொன்னாலும் எனக்குப் பயமாய்த் தானிருந்தது.

அக்காவும் தம்பியும் ஜ்யா அம்மாவோடை படுத்தாலும், நான் அன்றியோடுதான் எல்லாமே. அவ்வளவுக்கு அன்றியும் என்மீது



அன்பு வைத்திருந்தா. பெற்றோர் இருந்தாலும் அன்றியோடுதான் நான் வளர்ந்தேன். அவதிருமணம் முடிக்காமலே இருந்த தும் இதற்கு ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். அன்றி என்மீது எவ்வளவு பிரியமாக இருந்தாவோ அதற்கு முற்றிலும் முரணாக ஜ்யா தன் ஆதிக்கத்துக்குள் அனைவரையும் கட்டுப்படுத்தி வைத்திருந்தார் என்பதுதான் உண்மை.

'சோத்து மாடு.. ஏன் தான் எனக்குச் சுமையாய் இருக்குதோ..? பார்க்கிறவனெல்லாம் என்னிலையெல்லோ குறை சொல்லிறான். போதாக்குறைக்கு இவளையும் தன் கையிலை போட்டுக் கொண்டு கூத்துக் காட்டிறான்... தான் படிப்பிக்கிறனென்றால் உத்தியோகம் பார்க்கிற மாப்பிளையைத்தான் செய்வன் என்று அடம்பிடிச்சதால் ஒரு கலியாணம் காந்திகையுமில்லை. நான் என்ன செய்யிறது? சொந்த பந்தத்துக்கை எல்லாமே கமம் செய்யிறதுகள்தான். பிறத்தியை விட சொந்தம் எவ்வளவு மேலென்றாலும் கேட்கிறதாயில்லை. எல்லாம் தன்ற தங்கச்சி என்று என்ற மனிசி குடுக்கிற இடம்..' என்றெல்லாம் ஜ்யா அன்றியைக் காலையிலையே கரித்துக் கொட்டத் தொடங்கியது எனக்குப் பிடிக்காமல்தான் ஜ்யாவை நான் ஏசினேன்.

'முட்டு வருத்தத்தால் அவதிப்பட்டு அவசரமாகப் பென்சன் எடுத்திருக்கிற அன்றியை, இனியாவது கலியாணம் கட்டிப் பிரிஞ்சு போ என்று சொல்லுறியோ? கொஞ்சமாவது மனச்சாட்சி வேண்டாம்.. இவ்வளவு காலமும் சனம் பேசினதொன்றும் காதிலை விழியில்லையாக்கும்... அதுக்காக அவ என்ன காசுதராமலே நீ சோறு போடுகிறாய்..?' என்று கேட்டதுதான் தாமதம், பச்சைப் பூவரசங் கம்பொன்று என் உடம்பெல்லாம் வாட்டி எடுத்தது.

அதைப் பார்த்துத்தான் காலமை அன்றி எனக்கு அடிக்க வேண்டாமென்று கத்தினா. அன்றி கத்தக் கத்த .. நான் கதறிக் கதறி அழு.. ஜ்யாவின் கோபம்

விழ்ச்சை

சீங்கதை

சீங்கதை

கூடியதேயன்றிக் குறைந்த பாடல்லை. தடுக்க வந்த அம்மாவின் முதுகிலும் அடி விழுந்தது. படிக்காத குணம் ஐயாவிடம் அந்தளவுக்கு மூர்க்கத் தனத்தை வளர்த்திருக்க வேண்டும்.

ஒரு குமர்ப்பிள்ளையைக் கரைசேர்க்காமல் இருக்கிற மாதிரியெல்லே கதைக்கிறார்? நானும் ஒரு குமர்ப்பிள்ளை என்தது ஏன் ஐயாவுக்குத் தெரியேல்ல? ஐயாவின் மீது எனக்குக் கோபம் கோபமாக

வந்தது. அடித்து வெருட்டி அடக்கி ஒருக்கி வளர்ப்பவரை விட, அன்பு காட்டும் அன்ரி எனக்கு உயர்வாகத் தெரிந்தா. அம்மா வாயில்லாப் புச்சியாக, என்னைக் காப்பாற்றுவதாக எண்ணிக்கொண்டு தானும் அடி வாங்குவதைப் பார்த்தால், ஐயா மீது எரிச்சல் வராமல் என்ன செய்யும்? ஏன்தான் அப்பாமார் இப்படி நடக்கிறார்களோ..?

அடுத்த வருஷம் O/L எடுப்பதற்குள் இன்னும் என்னென்ன சோதனையோ என்று நினைக்கவே நித்திரை வர மறுத்தது. நினைவுகளை அறுத்துக் கொண்டு, படித்தவற்றை நினைவுக்குக் கொண்டு வந்ததன் மூலம் என்னை மறந்து தூங்கிவிட்டேன்.

அதிகாலையில் கூடப்படுத்திருந்த அன்ரி மறு படியும் போட்ட கூச்சலில் கண் விழித்துக் கலங்கி நின்றேன். நல்ல வேளையாக என்னை எழுப்பவென வந்த அம்மா அருகில் இருந்ததால், அவ்வின் மடியில் கண் புதைத்து அழுதேன்.

'அழாதே பிள்ளை.. வா! வந்து முகத்தைக் கழு விப் போட்டு வா... முட்டை அடிச்சுத்தாரன்... குடிச்சீட்டுக்



குளிக்கலாம்' என்றா அம்மா. திரும்பி அன்ரியைப் பார்த்தேன். நேரத்தோடு தானும் கண்விழித்து, என்னையும் எழுப்பிவிடும் அன்ரி அயர்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருந்தா. அவ்வை எழுப்பவும் மனம் இல்லாமல், பிரியவும் மனமில்லாமல், பயத்துடனேயே அம்மாவைப் பின் தொடர்ந்தேன்.

◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆

பாட்சை எழுதிவிட்டுத் திரும்பி வந்து, 'அன்ரி எப்படி இருக்கிறார்?' என அம்மாவைக் கேட்டேன். அம்மா கண் கலங்கினா.

'ஏனம்மா அழுகிறாய்? அன்ரி எங்கே? ஐயா என்னவாம்?'

அம்மா கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டே, 'வா பிள்ளை.. வந்து சாப்பிடு.. எல்லாம் ஆறுதலாய்ச் சொல்லுறன்' என என்னைத் தேற்ற முயன்றா.

நான் அழுது அடம்பிடிச்சாலும், தான் நினைச்சதை அம்மா லேசில விட்டுக் கொடுக்கமாட்டா. உடுப்பை மாற்றிவிட்டு முகம் கழுவப் போனேன். அக்கா பின்புறமிருந்து வந்தா. 'அன்ரி எங்கையக்கா?' எனக்குக் கண்கள் கலங்கின.

'அம்மா சொல்லியல்லையே?' ஐயாவோட ஆஸ்பத்திக்குப் போன இடத்தில அவவுக்கு 'மென்டல்' என்று சொல்லி மறிச்சுப் போட்டினையாம்..'

என் சப்த நாடிகளும் அடங்கிப் போக தலை கிறுகிறுத்தது.

தேசிய சாஹித்ய விருது விழா 2012

இவ்வருடத்துக்கான அரச தேசிய சாஹித்ய விருது வழங்கல் வைபவம் 30.09.2012 வெயங்கொட, தேசிய கல்வியியல் கல்லூரி மண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

இம்முறை விருது பெற்ற தமிழ் நூல்கள் மற்றும் நூலாசியர்கள் விபரம் வருமாறு:

1. சிறந்த நாவல் - "சொடுதா" - எஸ். ஏ. உதயன்
2. சிறந்த சிறுகதைத் தொகுதிகள் "வெள்ளிவிரல்" - ஆர். எம். நௌஷாத்
"நெல்லி மரத்துப் பள்ளிக்கூடம்" - நந்தினிசேவியர்
3. காவியம் - "தோட்டுப்பாய்மூத்தம்மா" - பாலமுனை பாருக்
4. கவிதை - "நிலம் பிரிந்தவனின் கவிதை" - சுஜந்தன்
5. சிறந்த ஆய்வு - "இந்துக் கணித வானியல் மரபு" - ச. முகுந்தன்
6. சிறந்த நாடக நூல் - "கருவறையில் இருந்து" - கந்தையாஸ்ரீகந்தவேள்
7. சிறந்த மொழிபெயர்ப்பு நாவல் - "அம்மாவின்ரகசியம்" - எம். ரிஷாண்ட்ஷரீப்
8. சிறந்த மொழிபெயர்ப்பு சிறுகதை - "ஒருசுறங்கைப் பேரீச்சம்பழங்கள்" - அஷ்ரஃப் சிஹாப்தீன்
9. சிறந்த மொழிபெயர்ப்பு (இளையோர்இலக்கியம்) - "காட்டுப்புறவீரர்கள்" - திக்குவல்லைக் கமால்
10. சிறந்த மொழிபெயர்ப்பு (நானாவிதம்) - "பர்மிய பிக்கு சொன்ன கதைகள்" - சோ. பத்மநாதன்

ஆவல்: கே. பெர்னாஷ்ஷா

நினைவாறும் உலகில்

வெற்றி -
துஷ்யந்தன்

என்றுமில்லாதவாறு இந்த இரவு மிக நீண்ட நேரமாக என்னை விழித்திருக்க வைத்திருக்கின்றது. அமைதியின் பிரவாகம் எங்குமே சூழ்ந்திருக்கிகும் இந்தப் பொழுதில் 'ஏதோ ஒன்றல்ல' அந்த 'ஒன்று மட்டும்' என் மனதை ரணப்படுத்திக்கொண்டிருக்கின்றது. புரண்டுபுரண்டு படுத்து தூக்கத்தை வரவழைத்தாலும் தூக்கம் என் விழிகளுக்குள் புகுந்தபாடில்லை. உண்மையில் இரவு என்பது ஒவ்வொரு மனிதர்களும் தம்மைத்தாம் ஒரு சுய மதிப்பீட்டை செய்துகொள்ள ஏற்றபொழுதுதான். அப்படித்தான் என்னவோ ஒரு சம்பவம் என்னை பலகோணங்களில் புரட்டிப் போட்டிருக்கின்றது இன்றென்னை. மீண்டும் நான் இன்றைய நாளின் காலைப்பொழுதை ஒரு-தரம் என் விழிகளுக்குள் கொண்டு வருகின்றேன் விம்பங்களாக.

"அம்மா நான் வெளிக்கிட்டன் கெதியா வாங்கோ" "வாரன்டா பொறு கேற்றை பூட்டிப் போட்டு போவம் பொறு" என்று எனக்கு மறுவார்த்தை கூறிய அம்மாவையும் மோட்டார் சைக்கிளில் ஏற்றிக் கொண்டு புறப்படுகிறோம். ஆம் இன்று ஆவணி மாதத்தின் ஒரு கலியாண நாள். எல்லா இடமும் கல்யாண கொண்டாட்டங்கள்தான். இண்டைக்கு எங்கட சொந்தக்காரர் ஒருவருடைய கலியாணம். அது தூரத்தில திருமண மண்டபத்தில் தான். ஆம் எழில்கொஞ்சம் அந்த மண்டபத்தின் முகப்புப்பகுதி சமூக ரீதியில் உயர்வாக இருக்கின்றவர்களால் அல்லது தம்மைத்தாமே அப்படி நினைத்துக் கொள்பவர்களின் நிர்வகிப்பிற்கு உட்பட்டது. ஆனாலும் திருமண மண்டபத்தில் யாரும் திருமணத்தை நடத்திக் கொள்ளலாம் என்ற மரபு சில ஆண்டுகளாகத் தொடர்கின்றது.

அம்மாவை இறக்கிவிட்டு நேரே எனது நண்பர்களிடம் செல்கிறேன். இருக்கையில் இருந்து கொண்டு சுகதுக்க விசாரணைகளுக்கப்பால் ஏதோ ஏதோ எல்லாம் கதைத்துக் கொண்டிருக்கின்றோம். முகூர்த்த நேரம் திருமணம் நடந்தேறியது. முடிந்தகையோடு நானும் நண்பர்களும் நிழல்தரு பெருமரமாக நிற்கும் அந்த மரத்தடியில் சென்று கதிரைகளில் இருக்கின்றோம்.

என் நண்பர்கள் தொடர்ந்து கதைத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஆனால் என்னவோ

என் கவனம் முழுவதும் அந்த மரத்திற்கு அப்புறமாக நின்று கொண்டிருந்த அந்த மனிதன் மீது படிந்திருக்கின்றது. கருமை நிறம், மேலங்கி இல்லை. கிழிந்துபோன சாரம், உடம்பில் சிறுசிறு காயங்கள் பார்ப்பதற்கு புத்திசுவாதீனம் அற்ற ஒருவராகக் காணப்பட்டார். அதுதான் உண்மையும் கூட. முகத்தைக் கூர்ந்து அவதானிக்கின்றேன். அட இது ராசண்ணையெல்லோ.

ஏற்கனவே பல தடவைகள் வீதியில் ராசண்ணையை நான் கண்டிருக்கின்றேன். நேரம் பதினொரு மணியைக் காட்டியது. திருமணத்திற்கு வந்தவர்கள் எல்லோரும் அருகிலிருந்த மண்டபத்திற்குள் சென்று கொண்டிருந்தனர். மதிய போசனத்திற்காக.

வரிசைக்கிரமமாக ஒவ்வொருவரும் சென்று கொண்டிருக்கின்றார்கள். நான் ராசண்ணையைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். ராசண்ணையும் கூட்டத்தோடு கூட்டமாக உணவருந்தச் சென்று கொண்டிருக்கின்றார். அந்த மடத்தின் வாசலில் நின்று கொண்டிருந்த வழமையாக மடத்தை நிவகித்துக் கொண்டிருக்கும் அந்த பெரிய மனிதன் ராசண்ணை உட்செல்வதைக்கண்டு "டேய் நிலலடா நாயே; உன்னை உள்ளூக்க வரக்கூடாதென்டல்லோடா சொன்னான். போடா வெளியால போய் அங்காலை இரு பாப்பம்" என்று ராசண்ணையின் கழுத்தில பிடித்து வெளியே தள்ளி விடுகிறார். அந்தச் சம்பவம் உள் நுழைந்து கொண்டிருந்த ஒவ்வொருவோர் மனதிலும் ஒரு சிறு அதிர்வை ஏற்படுத்தியது. என்னால் அதனை ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. மனம் ஏதோ ஒன்றை இழுந்தது போலான உணர்வை உண்டு பண்ணியிருந்தது.

"பாவம் அந்த மனுசன் முகத்தில பசியின்றை புறத்தோற்றம் எப்படி தெரியுது. அந்த முகத்தில இருக்கிற சாப்பாடு மேல இருக்கிற எதிர்பார்ப்பை தெரிஞ்சும் அந்த ஐயா ஏன் இப்படி நடந்து கொள்ளுறார் என்று பல கேள்விகள் எனக்குள் புகைய ஆரம்பித்தன. மீண்டும் ராசண்ணை உள்ள போகிறார். பிறகும் அந்த பெரிய மனிதர் கதவை அடித்துச் சாத்தி "வந்தியண்டா மிதிப்பன்டா" என்று உரத்துப் பேசினார். மீண்டும் மரத்தடியில் குந்தியிருந்து கொண்டிருந்த ராசண்ணை சாப்பிட்டுவிட்டு ஒவ்வொருவரும்

எறிந்து கொண்டிருந்த எச்சில் இலையை பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். எல்லாவற்றையும் பொறுமையோடு பார்த்துக் கொள்ளும் சக்தி இழந்தவனாக எழுந்து மனதை திடப்படுத்திக் கொண்டு ராசண்ணையை நோக்கி விரைகிறேன்.

ராசண்ணையோடு யாருமே நெருங்கிச் சென்று கதைக்க முடியாது. நல்ல மாதிரிக் கதைத்துக் கொண்டிருப்பார். சில சமயங்களில் அடித்து விட்டு ஓடிவிடுவார். அதனால் யாரும் போவதில்லை. இருப்பினும் ராசண்ணைக்கு அருகில் சென்று அவரையே சில கணங்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றேன்.

பயத்தின் பந்துகள் அடிவயிற்றில் உருண்டோடிக் கொண்டிருந்தன. எல்லாவற்றையும் ஒருபுறமாய் தூக்கிவைத்துவிட்டு மிகவும் தளர்வான குரலில் கேட்கிறேன், “ராசண்ணை எப்படி சுகம். ஏன் உதில் இருக்கிறியள்?” என் கேள்விக்கு ஆச்சரியம் தரும் விதமாக அந்த புதில் ராசண்ணையிடம் இருந்து வந்தது. “ஒண்டுமில்லையடா சாப்பிட வந்தனான். அந்தாள் எல்லாரையும் உள்ளுக்குள்ள விடுகிறார். என்னை மட்டும் விடுகிறார் இல்லை ஏன் தம்பி? என்று புதில் கலந்த கேள்வியால் என்னை வினவத் தொடங்கினார்.

அந்தப் புதில் கலந்த கேள்வி என்னை ஒரு-தரம் புரட்டில் போட்டிருந்தது. அந்தப் பேச்சொலியில் ஒரு தெளிவுடன் கலந்த ஏக்கத்தை என்னால்

உணரமுடிந்தது. என்ன பதிலை நான் ராசண்ணைக்குச் சொல்லுகிறது. எதுவுமே பேச முடியாது என் நா தடம் புரண்டு கொண்டிருந்தது. என் மனம் அங்குமிங்குமாய் ஊசலாடிக் கொண்டிருந்தது.

ஐயோ ! கடவுளே என்னத்துக்கு இந்தப் பாவப்பட்ட பிறப்புகளை இப்பிடி அலைய விடுகிறாய் என்று என்னால் கடவுளை மாத்திரமே கடிந்து கொள்ள முடிந்தது.

“பாவம் ராசண்ணை அந்தாளை ஒரு மூலையில் விட்டால் தன்பாட்டில் சாப்பிட்டுப்போகும். ஏன் இப்படி அந்த பெரிய மனிதர் நடந்து கொள்ளுறார்? புத்தி சுவாதீனம் அற்றவையோட எப்படி நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்கிற திறமையைத் தெரியாத மனிசராக இருக்கிறாரே என்று எனக்குள்ளேயே கதைத்துக் கொண்டிருக்கின்றேன் நான்.

இப்ப, இந்த நடந்த சம்பத்தில உண்மையில் யார் புத்திசுவாதீனம் அற்றவர்கள். ராசண்ணையா அல்லது அந்தப் ‘பெரிய’ மனிதரா? என்று புதிய கேள்விக்களை என்னுள் புதிதாய் பிறப்படுத்தது.

காலையில் நடந்த அத்தனை சம்பவங்களையும் மறுதரம் ஒருமுறை மனம் நோக்க இவ்வளவு நேர-மும் கண்முன்னே கொண்டு வந்த நான் தூக்கம் இல்லாதவனாய் படுக்கையில் மீண்டும் புரளத் தொடங்குகிறேன்...

மங்கலமாய் நானழைப்பேன் வா!

தூணங்கியூய்

வ.சின்னப்பா

(வெண்பா)

அவன்: கட்டழகி உந்தனையே காணாத துடிக்கின்றேன்
பொட்டு வைத்து நான்முடிச்சுப் போடுதற்கே - இட்டமுடன்
வாராயோ? அன்றி, வர மாட்டாயோ? வந்தென்னைப்
பாராயோ சொல் உன் புதில்.

அவள்: பெரிய புளியொன்று பின்வேலி ஓரம்
தெரியும்; அதனருகே, சேர்த்து -வரிவதற்காய்
மட்டை குவித்திருக்கும், வந்தங்கே நான்இருப்பேன்
கட்டழகா வந்திரவிற காண்.

அவன்: இரவேன்? உனக்கிட்டம் என்றால், உனைக்கேட்டு
வரலாம் வழிவழியே; மாதே! - தரஒன்றும்
உன்னிடத்தில் கேளேன்; உனயேதான் கேட்பேன்நான்;
என்னிடத்தில் தாஉன் எழில்!

அவள்: உம்மிடத்தில் எந்தனையே ஒப்படைத்து விட்டேனே!
எம்மிடத்தில் என்ன இனிஉளதோ? - சம்மதம்தான்
குங்குமமிட டால்வருவேன், கொட்டட்டு மே,மேளம்
சங்கமிப்பேன் உம்மோடு தான்!

அவன்: பந்தலிட்டு வாழைகட்டிப் பன்னிறப்பு மாலையொடு
சுந்தரமாய் மாவிலையில் தோரணமிட - ஓந்தனையே
குங்குமத்தில் பொட்டுவைக்கக் கொட்டும்மே எத்துடனும்
மங்கலமாய் நானழைப்பேன் வா!



POOBALASINGHAM BOOK DEPOT

IMPORTERS, EXPORTERS, SELLERS & PUBLISHERS OF BOOKS,
STATIONERS AND NEWS AGENTS.

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

புத்தக விற்பனையாளர்கள், ஏற்றுமதி, இறக்குமதியாளர்கள், நூல் வெளியீட்டாளர்கள்

தலைமை :

இல. 202 செட்டியார் தெரு, கொழும்பு 11, இலங்கை. தொ. பே. 2422321. தொ. நகல் 2337313, மின்னஞ்சல் : pbdho@sitnet.lk

கிளைகள் :

340, செட்டியார் தெரு,

கொழும்பு 11, இலங்கை., தொ.பே. 2395665

இல. 309 A-2/3, காலி வீதி,

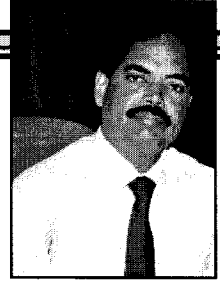
கொழும்பு 06, இலங்கை., தொ. பே. 4-5 15775, 2504266

இல. 4A, ஆஸ்பத்திரி வீதி,

பஸ் நிலையம், யாழ்ப்பாணம்.

புதிய வரவுகள்

புத்தகத்தின் பெயர்	எழுத்தாளர்	வெளியீடு/விற்பனையாளர்	விலை
• குடிமைச் சமூகத்தை வலுவூட்டல்	ஏ. பீ. எம் . இதர்ஸ்	காகம்	300.00
• சோனாக அரங்கு	ஏ. பீ. எம் . இதர்ஸ்	காகம்	300.00
• கலைபடும் மொனம்	ஏ. பீ. எம் . இதர்ஸ்	காகம்	300.00
• பகிர்வு	சமரபாகு உதய குமார்	மீரா பதிப்பகம்	250.00
• வெளிநாட்டு வழிபாடுகளில் நம் கலாச்சார ஒற்றுமை	கே. வீ. எஸ். வாஸ்	ஸ்கிரிப் பிரிண்டர்ஸ் சென்னை	350.00
• லோறி முத்து கிருஸ்ணனின் ஜன மித்திரன் கட்டுரைகள்	சாரல் நாடன்	ஹட்டன் தமிழ் சங்க வெளியீடு	200.00
• 20ம் நூற்றாண்டு சிந்தனைகள், ஆளுமைகள் நிகழ்வுகள்	ஏ . பி . எம் . இதர்ஸ்	சோனகம்	300.00
• சொடுதா	எஸ் . ஏ. உதயன்	கலையருவி, மன்னார்	250.00
• நாத்திகனாகு	ஜோ. சாம்சன்	அன்பியம் குடும்பம்	100.00
• நாளைய தீர்ப்புகள்	பன். பாலா	புவலர் புத்தகப் பூங்கா	180.00
• இருக்கும் வரை காற்று	ஏயெம் தாஜ்	ஏயெம் பிரிண்டர்ஸ், கொழும்பு	300.00
• உயர் கம்பன்	கலாநிதி. ஸ்ரீ. பிரசாந்தன்	அகில இலங்கை கம்பன் கழக வெளியீடு.	350.00
• திருக்குறள் மனக்குடவர் உரை	கலாநிதி. ஸ்ரீ. பிரசாந்தன்	அகில இலங்கை கம்பன் கழக வெளியீடு.	950.00
• ஆத்ம சங்கமம்	சாமிசசி	பூபாலசிங்கம் பதிப்பகம்.	375.00



எலக்சன் வர்ட்டும்!

பொன்னம்பலத்தார் தோட்ட வேலைகள் முடிக்க எப்படியும் நண்பகலாகும். நாளாந்தம் தோட்ட வேலைகள் முடிந்ததும் நேரே வீட்டிற்குப் போவதில்லை. ஊரில் உள்ள கள்ளத்தவறணைக்கு ஓடுவார். அங்கே அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும் கள்ளப் பிளாக்களில் ஒன்றை எடுப்பார். அவசரம் அவசரமாக பக்கத்தில் "பெரலில்" இருக்கும் தண்ணீரில் கொஞ்சம் விட்டு சிலாவி ஊற்றுவார். இனி தவறணை வாசலில் போய் நின்றால் முதலில் ஒரு போத்தல் கள்ளை அவர்கள் பிளாவில் ஊற்றுவார்கள். இவர் அந்த இடத்திலேயே நின்றபடி ஒருமுறை வாயால் ஊதுவார். கள்ளில் மிதந்து நிற்கும் குளவிகள், வண்டுகள், பனம் பாளைப்பூக்கள் முதலான இத்தியாதிகள் யாவும் பிளாவின் ஒரு ஓரமாக ஒதுங்க, பேராவலுடன் வாயை வைத்து ஒரு உறிஞ்சல் உறிஞ்சுவார். அதன் பின் அவ்விடத்தை விட்டகன்று தான் வழமையாக உட்காருமிடத்திற்கோ அல்லது வேறு இடத்திற்கோ மரநிழல் பார்த்துச் சென்று குதிக்காவால் மண்ணில் மிதித்து ஒரு சிறு குழி வைத்து கள்ளப் பிளாவை நிறுத்தி வைத்துவிட்டு உட்காருவார். அதன் பின்னர்தான் தவறணையில் இருக்கும் ஏனைய "குடிமக்களை" பார்த்து "ஹாய்" சொல்வதைப் போல் மகிழ்ச்சியைப் பகிர்ந்து கொள்வார்.

பின்னர் பலதும் பத்துமாய் கதைகள் பேசி இரண்டு மூன்று போத்தல் கள்ளைப்பருகி, சலித்து அப்புறம்தான் வீடு போய்ச் சேர்வார்.

அப்போது பனங்கள்ளுச் "சீசன்" முடிவுற்று, தென்னங்கள்ளுச் "சீசன்" ஆரம்பமாகியிருந்தது. பனங்கள்ளுக் காலங்களில் "கள்" மிதமிஞ்சிய உற்பத்தியிலிருக்கும். எப்போதும் எவ்வளவும் பெற்றுக்கொள்ளலாம். ஆனால் தென்னங்கள்ளுச் "சீசன்" என்றால் கள்ளுக்குப் பெரிய தட்டுப்பாடு நிலவும். வேண்டிய அளவு கிடைக்காது. "ரோக்கின்" முறையும் அமுல்படுத்தப்படும்.

தோட்டக்காரர் என்றால் வெங்காயம், மிளகாய், கடற்கொழில்காரர் என்றால் கருவாடு

போன்றவற்றை மனைவிக்குத் தெரியாமல் கொண்டு வந்து தவறணையில் வேலை செய்பவர்களிடம் "கைலஞ்சமாகக்" கொடுத்தும் கள்ளை வாங்க வேண்டியளவுக்கு நிலைமை இருக்கும்.

தென்னங்கள்ளுச் சீசன் தொடங்கி விட்டபடியால் அன்று பொன்னம்பலத்தார் தோட்ட வேலைகளைச் சீக்கிரமாக முடித்துக் கொண்டு தவறணைக்கு ஓடினார். கள் முடிந்து விட்டது. பலத்த ஏமாற்றம். கப்பல் கவிழ்ந்ததைப் போல் பலத்த சோகத்துடன் வீட்டிற்கு போனார். அன்று சரியாகச் சாப்பிடவுமில்லை.

அடுத்தநாள் இன்னும் கொஞ்சம் முந்தி தோட்டத்திலிருந்து வெளியேறினார். அன்றும் கள் கிடைக்கவில்லை.

மூன்றாம் நாள் தோட்டத்தில் சில வேலைகளை அடுத்த நாளைக்கு ஒத்திவைத்துவிட்டு தவறணைக்கு ஓடினார். அன்றும் கள் கிடைக்கவில்லை. இரண்டு நாட்களாகத் தான் ஏமாந்த கதையைக் கூறி ஒரு அரைப்போத்தல் கள்ளாவது தந்துதவமாறு மிக விநயமாகக் கேட்டுப்பார்த்தார். அவர்கள் அனுதாபத்துடன் காலி செய்யப்பட்ட பெரல்களைத் தூக்கிக் காட்டினார்கள்.

ஆழ்ந்த சோகத்துடன் வெளியே வந்தார். சோகம் கோபமாக மாறியது. உரத்த குரலில் சத்தமிட்டார்.

"எங்கட எம்பிமார் சரியில்லை... உவங்கள் சரியெண்டால் எங்கட ஊர்த்தவறணையில் மூண்டு நாளாகத் தொடர்ச்சியாகக் கள்ளில்லாமல் போகுமே... அ... வோட்டுக் கேட்கிறதற்கு மட்டும் ஒழுங்கா வருவாங்கள் பொறுக்கியள்... வற எலக்சனுக்கு வரட்டுமவங்களா... அப்ப பார்த்து நாலு கேள்வி கேட்கிறன் நான்.

கொஞ்சம் கோபம் குறைய, எங்காவது சாராயம் கிடைக்குமா என்று விசாரிக்கச் சென்று கொண்டிருந்தார்.

கொற்றை பி. கிருஷ்ணானந்தன்

வாசகர் பேசுகிறார் பகுதிக்கு கடிதங்களை அனுப்புபவர்கள் 300 சொற்களுக்குள் அடங்கக் கூடியதாக அனுப்ப வேண்டும். 300 சொற்களுக்கு மேற்பட்ட கடிதங்கள் நிராகரிக்கப்பட இடமுண்டு.

நடராசா முதலாளி ஒருகாலத்தில் பதுளையில் சுருட்டுக்கடை வியாபாரத்தில் கொடி கட்டிப்பறந்தவர். நிறைய சொத்துக்களை ஊரில் தேடிவைத்துவிட்டார். 83 ஆடிக்கலவரத்துடன் அவரது கடையில் மனேஜராக விசுவாசத்துடன் வேலை செய்த ஒரு பெரும்பான்மைச் சகோதரருக்கு விலைக்கு கடையைக் கொடுத்து விட்டு ஊரோடு ஒதுங்கி விட்டார்.

என்றாலும் அவரது வருமானம் குறையாத அளவுக்கு மூன்று பையன்களும் வெளி நாடு சென்று உழைத்து அனுப்பத் தொடங்கி விட்டார்கள். நடராசாமுதலாளி இப்போது வீட்டில் ஒரு செல்லப்பிள்ளை. எந்த வேலைப்பளுவோ நெருக்குவாரமோ அவருக்குக்கிடையாது. முன்பு தினமும் சாப்பாட்டிற்கு முன்பாகக் கொஞ்சம் சாராயம் குடித்து பழக்கப்பட்டவர். இப்போது பிள்ளைகளின் அன்புக்கட்டளைக்கிணங்க ஈரலை இல்லாமல் செய்யும் சாராயத்தை விடுத்து கள்ளுக் குடிக்கத் தொடங்கினார்.

முற்பகல் பத்துமணியளவில் கள்ளுத் தவறணைக்குப் போனால் மதியம் ஒரு மணியளவில்தான் வீடு திரும்புவார். இரண்டு போத்தல் மூன்று போத்தல்கள் என்று தொடங்கியவருடைய வயிற்றின் கொள்ளளவுத்திறன் இப்போது ஆறு போத்தல்கள்ளைக் கொள்ளுமளவுக்கு வளர்ச்சி கண்டிருந்தது. ஏற்கனவே முதலாளிக்குரிய தகுதியாகத் தொந்தி பெருத்திருந்தது. இப்போது தினமும் ஆறு போத்தல் கள்ளை உள்ளடக்கும் தன்மையினால் பாணை வயிற்றாகி அவர் நின்றபடி தனது காலின் பெருவிரலைப் பார்க்கமுடியாதளவுக்கு தொப்பை வீங்கியிருந்தது.

மெல்லிய கோடு போட்ட வெள்ளைச்சாரம், மேலே அணியாமல் ஒரு தோளில் கொளுவித் தொங்கியபடி சேர்ட், நல்ல நிலையில் உள்ள "றலி"ச் சைக்கிள், இவை வீட்டில் கார் முதலான வசதிகள் இருந்தாலும் தவறணைக்கு போக, வர அவருக்கு போதும்.

அவருடைய Capacityக்கு ஏற்ப தவறணையிலேயே இருந்து முழக்கள்ளையும் குடித்துவிட்டுச் சுருட்டும் அடித்துக்கொண்டு போதையுடன் வீதியால் தட்டுத் தடுமாறி சைக்கிளில் வருவதை வீட்டுக்காரர் விரும்பவில்லை. எனவே தவறணையில் முழுவதையும் குடித்துவிட்டு நிறை வெறியுடன் வராமல் ஒரு அளவுடன்

நிறுத்தி, வீட்டிற்கு கொண்டு வந்து குடிக்கும் படி அன்பாகக் கேட்டுக் கொண்டார்கள்.

என்னதான் சொத்துக்களைத் தேடிக்கு வித்திருந்தாலும் ஒரு வயதுக்குப் பின் பிள்ளைகள் சொல்வதையும் கேட்கத்தானே வேண்டும். அதன்படி தவறணையில் வைத்து மூன்று போத்தல் கள்ளைப் "பம்பலாகக்" குடித்துவிட்டு மிகுதி மூன்று போத்தல்களையும் ஒரு தோற் பையில் (Leather Bag) வைத்து சைக்கிள் Handleல் தூக்கி வீட்டிற்கு கொண்டு வந்து அருந்துவார்.

ஒருநாள் இப்படி வரும்போது சந்தியில் நிற்கும் பொலிஸ்காரன் மறித்து விட்டான். முன்னெப்போதும் இல்லாத நடவடிக்கையாக Bag பரிசோதிக்கப்பட்டது. அனுமதிப்பத்திரமின்றி இரண்டு போத்தல்களுக்கு மேல் கள்ளுக் கொண்டு போகப்படாது என்ற சட்டத்தைக் கூறி மூன்று போத்தல்களையும் பறிமுதல் செய்து, வழக்கும் பதிவு செய்தான்.

நடராசாமுதலாளி சிங்களத்தில் எவ்வளவோ கதைத்துப் பார்த்தார். பொலிஸ்காரனிடம் ஒன்றும் எடுபடவில்லை.

அடுத்தநாள் முதலாளி முன்பு போலவே ஆறு போத்தல் களையும் தவறணையில் இருந்தே அருந்திவிட்டு பிற்பகல் இரண்டு மணிபோல் வீட்டிற்குப் புறப்பட்டார்.

வீதியில் ஏறிச்சந்திக்கு வந்த போது அதே பொலிஸ்காரன் கண்ணில் தென்பட்டான். முதலாளி ஒரு காலை நிலத்தில் ஊன்றி சைக்கிளை நிறுத்தினார்.

"ஓய் நாலாயி...."

முதலாளி கூப்பிட்டபோது பொலிஸ்காரன் திரும்பிப் பார்த்தான்.

இவர் தன்னுடைய தலையை ஆட்டி ஆட்டி தொப்பை வயிற்றில் இரு கைகளாலும் மாறி மாறி மத்தளம் அடிப்பது போல் அடித்தார்.

இப்போது சிங்களத்தில் சொன்னார்

"நேற்று மூண்டு போத்தல் கள்ளுக் கொண்டு போகேக்கை பிடிச்ச பறிச்சப்போட்டு வழக்கெழுதிப் போட்டீர். இண்டைக்கு ஆறு போத்தல் கள்ளு இந்த வயித்துக்கை கொண்டு போறன் பிடிக்கில் பிடிச்சப்பாரும் ஓய்...."

கூறிவிட்டு சைக்கிளை மிகுந்த பிரயத்தனத்துடன் உழுக்கத் தொடங்கினார்.

கொற்றை ரி. கிருஷ்ணானந்தன்

சுமரிநூல்

இலக்கியத் திறனாய்வியல்

அடிப்படைகள் - வரலாறு - புதிய எல்லைகள்

நிறைவே டோக்ட்.....

இதொடரிலே கடந்த சில கட்டுரைகளிலே தமிழ் இலக்கியத் திறனாய்வியலின் சமகால இயங்குநிலை தொடர்பான முக்கிய அம்சங்கள் நோக்கப்பட்டன. குறிப்பாக கடந்த இருகட்டுரைகள் தமிழ்ச் சூழலின் பெண்ணிய மற்றும் தலித்திய நோக்குகளின் முக்கிய அம்சங்கள் பற்றிய பார்வைகளாக அமைந்தன. இவற்றை அடுத்து, தமிழ்த் திறனாய்வுக்கு ஈழத்தின் முக்கிய பங்களிப்பு என்றவகையில் அமைந்த மெய்யுள் என்ற கருத்தாக்கம் இங்கு கவனத்துக்கு வருகிறது. அதனை அடுத்து நிறைவுரை இடம் பெறவுள்ளது.

அ. 'மெய்யுள்' என்ற 'மனப்பக்குவநிலை'ப் பார்வை.

- தமிழ்த் திறனாய்வியலுக்கு ஈழம் அளித்த 'புதியதொரு பரிமாணம்'

'தமிழிலக்கியத் திறனாய்வியலுக்கு ஈழத்தின் பங்களிப்பு' என்ற விடயம் ஒரு தனிநிலை ஆய்வுக்குரிய பொருட்பரப்பாகும்.

ஈழத்தின் தமிழிலக்கிய வரலாறு சங்கப்புவரல்களில் ஒருவரான ஈழத்துப் புத்தந் தேவனாரிலிருந்து தொடங்குவதென்பதும் பலநூறு ஆண்டுகள் இடைவெளியின் பின்னர் 14ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தே அவ்வரலாறு தொடர்கின்ற தென்பதும் மரபாகவிட்ட செய்திகள். இவ்வரலாற்றில் 19ஆம்நூற்றாண்டு வரையான காலப்பகுதியிலே உரைஎழுத்துத், செய்யுள் ஆக்கங்களை வசன வடிவில் தருதல் மற்றும் பதிப்பித்தல் முதலிய திறனாய்வுசார் செயற்பாடுகள் நடைபெற்று வந்துள்ளன. சைவக் கோயில்களில் புராணபடனம் என்றபெயரிலமைந்த 'பொருள் விளக்க செயற்பாடு'களும் நிகழ்ந்துவந்துள்ளன. திருநெல்வேலி ஞானப்பிரகாசமுனிவர் (17ஆம் நூ.ஆ.) கூழங்கைத்தம்பிரான் (-1795), ஸ்ரீலக்ஷ். ஆறுமுக நாவலர் (1822-1879), 'ராவ் பகதூர்' சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை(1832-1901) மற்றும் நாவலரின் மருகரான 'வித்துவரசிரோமணி' ந.ச.பொன்னம்பலப்பிள்ளை(1836-1902) முதலான வர்கள் மேற்கூட்டியவற்றில் காத்திரமான பங்களிப்புச் செய்துள்ளனர். பொன்னம்பலப் பிள்ளையவர்கள் கம்பராமாயணம் முதலிய பண்டைய இலக்கியங்களைச் சுவைபட விரித்துரைப்பவராகவும் திகழ்ந்துள்ளார். இவை 19 ஆம்நூற்றாண்டுவரையான ஈழத்து இலக்கிய வரலாறு தொடர்பான பதிவுகளிலே நாம்



கலாநிதி நா.சுப்பிரமணியன்

பலமுறை தரிசித்த செய்திகளாகும்.

தமிழ்ச் சூழலில் 20ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கப்பகுதியிலிருந்து இலக்கிய திறனாய்வியலானது ஒரு திட்டப்பாங்கான செயன்முறையாக உருவாகி வளர்ச்சி எய்தியபோது அதிலே ஈழத்தவர்களான பேராசிரியர்கள் விபுலாந்த அடிகளார், வி.செல்வநாயகம், க.கைலாசபதி, கா.சிவத்தம்பி மற்றும் எம்.ஏ.நுஃமான் முதலியோர் காத்திரமான பங்களிப்புச்

செய்துவந்துள்ளனர் என்பது இக்கட்டுரைத்தொடரில் (17 வதிலிருந்து) பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ள செய்திகளாகும். மேற்கூட்டிய ஈழத்தவர்களின் பங்களிப்பு வரலாற்றிலே, இங்கு நோக்கப்படவுள்ள திரு.மு.தளையசிங்கம் (1935-1973) அவர்கள் பங்களிப்பானது பண்புநிலையில் வேறுபட்டதும் தனித்தன்மை வாய்ந்ததுமான ஒன்றாகும். முற்கூட்டியவர்களின் செயற்பாடுகள் தமிழிலக்கியத் திறனாய்வியலின் பொது வரலாற்றியக்கத்துடன் - அதாவது அழகியல் மற்றும் மார்க்ஸியம்சார் அணுகுமுறைகள் சார் சிந்தனை வரலாறுகளுடன் - இணைந்தநிலைகளில் நிகழ்ந்தவையாகும். ஆனால் திரு.தளையசிங்கமவர்களின் பங்களிப்பு பானது மேற்படி அழகியல், மார்க்ஸியம் ஆகியவற்றிலிருந்து வேறுபட்ட - மூன்றாவதான - ஒரு தளம் சார்ந்ததாகும். அது ஆன்மீகம் என்ற தளம் ஆகும். அவர் முன்வைத்த மெய்யுள் என்ற கருத்தாக்கமானது இத்தளம்சார் வெளிப்பாடேயாகும். இவ்வகையில் இது தமிழிலக்கியத் திறனாய்வியலுக்கு ஈழம் அளித்த புதியதொரு 'பரிமாணம்' என்ற தனிக் கணிப்புக்குரியதொன்றாகிறது.

இலக்கியம் மற்றும் கலை தொடர்பான திறனாய்வுச் சிந்தனைகள் பொதுவாக உருவம் மற்றும் உள்ளடக்கம் ஆகிய இரு தளங்களை மையப்படுத்தியே நிகழ்ந்துவந்தன என்பதே வரலாறு தரும் செய்தியாகும். உருவம் பற்றிய சிந்தனைகள் 'சுவை' என்ற அநுபவ அம்சத்தை முன்னிறுத்துவன. இவையே அழகியல் மற்றும் மார்க்ஸியம் சார் பல்வகைப் பார்வைகளாக வெளிப்பட்டுவந்துள்ளன. உள்ளடக்கத்தின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தும் பார்வைகள் சமூகப்பயன்பாடு என்ற குறிக்கோளுடன் அமைபவையாகும். பண்டுதொட்டு நிலவிவரும் அறம்தொடர்பான கருத்துகள் மற்றும் மார்க்ஸியப் பார்வைகள் - குறிப்பாக சோஷலிஸ யதார்த்தம் -

ஆகியன இந்த உள்ளடக்க அம்சத்தை வலியுறுத்தும் பார்வைகளாக வெளிப்பட்டனவாகும். (இவ்விரு த்தைகளைப் பற்றியும் இவை ஒன்றோடொன்று எதிர்த்தலையெடுத்து விவாதங்கள் நிகழ்த்தியுள்ளமை பற்றியும் ஏலவே நாம் முன்னைய கட்டுரைகள் டலவற்றில் நோக்கியுள்ளோம்).

மேற்சட்டியவாறான இருதள இயங்கு நிலைகளை உட உள்ளடக்கி அவற்றுக்கு அப்பாலானதும் உலக ணத்தையும் தழுவிச் செல்வதுமான 'மனப்பக்குவம்' ன்ற உயர்வானதொரு புதிய தளபரிமாணத்தை ேனக்கி இலக்கிய உலகை வழிப்படுத்தும் நோக்கில் டிழிலக்கியத் திறனாய்வரங்கிலே அடிபதித்த ேனப்பாடே மெய்யுள் ஆகும். உண்மையையே ைர்ச்சித்தல், உண்மையையே பேசுதல் என்பதே மேற்படி ுணப்பக்குவநிலையின் அடிப்படை அம்சமாகும். இலக்கியவாதிகள் எனப்படுவோர் தமது சொந்த வாழ்வு ுற்றும் கலை, இலக்கியம், சமூகம், அரசியல் ஆகிய ுணைத்து இயங்குதளங்களிலும் உண்மையின்வழி ுன்னிறுத்திச் செயற்பட வேண்டும் என்பதே மேற்படி ுமையுள் உணர்த்திநிற்கும் 'மனப்பக்குவநிலை'யின் ைனிப்பொருளாகும்.

இவ்வாறான மனப்பக்குவநிலைப்பட்ட செயற் ுட்டிலே மேற்சட்டிய அனைத்து இயங்கு தளங்களிலும் காணப்பெறும் முரண்பாடுகள் அனைத்தும் ைகர்க்கப்பட்டுவிடும் என்பது இதன் எதிர்பார்ப்பாகும். ேமலும், அந்நிலைசார்செயற்பாட்டிலே கலை, இலக்கியத் ுறைகளிலே வழக்கிலிருக்கும் வகைமைகள், வடிவங்கள் மற்றும் கற்பனைகள் முதலியவற்றைக் கடந்த நிலையிலான ஆக்கங்கள் உருவாகும் என்பதும் அவை பூரணமானவையாக அமையும் என்பதும் மெய்யுளில் சுட்டியுணர்த்தப்படுகிறது.

இவ்வகையில் சமகாலம் வரையான கலை ுற்றும் இலக்கியம் என்பவற்றின் உள்ளடக்கம் ுற்றும் உருவநிலை என்பனசார் பல்வேறு கருத்தாக்கங்களையும் கேள்விக்குட்படுத்தவும் ுவற்றைக்கடந்துசெல்லவும்இதுமுனைவதுதெரிகிறது. ுதுக்கலைவடிவங்களை நோக்கிய தேடலாக்கமுடைய கருத்தாக்கமாக இது திகழ்வதும் புலனாகின்றது. அவ்வாறான தேலிலே தத்துவநிலை என்றவகையில் ுவதுஷடமை பேசுவதான மார்க்கியத்தை விமர்சித்துக் கடந்து செல்லவேண்டும் என்ற எண்ணத்தையும் ுது முன்வைக்கிறது. இத்தொடர்பிலே மு.தளைய சிங்கம் அவர்களின் பின்வரும் இரு கூற்றுக்கள் ுக்கியத்துவமுடையவையாகும். அவை வருமாறு.

"மெய்யுள்" ஒரு புதிய இலக்கிய உருவமாகும். அது ுரண உருவமாகவும் இருப்பதால் சிறுகதை, நாவல், கவிதை, கட்டுரை என்ற பாகுபாடுகளைஉடைத்துக் கடந்துசெல்லும் ஓர் உருவமாகவும் இருக்கும். ைய்யுள், உரைநடைஎன்ற வித்தியாசங்களையும் ுது மதிப்பதில்லை. இதுகாலவரையுள்ள இலக்கிய ுருவங்கள் எல்லாம் பெரும்பாலும் கற்பனைத் ுளங்களுக்கூரியவையே. "மெய்யுள்" கற்பனைக் ுகோலங்கள் சகலவற்றையும் குலைத்துக்கொண்டு ுவற்றின் தளங்களைத் தகர்த்துக்கொண்டு நித்திய ைத்தியத்தை நோக்கிய நேரடி அனுபவரீதியான ுருருவல்களுக்கூரிய கலை, இலக்கிய உருவமாகும்.

அதன் உள்ளும் புறமும், உருவமும் உள்ளடக்கமும், ுமய்யாகவே இருக்கும். அதனால் அது இதுகால ுரையுள்ள கலை, இலக்கியங்களை அழிக்கும் கலை, ுலக்கியமாகவும் இருக்கும்.

அதேபோல அது தத்துவ, சரித்திர, விஞ்ஞான ுருவங்களாகவும் சமூக ுருளாதார அரசியல், ஆத்மீக ுமய்வாழ்க்கை அனுபவங்களாகவும் அமையும். ுரண சர்வோதயத்துக்குரிய பிரபஞ்ச யதார்த்தத்தைப் ுரிதப்பிக்கும்." (மெய்யுள்: 1974.ப.XX)

"வர்க்க வேறுபாடுகளைத் தாண்டிய பொதுவுடை ுமைச் சோஸலிஸத்தை மட்டும் அடைந்தால் போதாது. ுதைத் தனியாகக் கொண்டுவருவதும் முடியாது. ுபொதுவுடைமைப்போராட்டத்தோடு அகத்தே காணப்படும் குணவேறுபாடுகளையும், அதேசமயம் முழுச் சமூகமும் ுண்படாமல்தான் உண்மையான சோஸலிசமும் ுண்மையான ஞான எழுச்சியும் - சர்வோதயமும் - ுடுத்தகட்ட மனிதப் பரிணாமமும் வரமுடியும் என்பதே ுனது கருத்தின் முக்கிய அம்சமாகும்." (மெய்யுள்.- 1974. ப.8)

'இப்பிரபஞ்சம் முழுவதையும் நேசிப்பதான மனித ுணப்பக்குவத்தின் வெளிப்பாடுகளாகவே கலை ுற்றும் இலக்கியம் ஆகியன அமைதல்வேண்டும்' ுன்பதே மெய்யுளின் சாராம்சமாகும் என்பதை மேற்படி ுற்றுகள் ுறுதிசெய்கின்றன. 'படைப்பாளியானவர் ுத்தகைய மனப்பக்குவத்தை நோக்கித் தன்னை ுளர்த்துக்கொள்ளவேண்டும்' என்பதும் 'இலக்கியக் ுகோட்பாடுகள் பற்றிப் பேசுபவர்களும் திறனாய்வு ுேற்கொள்பவர்களும் மேற்படி மனப்பக்குவத்தை ுனாக்கி இலக்கிய உலகை வழிநடத்த வேண்டும்' ுன்பதுமே இக் ுகோட்பாட்டின்வழி நாம் புரிந்து கொள்ளக் ுடிய முக்கிய செய்திகளாகும்.

இவ்விடத்திலே 'மெய்யுள்' என்ற சொல்லின் ுபொருள் விளக்கத்தையும் குறிப்பிடுவது அவசியம- ுகிறது. 'மெய்யம்மையை அதாவது உண்மையை ுள்ளடக்கமாகக் கொண்டது' என்பதே இதன் ுருளாகும். மெய்யுள் நூலுக்கு தளையசிங்கமவர்களின் ுளவல் மு.பொன்னம் பலமவர்கள் ுறுதியுள்ளதான "மெய்யுள் பற்றி ஒரு மெய்யுள்" என்ற தலைப்பிலான ுன்னுரைக் குறிப்பிலே, "...சகல இயக்கங்களையும் ுவற்றின் இயக்கவிதிகளையும் மெய்யின் பின்னணியில் ுவைத்து அமுத்"திக் காட்டும் முயற்சியாக அந்நூலைக் குறிப்பிடுகிறார் (மெய்யுள்: 1974.ப.௭.) நூலுக்கு அமைந்த ுவ்வளக்கம் நூல் பேசினிற்கும் ுகோட்பாட்டுக்கும் ுபொருந்துவதாகவே உளது.

திரு.மு.தளையசிங்கம் அவர்களால் முன்மொ ுரியப்பட்டதான இச் சிந்தனைத்தளம் இந்திய ஆன்மிக ுரபில் - குறிப்பாக வேதாந்த மரபில் வேர்கொண்டதாகும் - 'இந்திய ஆன்மிக மரபு' என்றவுடன் அது கடவுளைப் பற்றிப் பேசும் மரபு என்பதாக நம்மிற்பலர் கருதமுற்படுகின்றனர். உண்மையில் அது மனிதரது 'அகம்' அதாவது 'மனம்' பற்றியதாகும். மனிதர் தம்மை ுேசிப்பது தம்மைச் சூழவுள்ளவர்களை ுேசிப்பது ுற்றும் ுயிர்களையும் அனைத்துலகையும் ுேசிப்பது ஆகிய ுநிலைகளிலான மனப்பக்குவமே 'இந்திய ஆன்மிகத்தின் ுடிப்படை அம்சமாகும். இந்த ுேசிப்புணர்வின் ஒரு ுரிணாமமே இந்திய ஆன்மிக மரபிலே 'பிரம்மம்'

என்ற பூரணத்துவம் (முழுமை) பற்றிய கோட்பாடாக உருவாக்கம் எய்தியது. உபநிடத சிந்தனைகளும் அதன் வழித்தொடரும் வேதாந்த மரபும் நமக்குத் தந்துநிற்கும் வரலாற்றுக்காட்சி இததான்.

தளையசிங்கம் அவர்களால் முன்வைக்கப்பட்டதான மேற்படி மெய்யுள் என்ற கருத்தாக்கம் மேற்படி பூரணத்துவம் நோக்கிய 'மனப்பக்குவம்' என்ற அம்சத்துக்கு அழுத்தம்கொடுக்கும் கலை. இலக்கியப் பார்வையேயாகும். தளையசிங்கம் அவர்கள் 1966ஆம் ஆண்டிலே மேற்படி வேதாந்த மரபு சார்ந்தவரான ஸ்ரீ நந்தகோபாலகிரி அவர்களை நேரில் சந்தித்து ஞான அநுபவங்கள் பெற்றவர்களுக்காவது: மெய்யுள்: 1974-ப. XV) என்பது இங்கு நமது கவனிப்புக்குரியது. மேற்படி கூற்றுக்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள சர்வோதயம், பிரபஞ்ச யதார்த்தம் முதலான வடசொற்கள் இந்திய ஆன்மிக உரையாடல்களில் பயிலும் தத்துவக் கலைச் சொற்கள் என்பதும் இங்கு கவனத்துடன் கொள்ளவேண்டியனவாகும்.

இந்திய வேதாந்த மரபிலே பிரம்ம தத்துவ சிந்தனை முறைமையில் இருவகைச் செல்நெறிகள் உள. அவற்றுள் ஒன்று, அதனை (பிரம்மத்தை) மனம், வாக்கு முதலியவற்றுக்கு அப்பாலான ஒன்றாக மட்டும் பேசிக்கொண்டு செயலற்றிருக்கும் நடைமுறையாகும். இன்னொன்று, அதனை உலகின் அனைத்துயிர்களிலும் பொருட்களிலும் தரிசித்து அவற்றை, நேசிப்பதான மரபாகும். இது சமூகநிலைப்பட்ட இயங்குநிலைக்கு வழிநடத்தும் பயன்பாட்டு நோக்குடையது. இந்த இரண்டாவது வழிமுறையிலே காலானறி நிற்கும் பயன்பாட்டுக் கோட்பாடாக வடிவங்கொண்டதே மு.தளையசிங்கமவர்களின் இந்த மெய்யுள் கருத்தாக்கமாகும். தளையசிங்கமவர்கள் 'வாய்வேதாந்தம்' பேசும் ஒருவராக அன்றி முரண்பாடுகளுக்கெதிராக சமூகநேசிப்புடனும் அரசியல் ஈடுபாட்டுடனும் களங்களில் நின்று போராடிய செயல்வீரருமாவார் என்பது இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டிய முக்கிய செய்தியுகளாகும். (கூவை: மேற்படி: XVII)

திரு.மு.தளையசிங்கம் அவர்கள் முன்வைத்த மெய்யுள் கோட்பாட்டின் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தைத் தெளிந்துகொள்ள வேண்டுமானால் இது உருவாவதற்குப் பின்புலமாக அமைந்திருந்த திறனாய்வியல் வரலாற்றுச் சூழல் - குறிப்பாக ஈழத்தின் திறனாய்வியற் சூழல் - மற்றும் ஏனைய கோட்பாட்டுப் பார்வைகள், அணுகுமுறைகள் என்பவற்றுக்கும் இதற்கும் உள்ள வேறுபாட்டம்சங்கள் என்பவற்றை இங்கு சுருக்கமாகவேனும் கவனத்துக்கு இட்டுவருவது அவசியமாகிறது.

மெய்யுள் முன்வைக்கப்பட்ட காலச் சூழலும் அதன் வரலாற்று முக்கியத்துவமும் மு.தளையசிங்கம் அவர்கள் 1957 - 60 காலப்பகுதியில் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் பயின்ற காலகட்டத்திலிருந்தே இலக்கியத்துறையிற் கவனத்தைச் செலுத்தி வந்தவராவார். படைப்பு மற்றும் திறனாய்வு ஆகிய இருதிறைகளிலும் இயங்கிய இவர், திறனாய்விற்கு சிறப்பு ஈடுபாடு காட்டினர்வரவரவார். இத்தொடர்பிலான அவருடைய பார்வைகள் மற்றும் சிந்தனை யோட்டங்கள் என்பன 60களிலே பல்வேறு தலைப்புகளிலான

கட்டுரைகளில் வெளிப்பட்டன. அவற்றின் தொடர்ச்சியும் வளர்ச்சியுமாக உருவாக்கம் எய்தியவையே மெய்யுள் சிந்தனைகள் ஆகும். இச்சிந்தனைகள், அவர் 1973இல் இயற்கை எய்துவதற்கு ஓராண்டு முன்பாகவே(1972) இல் தொகுநிலை உருவம் எய்தின. இவை அவர்பற்றிய வரலாற்றுக்குறிப்பு தரும் தகவல். (மேற்படி: ப. XVIII). எனவே மெய்யுள் தொடர்பான சிந்தனைகள் உருவாக்கம் பெறத்தொடங்கிய காலம் 1960-70கள் என்பது தெளிவாகிறது.

மேற்படி காலப்பகுதியானது தமிழ்த் திறனாய்வியலின் வரலாற்றிலே விவாதநிலைக் கால கட்டமாகும். இக்காலப்பகுதியில் அழகியல் அணுகுமுறை களும் மார்க்ஸியத்தின் சோஷலிஸ யதார்த்தவாதமும் ஒன்றற்கொன்று எதிரெதிர் நிலையெடுத்து விவாதங்கள் நிகழ்த்தத் தொடங்கியிருந்தன. மார்க்ஸிய தளத்திலேயே சோஷலிஸ யதார்த்தவாதத்தை விமர்சிக்கும் வகையிலமைந்த விமர்சன யதார்த்தவாதம் சார் சிந்தனைகள் இக்காலப்பகுதியில் தமிழ்ச் சூழலில் அடிபதிக்கத் தொடங்கியிருந்தன. (இவை பற்றியெல்லாம் இத்தொடரின் (19) - (20) ஆம் கட்டுரைகளில் விரிவாக நோக்கியுள்ளோம்).

மேற்சட்டியவாறு அழகியல்வாதிகள் மற்றும் மார்க்ஸியருக்கிடையிலான விவாதங்கள் தமிழகத்தில் நிகழ்ந்த முறைமைக்கும் ஈழத்தில் நிகழ்ந்த முறைமைக்கும் பண்புநிலையிலே குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாடுகள் உள. தமிழகத்திலே இருசாராரும் சம நிலையில் ஒருவரை யொருவர் எதிர்கொண்டனர். அங்கு அழகியல் சார்பாக க.நா.சுப்பிரமணியம், சி.ச.செல்லப்பா, வெங்கட்சாமிநாதன் மற்றும் அங்கிருந்த ஈழத்தவரான தருமு சிவராமு(பிரமிள்) முதலியோரும் மார்க்ஸியம் சார்பில் தொ.மு.சி.ரகுநாதன், தி.க.சிவசங்கரன், நா.வானமாமலை மற்றும் எஸ் ராமகிருஷ்ணன் முதலியோரும் ஏறத்தாழ சமநிலையில் நின்று கோட்பாடுகளைப் பதிவுசெய்து வந்தனர். ஈழத்திலிருந்து கலாநிதிகள் க.கைலாசபதி, காசிவத்தம்பி ஆகியோர் தமிழக விவாதங்களில் பங்கு கொண்டு மார்க்ஸியருக்குக் கைகொடுத்து வழிப்படுத்தி நின்றனர்.

ஆனால் ஈழத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஒப்பீட்டுநிலையிலே மேற்சட்டியதின்மீறும் வேறுபட்ட சூழலே அன்று நிலவியது. மார்க்ஸியவாதிகளின் குரலே ஈழத்தில் ஓங்கியொலித்தது என்பதே அன்றைய வரலாறு தரும் காட்சியாகும். மேற்சட்டிய கைலாசபதி, சிவத்தம்பி ஆகியவர்களோடு, முருகையன் முதலிய பலர் மார்க்ஸியம் சார்ந்த கோட்பாட்டு நிலை உரையாடல்களைத் திட்டப்பாங்குடன் அன்று முன்னெடுத்து நின்றனர். பல்கலைக்கழகச் சூழல், பத்திரிகை, வானொலி ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய ஊடகச் சூழல் மற்றும் அரசியல் அதிகாரச் சூழல் என்பவற்றை இவர்கள் தமது கருத்துவெளிப்பாட்டுக்கான தளங்களாகப் புத்திசாதுரயத்துடன் பயன்படுத்திவந்தனர்.

இத்தகைய இவர்களின் இயங்குநிலையை எதிர்கொண்டு அழகியல்சார் கருத்தாக்கங்களை முன்னெடுக்கவல்ல வலுவான சிந்தனையாளர் அணியொன்று அன்றைய ஈழத்தில் உருவா

ஃப்டுக்கவில்லை. படைப்பிலும் திறனாய்விலும் ஆர்வங்கொண்டிருந்த சில இலக்கியவாதிகளின் ஓர்னைக் குரல்களாகவே அழகியல் சார்பான கட்டுத்துகள் அக்காலப்பகுதியில் வெளிப்பட்டு நின்றன. கீவ்வாறு மார்க்ஸியருக்கு எதிராக அன்று ஒலித்த கட்டுக்களில் முக்கிமானது எஸ்.பொன்னுத்துரை(எஸ். பொ.) அவர்களுடைய தாகும். 'நற்போக்கு இலக்கியம்' என்ற பெயர்தாங்கி வெளிப்பட்ட இக்குரல் ஒரு இலக்கியக் கட்டுப்பாடு என்றவகையில் உருவாக்கம் எய்தவில்லை என்பதே வரலாறு தரும் செய்தியாகும்.

இவ்வாறான சூழலில் மார்க்ஸியரின் கீந்தனைகளை வலுவுடன் எதிர்கொள்வதான ஒரு மாற்றுச் சிந்தனைகளாக - மூன்றாவது தளநிலைச் சிந்தனைகளாக - வெளிப்பட்டனவே மு.தளைய சங்கமவர்களின் எழுத்துகள். (இவ்வெழுத்துகளில் திறனாய்வு சார்ந்தவற்றுள் ஒரு பகுதியின ஏழாண்டு இலக்கிய வளர்ச்சி, போர்ப்பறை, மெய்யுள் ஆகிய தலைப்புகளில் தனி நூல்களாக உருவம் எய்தியவை. 2006இல் அவரது படைப்பு மற்றும் திறனாய்வு ஆகிய வகைகளிலான அனைத்து எழுத்துகளும் மு.தளையசிங்கம் படைப்புகள் என்ற தலைப்பில் தனி நூலாகத் தொகுநிலை எய்தியுள்ளன).

மு.த. அவர்களின் திறனாய்வுசார் எழுத்துகள் அழகியல் சார்பான தளத்தில் நின்று மார்க்ஸியத்தை எதிர்கொள்ள முற்பட்டவையன்று. வேறுபட்டதான ஆன்மிக தளநிலைசார் விமர்சனங்களாகவும் தேடல்களாகவும் வெளிப்பட்டவையேயாகும். அதனாலேயே அவை மேற்படி இரண்டிலும் அடங்காத மூன்றாவது தளநிலையாக இங்கு அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

மு.த. அவர்கள் சார்ந்து நின்ற இத்தளம் மார்க்ஸியப் பார்வைகளையோ அல்லது அழகியலையோ எதிர்த்தல் அல்லது ஆதரித்தல் என்பதை நோக்காகக் கொண்டதன்று. சமகாலம் வரையான இலக்கியப் பார்வைகளின் போதாமையை - நிறைவின்மையை - உணர்த்துவதே அதன் குறிக்கோளாகும். அழகியல் சார் கருத்தாக்கங்கள் பொதுவாக அநுபவநிலை, உத்திமுறை, சொல்லாட்சித்திறன் மற்றும் அவற்றின் விளைபொருளான சுவையம்சம் என்பவற்றுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பனவாகும். இவற்றுள் 'கற்பனைசார்ந்த அம்சங்களை' மறுத்து மெய்ம்மையை வலியுறுத்துவது, மெய்யுள், தவிர, 'மேற்சட்டிய அழகியல் கூறுகள் எனப்படுபவற்றோடு மட்டுமே கலை இலக்கியங்கள் நிறைவுபெற்றுவிட முடியாது' என்ற எண்ணத்தையும் மெய்யுள் தேற்றுவிக்கிறது. மேலே நாம் நோக்கிய முதலாவது மேற்கோள் பகுதியில் இவற்றை நாம் தெளிந்துகொள்ளலாம்.

மார்க்ஸியம் சுட்டிநிற்கும் 'வர்க்க வேறுபாடுகளைத் தாண்டிய பொதுவுடைமைச் சமூதாயம்' என்ற இலட்சியம் மீது மெய்யுள் வலுவான விமர்சனத்தை முன்வைத்துள்ளமையை மேலே நாம் நோக்கிய இரண்டாவது மேற்கோட்பகுதி தெளிவுறுத்தும். பொருளியல் தளத்திலான பொதுமைக்கான போராட்டத்துடன் மனித சமூகத்தின் பிரச்சினைகள் தீர்ந்துவிடுவதில்லை என்பதும் அகநிலையான குணவேறுபாடுகளும் களையப்பெறும் நிலை

யிலேயே ஒட்டுமொத்த மானுடத்தின் விடிவு சாத்தியப்படும் என்பதுமே அம்மேற்கோட்பகுதியில் சுட்டியுணர்த்தப்பட்டது.

ஈழத்தில் இந்த மெய்யுள் சிந்தனை முன் வைக்கப்பட்ட காலகட்டத்திலோ அதன் பின்னரோ தமிழகச் சூழலில் இவ்வாறானதொரு ஆன்மிகத் தளம் சார் கலை, இலக்கியச் சிந்தனை முன்வைக்கப்படவில்லை என்பதை இங்கு சுட்டுவது அவசியம். இது, மெய்யுளின் தனித்துவத்தையும் முக்கியத்துவத்தையும் தெளிவுறுத்தும்.

தமிழகத்தில் மார்க்ஸியர், நவமார்க்ஸியர் ஆகியோருட் சிலர் ப.ஜீவானந்தம், தொ.மு.சி.ரகுநாதன், டாக்டர்.எஸ்.ராமகிருஷ்ணன், எஸ்.என்.நாகராசன் மற்றும் ஞானி(கி.பழனிச்சாமி) ஆகியோர் - இந்திய மரபின் மானுடச்சார்பான அறமரபுகளில் ஈடுபாட்டை கொண்டிருந்தனர் என்பதை நோக்கியுள்ளோம். இவர்களுள் ஒரு சாரார் தமிழிலக்கிய சிகரமான கம்பராமாயண காவியம் முதலியவற்றின் சாராம்சமான 'இந்திய மானுடத்தை கண்டுணர முற்பட்டவர்கள். (விளக்கத்துக்கு:கட்டுரைகள்-(20) - (21)) எஸ்.என். நாகராசன் அவர்கள் வேதாந்த மரபில் - குறிப்பாக இராமானுசரின் விசிஷ்டாத்வைத் தத்துவத்தில் - தனி ஈடுபாடு காட்டி நின்றவராவார்.

இவர்கள் மார்க்ஸியத் தளத்தில் காலூன்றி நின்று மானுடம்தொடர்பான கரிசனத்தினூடாக இந்தியமரபைப் புரிந்துகொள்ள முற்பட்டவர்கள். ஆனால் ஈழத்தவரான மு. தளையசிங்கமவர்களின் பார்வையானது இந்திய ஆன்மிக மரபில் காலூன்றி நின்று ஒட்டுமொத்த மானுட விடுதலைக்கான வழிமுறைகளைத்தேடலை -மார்க்ஸியம் உட்பட்ட அனைத்துலக நிலையிலான தத்துவப்பரப்பிலும் தேடுவதாக அமைந்ததாகும். அத்தேடலில் கலை மற்றும் இலக்கியத் துறைகள்சார் இயங்குநிலைகளுக்காக அவர் சிந்தித்தவையே மெய்யுளாக வடிவாங்ககொண்டுள்ளன.

1960-70களில் உருவாக்கம் பெற்ற இச்சிந்தனையானது அண்மைக்கால பின் நவீனத்துவக் கலை இலக்கியச் சிந்தனைகளோடு சமர்ந்தரமாகச் செல்கின்றது என்பதான ஒரு கருத்து இன்று தமிழ்த்திறனாய்வுலகில் நிலவுகின்றது. இதுபற்றி மு. பொன்னம்பலம்(மு.பொ.) அவர்களும் தமது திறனாய்வு சார்ந்த பார்வைகள்(2000) என்ற நூலிலே குறிப்பிட்டுள்ளார். (ப. 70). 'சமகாலம்வரையான வரலாறு, கலை மற்றும் இலக்கியம் என்பவற்றின் உள்ளடக்கம் மற்றும் உருவநிலை ஆகியவற்றைக் கேள்விக்குட்படுத்தல்' என்பதான அம்சத்தில் இவ்விரண்டுக்கும் பொதுமை உளது என்பதே மேற்குறித்தவாறான ஒப்பீட்டின் அடிப்படை எனத் தெரி கிறது. ஆனால் மேற்படி கேள்விக்குட்படுத்தலுக்கூடாக வந்தடையும் இலக்கு என்றவகையில் அனைத்து மானுடத்தின் விடுதலை என்ற தூய குறிக்கோளை இது(மெய்யுள்) முன்னிறுத்துவது தெளிவாகவே தெரி கிறது. அதாவது முழுமையின்மையிலிருந்து முழுமை யைக் கண்டடைவதான முயற்சியே அது. இக்குறிக்கோள் இலட்சியப்பாங்கானது என்று விமர்சிக்கப்படக் கூடியது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. ஆயினும் இதன் நோக்கம் தூய்மையானது என்பதில் விமர்சனத்துக்கு இடமில்லை.

ஒப்பு நோக்கிலே, பின்நவீனத்துவ சிந்தனைகள் 'அவ்வாறான ஒரு முழுமைநோக்கிய இலக்கைப் பொறுப்புணர்வுடன் முன்னிறுத்துகின்றனவா?' என்ற வினாவுக்கு இதுவரை தெளிவான விடை கிடைக்கவில்லை. மெய்யுளுடன் பின்நவீனத்துவ சிந்தனைகளை ஒப்புநோக்க முயல்பவர்கள் கருத்து அன்றிச் சிந்திக்கவேண்டிய விடயம் இது.

மு. தளையசிங்கமவர்களால் முன்வைக்கப்பட்ட ஆன்மிகச் சிந்தனைத்தளம் அவர் இயற்கை எய்திய பின்னரும் தொடர்ந்து அவரது உடன்கூட்டத்தினரால் - குறிப்பாக, அவரது இளவலும் முக்கிய விமர்சன ஆளுமைகளிலொருவராகத் திகழ்பவருமான மு.பொன்னம்பலம் (காலஞ்சென்ற) கவிஞர்ச. வில்வரத்தினம், என் கே.மகாலிங்கம் இ.ஜீவகாருண்யன், நாகேசு தர்மலிங்கம், மு. நேமிநாதன் மற்றும் வீரசிங்கம் பாரசுப்பிரமணியம் முதலியவர்களால்-முன்னெடுக்கப்பட்டது. முன்னெடுக்கப்பட்டுவருகிறது. இவர்களுட்பலரும் தளையசிங்கம் அவர்கள் வாழ்ந்தகாலத்திலேயே அவருடைய சிந்தனைகளைச் சார்ந்து இயங்கி வந்தவர்களாவர். அவருடன் விவாதங்கள் நிகழ்த்தி வந்தவர்களான்கூட. 'மு.பொ.' அவர்களது யதார்த்தமும் ஆத்மார்த்தமும் (1989) என்ற தலைப்பிலான தொகுப்பிலுள்ள கட்டுரைகள் மெய்யுள் சார் திறனாய்வுப்பார்வை முன்னெடுக்கப்பட்டுவரும் முறைமைக்குச் சிறந்ததொரு சான்றாகச் சுட்டக்கூடிய முக்கியத்துவமுடையதாகும்.

இ. நிறைவுரை

ஞானம் இதழிலே இரண்டு ஆண்டுகள் (2010 செப்டம்பர் முதல் இடையில் 2011ஜனவரி மற்றும் ஜூன் 2012 நீங்கலாக) பதிவாகிவந்த இக்கட்டுரைத்தொடர் இவ்விதமுடன் நிறைவுக்கட்டத்தை அடைகிறது.

இத்தொடரைத் தொடங்கும்போது சமகாலத் தமிழ் திறனாய்வுக்கிலே நிலவுவதான 'தேக்கநிலை' பற்றிக்கூறிப்பட்டிருந்தேன். குறிப்பாக, 'திறனாய்வு சார்ந்த செயற்பாடுகளிற் பல, 'கருத்தாழமற்ற நிலையான அபிப்பிராயங்களாகவும் 'புகழ் பாடுதல் அல்லது குற்றங்குறை சுட்டுதல்' என்ற செயன்முறைகளாகவும் மட்டும் அமைந்து விடுகின்றமை' அங்கு சுட்டப்பட்டது. அத்துடன், 'திறனாய்வுக் கோட்பாடுகள் தொடர்பாக நடைபெறும் கருத்தாழமிக்க விவாதங்களினின்று பெரும் பான்மையான இலக்கியவாதிகள் அந்நியப்பட்டு நிற்கின்றமையும் அங்கு சுட்டிக்காட்டப்பட்டது.

தமிழிலக்கியத் திறனாய்வுலகம் மேற்படி தேக்கநிலையைக்கடந்து முன்னோக்கிச் செல்ல வேண்டும் என்பதான ஆர்வநோக்கிலேயே இச் சிந்தனைத் தொடர் தொடங்கப்பட்டது. இவ்வகையில், இதுவரையிலான மேற்படி பதிவுகளில் திறனாய்வியலின் உலகப்பொதுவான அடிப்படைகள் மற்றும் தமிழிலக்கியத் திறனாய்வியலின் வரலாற்றுச் செல்நெறி என்பன தொடர்பான பல்வேறு அம்சங்களும் நோக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ்த் திறனாய்வியலின் விரிந்த பரப்பை முழுமையாக இக்கட்டுரைத்தொடர் அடக்கவில்லை என்பதை நான் உணர்வேன். குறிப்பாகச் சமகாலத்தில் புதிது புதிதாகத் தமிழ்த் திறனாய்வுலகுக்கு வருகைதரும் பல இளங்கள்பற்றி - குறிப்பாக பின் காலனியம் (Post Colonialism),

மஜிகல் ரியலிஸம் (Magical Realism) முதலிய பல்வேறு பார்வைகள் மற்றும் சிந்தனை முறைமைகள் என்பன பற்றி - இத்தொடர் இதுவரை பேசவில்லை. இவை பற்றியும் தமிழ்ச் சூழலில் இவற்றுக்குரிய முக்கியத்துவம் பற்றியும் பேசுவதற்கு இன்னும் கால அவகாசம் தேவைப்படுகிறது.

மேற்படி புது 'இளங்கள் பற்றிச் சிந்திப்பதோடு திறனாய்வியலில் பயன்படுத்தப்படும் 'கலைச்சொற்கள்' பற்றிச் சிந்திக்கவேண்டிய தேவையும் உளது. பிறமொழிகள்சார்ந்த ஒரு சொல்லுக்குத் தமிழில் பல்வேறு சொற்கள் பயன்பாட்டில் உள்ளன. பிறமொழிகள்சார் சில கலைச்சொற்கள் 'மொழியாக்கம்' செய்யப்படாமல் 'ஒலிபெயர்ப்பு'நிலையிலேயே வழங்கப்பட்டுவருகின்றன. எனவே இத்தொடர்பிலும் விரிவான சிந்தனைக்கு இடம் உளது. இவை பற்றி யெல்லாம் எதிர்காலத்தில் எழுதும் எண்ணம் உளது.

எனவே இத்தொடர் இத்துடன் நிறைவுக்கு வருகிறது.

இத்தொடரிலே எனது நோக்கத்துக்கு ஏற்றவகையில் கவனத்துக்குரிய முக்கியமான கோட்பாடுகள், பார்வைகள் அணுகுமுறைகள் என்பவற்றை அம்சங்களை இயன்றவரை வரலாற்று நோக்கில் தொகுத்துரைக்கவும் விமர்சிக்கவும் முற்பட்டுள்ளேன். நாம் 'எத்தகு வலுவானதும் வளமிக்கதுமான திறனாய்வு மரபின் வாரிசுகள்' என்பதை நமது சமகாலத் தமிழிலக்கிய வாதிகளும் இளந்தலைமுறையினரும் உணர்ந்துகொள்வதற்கு இக் கட்டுரைத்தொடர் பயன்பட்டிருக்குமானால் - எதிர்காலத்தில் பயன்படுமானால் - அதுதான் எனது இம்முயற்சியின் வெற்றியாகும்.

ஞானம் இதழில் எனது கட்டுரைத் தொடரொன்று பதிவாகவேண்டும் என அன்புக்கட்டளை இட்டவர் அதன் ஆசிரியர் டாக்டர் தி. ஞானசேகரன் அவர்கள். அதனை வழிமொழிந்து நின்றவர் ஞானத்தின் இணையாசிரியர் திருமதி ஞானம் ஞானசேகரன் அவர்கள். எனது இக்கட்டுரைத் தொடருக்கான பொருளைத் தேர்ந்துகொள்வதற்குத் துணைநின்றதோடு, இக்கட்டுரைகளின் முதல்வாசகராகவும் அமைந்து, பெருத்தமான திருத்தங்களைச் செய்துவயிவவர் எனது துணைவியார் கலாநிதி கௌசல்யா அவர்கள். பொறுமைபுடன் வாசித்து உக்கமளித்துவந்தவர்கள் ஞானம் வாசகர்கள்.

அனைவருக்கும் எனது மனம்நிறைந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இத்தொடர் சம்பந்தமாக ஞானம் வாசகர்களின் ஆக்கபூர்வமான விமர்சனங்களை எதிர்பார்த்திருக்கிறேன். அவ்விமர்சனங்களை உள்வாங்கி, உரிய விளக்கங்கள், திருத்தங்கள் மற்றும் தேவையான மாற்றங்கள் என்பவற்றை மேற்கொண்டபின் கூடிய விரைவில் இத்தொடரை நூல்வடிவில் வெளிக்கொணரவுள்ளேன் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நன்றி

சுவாமிநாதன் டி. சப்பிரமணியன்

21-09-2012

முருகேசி ரவீந்திரன் நூலகம்

"வாழ்க்கைப் பயணம்"

சிறுகதைத் தொகுப்பு மற்றும் இரசனைக் குறியீடு

-திருமதி இராஜேஸ்வரி ஜெகானந்தகுரு



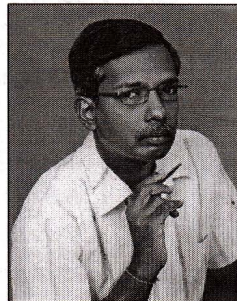
நேரம் 6.00 மணி, இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம், செய்திகள் வாசிப்பவர், முருகேசு ரவீந்திரன். எங்கள் வீட்டு வானொலி என்னோடு பேசியது. செய்திகள் போய்க் கொண்டிருந்தது. ரவீந்திரன் வாசித்துக் கொண்டிருந்தார். கம்பீரமான எடுப்பான தொனி. கேட்போரை ஈர்க்கும் குரல். நிதானமான வாசிப்பு. அழுத்தமான உச்சரிப்பு. செய்திகளைப் புரியவைக்கும் பாணி. இத்தனையும் இணைந்த ஒரு கூட்டுத்தான் ரவீந்திரனின் செய்தி வாசிப்பு.

இதே பாணி அவரது எழுத்திலும் காணப்படுகிறது. ரவீந்திரனின் சமீபகால வெளியீடான "வாழ்க்கைப் பயணம்" சிறுகதைத்தொகுப்பு.

ஒவ்வொரு கதையும் மிக யதார்த்தமாக மிக எளிய முறையில் அன்றாடம் ஒருவரது வாழ்க்கைப் பயணத்தில் இடம்பெறும் நிகழ்வுகளை யதார்த்தமாக சித்திரிக்கின்றது. யாழ்ப்பாண மக்களின் பேச்சுத்தமிழ் வாசகர்களின் மனதில் அந்நியோன்யத்தை எழுப்பி கதைகள் ஒவ்வொன்றும் யாழ்ப்பாண மண் வாசனையை வீசச் செய்கின்றது. ஆசனத்தில் அமர்ந்தபடி என் கரங்களில் ரவீந்திரன் எழுதிய புத்தகம். ஆனால் வாசிக்கும் போது அப்படைப்புக்கள் என்னை யாழ்ப்பாணத்தின் மூலை முடுக்கெல்லாம் அல்லவா அழைத்துச் செல்கின்றன.

வண்ணார்பண்ணை, நல்லூர், நாவலர் வீதி, காங்கேசன்துறை வீதி, சிவதொண்டன் நிலையம், வலந்தலைச் சந்தி, பொன்னாலைக் கடற்கரை வீதி, கச்சேரி நல்லூர் வீதி, இவை சில உதாரணங்கள். சொகுசு பஸ்ஸில் செல்லாமலேயே ஆசிரியர் இருந்த இடத்திலிருந்தபடி வாசகர்களை யாழ்ப்பாணத்துக்கு அழைத்து மன ஆறுதலும் ஆனந்தக் களிப்பும் எய்த வைக்கிறார் என்றால் இது மிகையல்ல.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக "வாழ்க்கைப் பயணம்" வெளியீடு உண்மை நட்பிற்கு இலக்கணமாக அமைந்து ரவீந்திரனுக்கு பெருமையும் மனநிறைவும் அளிக்கின்றது. குறிப்பிட்ட நட்பு நெஞ்சங்களுக்கு ஒரு சபாஷ் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும். ஆசிரியரே சொல்லி விட்டார் "வாழ்க்கைப் பயணம்" சிறுகதைத் தொகுப்பு நட்பின் வெற்றி என்று. இத்தகைய உயர் நண்பர்களை எவ்வண்ணம் பெறுவது? ரவியைத் தான் கேட்க வேண்டும். முதலில் பழக்க



தெரியவேணும் இல்லையா? இது ரவியிடம் நிரம்ப உண்டு.

இனிவிஷயத்துக்கு வருவோம். இத்தொகுப்பிலுள்ள முதலாவது கதை "பாசம்".

பாசமும் நேசமும் எல்லோருக்கும் என்றும் கிடைக்காது. கிடைத்தால் அவர்கள் கொடுத்து வைத்தவர்கள். இங்கு வேதநாயகம் "அங்கிள்"க்கு தீராத ஏக்கம். எட்ட இருப்பது உறவானாலும் அருகே இருக்கும் அந்நியம் தான் நெருக்கமாக பாசம் என்னவென்பதை புரிய வைக்கின்றது. பொதுவாக ஒரு அன்பு வேண்டுகோள். பிள்ளைகளே வெளிநாடு செல்லுங்கள் உழையுங்கள். செல்வம் உங்கள் வாழ்வில் கொழிக்கட்டும். ஆனால் குடும்பத்தில் ஒரு பிள்ளையாவது அம்மா அப்பாவோடு ஊரில் உடன் இருந்து சீவனம் செய்யுங்கள். பெற்றோர் மனம் குளிர்ந்தால் உங்களைப் படைத்தவன் படி அளப்பான்.

"மாற்றம்" கதையில் சபல மனம் ஒன்று சித்திரிக்கப்படுகிறது. திடீர் மாற்றமும் ஏற்படுகிறது. மைதிலி விமலனுக்கு சாப்பாடு கொண்டாறாளாம். நல்ல திருப்பமாக அமையட்டும். இத்தொகுப்பிலுள்ள பிறந்த மண் சிறுகதையை நோக்கினால் கணவனோடு இசைந்து நடக்க முற்படாத விஜயா. பிடிவாதம் ஒரு குடும்பத்தைலவிக்கு வேண்டாததொன்று. குமரனின் பொறுமைக்கும் புரிந்துணர்வுக்கும் பாராட்டுக்கள். பிறந்த மண் மேல் உள்ள நாட்டம் எல்லோர் அடி மனதிலும் ஊறிக் கிடப்பது நிஜம். அஃறிணைப் பொருட்களுமல்லவா மண்வாசனையை கிளப்புக்கின்றன. வீதிகள், மரங்கள், மடங்கள், சந்திகள் இத்தியாதி.

சின்ன அரும்பு கதையிலே இன்றைய பாடசாலை ஆசிரியர்களின் போக்கு மாணவச் செல்வங்களுக்கோ பெற்றோர்களுக்கோ இதமாக இல்லை. வரவேற்கத்தக்கதாக இல்லை. குருபக்திக்குப் பதிலாக இதன் காரணமாக எரிச்சலே பிஞ்சு உள்ளங்களில் வளர்கின்றன. உதாரணம் பக்கம் 50ஐ படித்துப் பாருங்கள். சின்ன அரும்பின் பிஞ்சுக்கையில் கை சிவக்க ஆசிரியை அடிக்கிறா. தந்தை விளக்கம் கேட்டதற்கு அவ்வின் பதில் நூறு விகிதம் அநாகரிகம். ஆசிரிய குலத்துக்கே இழுக்கு. மாணவர்கள் குடும்பப் பின்னணியை ஆசிரியர்கள் அதிபர் புரிந்து கொள்ள

வேண்டும். பெற்றோர் ஆசிரியர் சங்கம் பெயரளவுக்கு இருந்து பயனில்லை. யதார்த்தமான கருத்துச் செறிவு கதையில் காணப்படுகின்றது.

“வாழ்க்கைப் பயணம்” சிறுகதைத் தொகுப்பிலே காணப்படும் மற்றுமொரு கதை புள்ளிக்கோழி. பரிதாபத்திற்குரிய வாயில்லா ஜீவன். ஜீவகாருண்யத்தை முதலில் அறியாத யோகன் பின்னர் நடந்து கொள்ளும் முறை வரவேற்கத்தக்கது. நல்லதோர் வெளிப்பாட்டு முறை எழுதும் நடையில் காணப்படுகிறது. “அவனுக்கும் அவளுக்கும் இடையிலான தூரம் இப்போது அதிகரித்திருந்தது” என்பதாக கதை முடிகிறது. சபாஷ் ரவி!

அந்திமம் கதை அந்திமத்தின் அவலநிலையை மனதில் நெருட வைக்கின்றது. வாசித்தவர்கள் திருந்திக் கொள்ள வாய்ப்புண்டு. தேவையான சமயத்தில் - பிந்தியல்ல.

மீட்சி என்ற கதை மனைவி அமைவதெல்லாம் இறைவன் கொடுத்தவரம் என்பதை சித்திரிக்கின்றது. ஜோடி பிரியும் போது கால ஓடத்தில் எஞ்சியிருப்பவர் நிலை அதோகதிதான். அழகான சித்திரிப்பு. முடிவில் புதிய ஜோடி ஒன்று இணைவது மனதுக்கு இதமாக உள்ளது.

“வேதனை” கதைஇப்படி அமைகிறது. காலங்கடந்த புரிந்துணர்வால் பயன் இல்லை. அன்பைத் தேடி ஒரு கட்டம். முடிவில் அழகான வெளிப்பாடு கடைசி வரிகளில் இதோ!

“அவள் மழையின்றி ஏங்கும் நிலம்போலத் தெரிந்தாள். மேகங்களற்ற வானமாகத்தான் இருப்பதை நினைத்து இவர் வேதனைப்பட்டார்”.

உளமாரப் பழகியபின் காதலித்தவனை கைவிடல் இழுக்கு. பச்சைத் துரோகம். அம்மாவின் பதில் ஆங்காங்கு அசத்துகின்றது. நினைமையை சட்டென்று புரிந்து சமாளிக்கும் நல்லதொரு அம்மா.

மனத்துயரை மறக்க மதுப்பாவனை வேண்டாம். நல்லதொரு பாடம். “வாழ்க்கைப் பயணம்” கதையில் ஆரம்பத்தில் அரவிந்தனின் நிலை அந்தோ பரிதாபம் - வெகு யதார்த்தம். ஆறுமுகவாத்தியார் நல்லதோர் படைப்பு. காரைநகர் மடத்துக்கரை அம்மன் கோயில் படிக்க இதமாக உள்ள வார்த்தைகள். நல்லதோர் திருப்பம். முடிவில் பெட்டை என்ற வார்த்தை தவிர்க்கப்பட்டிருக்கலாம்.

“தயக்கம்” கதையிலே சாந்தியின் உறவு முடிவில் மனசுக்கு சாந்தி தர மறுத்து விட்டது. அவள் குடும்பப் பின்னணி அத்தகையது. கதையின் கடைசி வரிகள் மனதைத் தொட்டன.

வயிற்றில் பசி இல்லை. மனதில் சுமை இருந்தது. “மறக்க முடியேல்ல” கதையிலே நல்ல சித்திரிப்புகள். தேநீர் கடை, வடையும் மோதகமும் தேநீரும் சாப்பிடல். சைக்கிள் கடை வர்ணனை. புதுமையை ஆதரித்தாலும் பழமை பேணும் பண்பு சபாஷ்!

“இதம்” சிறுகதை புத்தகம் படித்தவர்களுக்கு கதையின் முடிவு மனதுக்கோர் இதம். முகநூல் அறிமுகம். மன்னிப்பைக் கோரவிரையும் டேவிட்டின் உயர் பண்பு முடிவு!

எழுதுவதை தொடருங்கள். உங்களுக்கு எனது உளமார்ந்த பாராட்டுக்கள்.

நாட் கெய்லுட் பெரியவர்கள்



உ.நிசார்

காமமுடி தழை
நூலகம்

வீரம்
வீர சாந்த நிலமும்
பெற்றோரும்
உற்றார் உறவினரும்
பள்ளியும்
பள்ளித் தோட்களுக்கும்
கின்னார் சிறுநிலை
உலகம் உலகம்

அதற்குள்
நல்லவையே நடக்குமென
நிறைந்த வண்ணம்
நூலும் நூலு பொருது கடைய
அங்கு...
கன்னம் கவந்து
எட்டும் பங்கு
உட்புகும் கால விகாரப் பேய்களின்
ஆளு வேறெவ்வகங்களினால்
குஞ்சு வீரகன் உடையது
கூட்டாந் சோறு சிறுநிலை
பொற்காலகளின்
கருத்துகள் திருப்பும்
அவலங்களைக் கண்டு கொண்டாலும்
அவற்றின் பழகுதற்களை
சிறுவர்களுக்கு உணர்ந்த முடியாதவர்களாய்
இன்னும் நாட்

ஒலிவீரம்
நாட் என்னும் பெரியவர்கள்
அவர்கள்
இன்னும் சிறியவர்கள்

மு.வெயர் பக்கம்

சில காலங்களுக்கு முன்னர் நான் ஜீன் அரசநாயகத்தின் 'Apocalypse' 83 என்ற கவிதை நூலைக் (83ல் நடந்த இனக்கலவரத்தால் ஏற்பட்ட பேரழிவு) படித்துக் கொண்டிருந்த போதே, இன்றைய முக்கிய

சிங்களக் கவிஞர்களில் ஒருவரான ஆரியவன்ச ரணவீர என்பவர் சோ. பத்மநாதனின் தென்னிலங்கைக் கவிதை நூலை (மொழிபெயர்ப்பு) எனக்கு அன்பளித்தார்.

83ல் நடந்த இனக்கலவரத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்களில் ஜீன் அரசநாயகமும் ஒருவர். இவர் தமிழரல்லாதபோதும் அரசநாயகம் என்ற தமிழரை மணந்ததன் காரணமாக வீட்டையிழந்து, அகதிமுகாமில் தஞ்சடைய வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்குள்ளானார். 'அகதி', 'அகதிமுகாம்', 'கேற்றடியில் ஒருவன்', 'கேற்றடியில் நீர்க்கும் ஜனத்திரள்', 'அரசியல் கைதி', 'கைதிகளின் சாவு', 'ஓசையெழுப்பாத எதிரி' 83, 'நானே எனது சாவை அவதானிக்கிறேன்', 'நல்லூர் 1982', என்று பல தலைப்புகளில் அருமையான கவிதைகளைக் கொண்ட நூலை 'பேரழிவு' 83 ஆகும். இதுபற்றிய ஓர் அறிமுக விமர்சனத்தை தமிழ் வாசகர்களும் அறியவேண்டும் என்ற நோக்கோடு நான் எழுதியும் அது இன்னமும் முடிக்கப்படாமல் இருப்பது வருத்தமே. இதற்கிடையில் சில வருடங்களுக்கு முன்னர் சமூகவிஞ்ஞானிகள் சங்கத்தின் புத்தகக் கண்காட்சியோடு நடந்த கவியரங்கில் அவரும் பங்கெடுத்திருந்தபோது அவரைப்பற்றி மேலும் அறிந்தவற்றையும் சேர்த்து எழுதுவதே சிறப்பு என எனக்கு ஒத்தப் போடலுக்கு ஒரு ஆறுதல் தேடினேன்.

இக்கவிதைத் தொகுப்பைப் படித்தகையோடு 'தென்னிலங்கைக் கவிதைத் தொகுப்பையும் படித்தேன். இத்தொகுப்பு 83ல் நடந்த இனக்கலவரம் பற்றிய கவிதைகள் உண்டு. நான் சிங்கள நாட்டிலேயே அநேகமாக என்னுடைய இனக்கலவரம் முழுவதையும் கழித்தவன். 1956-'58-'77-'83 களில் இனக்கலவரங்கள் வெகுவேகையோடு 83ஐத் தவிர்த்த ஏனையவற்றை நேரில் கண்டவன் என்றவகையில் அவை மீள Recurrence: The same ஆகப் புகழ்ப்புகழ் வடிவங்களில் கனவிலும் நனவிலும் நிழலாடிச் செல்வதைக் கண்டிருக்கிறேன். '58 கலவரத்தையே போது எங்கள் பெரியம்மாவின் மகன் (அவருக்கும் பொன்னம்பலம்தான் பெயர்) பாணந்துறையில் கொல்லப்பட்டார். பயந்து கோயிலுக்குள் ஓடிப்புகுந்தவரை கோயில் பூசகரோடு சேர்த்து இழுத்துவந்து கொத்தும் தாற்ப்பிப்பாவுக்குள் அமுக்கிக்கொன்றனர். தமிழ் பெண்கள் அனுபவித்த அவலம் தனிக்கதை. இச்சம்பவங்களின் அருட்டுணர்வின் விளைவே மு.த. எழுதிய 'இரத்தம்' என்ற சிறுகதையாகும். இதுவே அவரை ஒரு 'தனிவீடு' நாவலையும் எழுத வைத்தது. முன்னது ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. பின்னது என். கே. மகாலிங்கத்தால் (கனடா) ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு 'A separate Home' என்ற தலைப்பில் Indian Writing அமைப்பால் 2009ல் நூலாக வெளியிடப்பட்டது.

தென்னிலங்கைக் கவிதைத் தொகுப்பில் உள்ள 83 இனக்கலவரங்கள் பற்றிய கவிதைகள் அனைத்தும் ஆங்கில மூலத்திலிருந்தே மொழிபெயர்க்கப்பட்டவையாகும். இவை எவையும் சிங்கள மொழியில் கவிதை எழுதும் கவிஞர்களால் எழுதப்பட்டவையல்ல. உதாரணமாக தென்னிலங்கை கவிதைத் தொகுப்பில் ஆரியவன்ச ரணவீரவின் பத்துக் கவிதைகள்வரை மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் எவையும் '83 கலவரத்தைப்பற்றியோ அல்லது கடைசி இனப்பிரச்சினை பற்றியோ எழுதப்படாதது ஆச்சரியமே. ஆனால் ஆங்கிலம் படித்த புத்திஜீவிகளிடமிருந்தே இனக்கலவரத்துக்கு எதிரான கவிதைகள் வந்துள்ளனவென்றால் அதற்கான உளவியல் காரணமும் உள்ளதெனலாம். ஒப்பீட்டளவில் எப்பொழுதும் ஆங்கிலம் படித்த புத்திஜீவிகள் ஏனைய இனங்களோடும் தொடர்புகொண்டு அவர்களையும் புரிந்து கொள்பவர்களாக இருப்பதனால் அவர்கள் எந்த இனத்துக்கு எதிரான வன்முறைக்கும் மௌனம் சாதிக்காது நிமிர்ந்துநின்று குரல் கொடுக்கின்றனர்.

பிரபல எழுத்தாளரும் விமர்சகருமான காலஞ்சென்ற ஹெஜிசிறிவர்த்தனா இத்தகைய மேன்மைக்குரிய மனிதராகவே இருந்தார். அவர் தனது கட்டுரையொன்றில் '83 கலவரம் பற்றிக் குறிப்பிட்டபோது, இலங்கை கலைப்புக்கட்டுத்தபனத்தின அலைவரிசைஇரண்டினையும் தொலைக்காட்சியில் ஜனரஞ்சகநிகழ்ச்சிகளையும் ரசிப்பவர்கள் இனக்கலவரத்தின்போது மனிதாபிமானத்தோடும் வீரத்தோடும் நடந்துகொண்டனர் என்றும் அவர்களைவிட உயர் கலைஞானம் கொண்டவர்கள் அதற்கு எதிர்மாறாக நடந்துகொண்டனர் எனவும் குறிப்பிடுகின்றார். இதற்கு உதாரணமாக குணதாஸ அமரசேகராவை கூறலாம். இவர் தற்போதுள்ள சிங்கள இலக்கிய ஆளுமைகளில் சிறப்பான இடத்தை வகிப்பவர். ஆனால் பெரும் இனவாதி. தேசப்பற்று இயக்கத்தின் தலைவராகவும் உள்ளார்.

ஹெஜி சிறிவர்த்தனா போன்ற மேன்மைக்குணம் உடையவராக தற்போதுள்ளவர், சமூக விஞ்ஞானிகள் சங்கத்தின் இயக்குநர்களில் ஒருவராக உள்ள குமாரி ஜயவர்த்தனாவைக் கூறலாம். இனவாத வாதையே வீசும் ஒருவர் இவர். '83 கலவரத்தின்போது பல தமிழர்களுக்குத் தன்வீட்டில் அடைக்கலம் கொடுத்தவர் இவர் என்பது பலருக்குத் தெரியாத விடயம். இன்னும் தர்மசிறி பண்டாரநாக்கா, ஹந்தேகம ஆகிய கலைஞர்களும் இத்தகையவர்களே. இத்தகையவர்களைப் பெரும்பாலான புத்திஜீவிகளிடம் காணக்கிடைப்பதில்லை. சிங்கள நாட்டர்கள் கூடும் சிறு சிறு கூட்டங்களில் நான் 'கோணேஸ்வரிகள்' ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பையும் கவிஞர் எம். ஏ. பூசும்பாசன் 'புத்தரின் கொலை' பற்றிய கவிதையையும் (சோ. பத்மநாதனால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது) வீசிக்கொடுத்திருக்கிறேன். அப்பொழுது அவர்களிடமிருந்து அசட்டுச் சிரிப்பு மட்டுமே வெளிப்பட்டதையும் பற்றித் தர்த்திருக்கிறேன். என்னதான் அன்புடையவர்களாக அவர்கள் இருந்தாலும் பிற இனங்களின் உரிமை என்று வரும்போது மகாவம்ச காலத்திலிருந்து வரும் 'அறமே' அவர்களால் பேணப்படுவதாக இருந்தது. இருக்கிறது.

நீம்முகர் செயற்கள்

கே.ஜி.மகாதேவா

மதுரையை ஏப்பமிட்ட மலைவீழ்நங்கி மகாதேவர்கள் நடப்பது பூஜ்யங்கள் ராஜ்யமா?

"மலைவீழ்நங்கி" மகாதேவன்களை, கற்பனையில் பார்த்து, கதைகளில் படித்திருப்பீர்கள். சஞ்சீவி மலையை ஆஞ்சநேயர் அலாக்காக ஒற்றைக் கையில் தூக்கிச் செல்லும் ராமாயணக் காட்சிகளையும் ரசித்து பிரமித்திருப்பீர்கள். அது மட்டுமல்ல: 'ஐயோ எண்டகிணறு இங்கு தானே இருந்திச்சு.. காணலியே... அட்டா இங்குதானே குளம் இருந்திச்சு... குடம் குடமாதண்ணி பிடிச்சோம். குளத்தை காணலியே...' எனும் ஜோக்கர் வசனங்களை சினிமா திரையிலும் கண்டு களித்திருப்பீர்கள். இவை ஒன்றும் கற்பனை அல்ல. இன்று; ஊரும் போய், ஊருடன் இருந்த குன்றும் மலைகளும் காணாமல் போயிருக்கும் நிஜம், தமிழ்நாட்டில் குறிப்பாக தென்மாவட்டங்களில் அரற்கேறியிருக்கிறது! கதைகளில் நீங்கள் ரசித்து மலைத்த மலைவீழ்நங்கி மகாதேவன்களை இப்பொழுது நிஜமாகவே தமிழ்நாட்டில் தரிசிக்கலாம்!

பீரமரின் துறைசார்ந்த நிலக்கரி ஊழல் மதிப்பு ரூ. 1,86,000000000!

வடக்கில் இன்று கொடி கட்டிப் பறப்பது, வானில் உருவம் இல்லாமல் செயல்பட்டு ஊழலில் ஊறிய 2 ஜிஸ்பெக்டர், மற்றும் நிலக்கரி சுரங்கம் ஒதுக்கீட்டில் கைமாறி, முறைகேடு விவகாரம். முன்னதில் ஒரு லட்சத்து 38 ஆயிரம் கோடி ரூபா மாயமாகி விட்டது என்றால், முந்தி வந்த (2-ஜி) செவியை பிந்திவந்த (நிலக்கரி) கொம்பு மறைத்த மாதிரி, நிலக்கரி சுரங்க ஊழல் ஒரு லட்சத்து 86 ஆயிரம் கோடி ரூபாவை (பத்து பூஜ்யங்கள்) தொட்டு விட்டது ! புண்ணிய பாரதத்தின் சுரண்டலில் உச்சம் எனும் நிலையில், சுரங்க ஊழல் விவகாரம் கடந்த மாதம் நாடாளுமன்ற ஜனநாயகத்தையே (மழைக்கால கூட்டத்தொடர்) முழுவதுமாக முடக்கி விட்டது.

ஆளும் கட்சியும், எதிர்க்கட்சியும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் வரப்போகும் நாடாளுமன்ற பொதுத்தேர்தலை மனதில் வைத்து நாடாளுமன்ற இரு சபைகளிலும் ஆளை ஆள் அடித்துக் கொண்டாலும்,

கட்டிப் புரளாக் குறைதான்) நாடு, மக்களை கைவிட்டு வியாபார, அரசியல் நடத்தி சடுகுடு விளையாடுகின்றன. ஊர் இரண்டு பட்டால், கூத்தாடிக்கு கொண்டாட்டம் மாதிரி; மாநில அரசுகளும் கட்சி வேறுபாடின்றி தேசிய கட்சிகளின் அரசியலை நன்றாகவே ரசித்து ஆரவாரம் செய்கின்றன. எல்லோரின் எதிர்பார்ப்பும் அந்த அரியாசனம்தான்.

எந்தப் பூதம் வாய் பிளந்தாலும் கடுகளவும் கலங்காத காங்கிரஸ்!

ஆட்சியின் பிடியில் சி. பி. ஐ. நீடிக்கும் வரை எத்தனை தடவைகள் பகிரங்கமாகக் குட்டினாலும், மானம் கப்பல் ஏறும் வகையில் எச்சரித்தாலும், காங்கிரஸுக்கு இதெல்லாம் வெறும் தூசு. காங்கிரஸ் கடுகளவும் கலங்காது! "நாட்டை அன்று உலுக்கிய போபாள் பீரங்கி ஊழல், ஸ்பெக்டர் ஊழல். காமன்வெல்த் ஊழல் (எல்லாமே காங்கிரஸ் உபயம்) போன்றவற்றை மக்கள் எப்படி மறந்து போனார்களோ அதே மாதிரி சுரங்க ஊழலையும் மக்கள், சோப்பு போட்டுக்கழுவினால் கறை எப்படி கையை விட்டுப்போகுமோ அப்படி மறந்து விடுவார்கள். மக்கள், மறதியுள்ள படுமுட்டாள்கள் தானே...." என்று மத்திய உள்துறை அமைச்சர் சுவில்குமார் ஷிண்டே செய்தியாளர்களிடம் வீராப்பு காட்டியிருப்பதைப் பார்த்தால், அடுத்த ஊழல் பூதம் வாய் பிளந்தாலும் காங்கிரஸ் கண்டு கொள்ளாது என்பதையே வெளிச்சம்போட்டுக் காட்டுகிறது. அதாவது, ஒரு காட்சியை மறைக்க மற்றுமொரு காட்சிபோல், பயங்கர நிலக்கரி ஊழல் அதிர்ச்சியை மக்கள் மனதில் மறைக்கத் தான் தீரென டீசல் விலை உயர்வு, எரிபொருள் சிலிண்டர் மான்யக் குறைப்பு, ஜம்பத்து ஒரு சதவீதம் அந்நிய முதலீடு என்ற முத்தான மூன்று அதிர்ச்சி வைத்தியம் ! அடேங்கப்பா, காங்கிரஸ் கூட்டணி நன்றாகத்தான் படம் காட்டுகிறது.

வடக்கில் நிலக்கரி ஒப்பம்; தமிழ்நாட்டில் மலைவீழ்நங்கிகள்!

வடக்கு வாழ்கிறது தெற்கு தேய்கிறது எனும் இன்றைய சூளுரையின் சுருதி இன்று குறைந்தாலும்,

வடக்கி ஊழல் திமிங்கலத்துக்கு நாங்கள் சற்றும் சகைத்துவர்கள் இல்லை என்று தனித்து நின்று நின்றீர்கள். தமிழ்நாட்டின் 'மலைவிழுங்கி மகா தேவன்' ஒற்றை மனிதன், கிரனைட் மன்னன் பி. ஆர். பி. என்று அழைக்கப்படும் பி. ஆர் பழனிச்சாமி ! சந்தவது, தமிழ்நாட்டின் தென்பகுதியில் குறிப்பாக மதுரை மாவட்டத்தில் கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக, தி. மு. க., அ.தி.மு.க., இரண்டு ஆட்சிகளிலும் கிரனைட் ஊழல் சகதியில் எருமைகளாக உருண்டு பிரண்டு, டல் ஆயிரம் கோடிக்கணக்கில் சுரண்டி கறை கண்டிருக்கிறார் பி.ஆர்.பி. என்றால், இவருக்கு சாமரம் வீசுவார்கள் யார் யார் தெரியுமா? மதுரை மாவட்டத்தில் டல்வீட்டுருந்த மாவட்ட ஆட்சியர்கள் (கலெக்டர்), உயர் சர்க்காரிகள், கீழ்நிலை அரசு ஊழியர்கள், கை குலுக்கிய அமைச்சர்கள், சலுகை காட்டிய பொலிஸ் அதிகாரிகள்! வீசுரணைப்பட்டியல் நீள்வது அதிசயம் அல்ல. தமிழக அரசின் தற்போதைய கிருகுப்பிடி விசாரணை தொடர வேண்டும் என்பது மக்கள் எதிர்பார்ப்பு.

மலைகள் மறையும் ஆனால்

அங்கு பசுமை கண்ணை மறைக்கும்!

கிராமங்களில் கிடைக்கும் கிரனைட் கற்களுக்காக சூத்துனை ஊர்களையும், கால்வாய் முதல் கண்மாய் வரை சாதாரண குகைகள் முதல் மலைகள் வரை இந்த 'முதலைகள்' விழுங்கிவிட்டிருப்பது இப்போதுதான் விசாரணை வளையத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிரனைட் எங்கு வெட்டப்படுகிறதோ அங்கெல்லாம் முக்கனி மரங்கள் நடப்பட்டு, வெளியில் அல்லது தூரத்தி லிருந்து பார்க்கும்போது பெரியதோப்புமாதிரியே அப்பகுதி பசுமையாக காட்சி கொடுக்கும். உள்ளே நுழைந்தால், முழுநாளும் கிரனைட் வெட்டுவது தெரியும். இந்த காட்சிகளை சாதாரணமாகப் பார்த்துவிட முடியாது. ஊருக்குள் நுழைபவர்கள், நடமாடுபவர்களைக் கண்காணிக்க பத்து அடிக்கு ஒரு காவலர் இருப்பார். இவர்கள் தவிர, காவலரையும் சேர்த்துக் கண்காணிக்க; சற்றும் கமரா, கட்டுப்பாட்டு அறையில் 24 மணிநேர கமரர்கள், இவற்றையும் நம்பாமல் அடியாட்கள்! இந்த விபரங்களைத் தெரிந்து கொண்ட விசாரணை அதி-காரிகள் மூக்கில், கநர் மாவட்ட வாடையும் நுழைய அங்கு ஊடுவினால்; ஆயிரம் ஏக்கருக்கும் அதிகமாக இடத்தை விவசாயிகளிடமிருந்து மிரட்டி காந்திராஜன் என்பவர் வாங்கி, இங்கு காணப்பட்ட பலமலைகள் இருந்த இடம் தெரியாமல் மறைந்து விட்டனர் எனும் பகீர் தகவல் வெளியானது. யார் இந்த காந்திராஜன்? பழனிச்சாமியின் மருகன்தான்! இப்படிப்பல ஊழல்கள் தோண்டத் தோண்ட முளைக்கின்றன! மதுரை, திருவண்ணாமலை, விழுப்புரம் சேலம், தர்மபுரி, கிருஷ்ணகிரி போன்ற பகுதிகள் கனிம வளத்தில் செழித்தவை மட்டுமல்ல. உலகப் பிரசித்தி பெற்றவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஊழல் என்றால், வார்த்தைச் சித்தர் வலம்புரி ஜோன் குறிப்பிட்டது போல், பூஜ்யங்களின் ராஜ்யம் தான்!

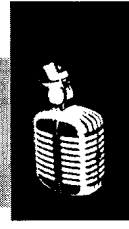
இவ்வுடயும் நடக்கிறது !

♦ தமிழக அரசின் கனிம வளத்துறையின் மதுரை உதவி இயக்குநர் ஜெயக்குமாரின் திருமணநாளன்று வாழ்த்துக்கூற பி.ஆர்.பழனிச்சாமி சென்றிருந்தார். ஒரு பெரிய தாம்பாளத்தில் ஆயிரம் ரூபாய் கட்டுகள். இவைமீது தங்க நாணயக் குவியல் வைத்து ஆசீர்வதித்தாராம்.

♦ பி.ஆர்.பி., வாரிவழங்குவதில் கொடைவள்ளல்தான். இவர் இல்லம் தேடிவரும் அரசியல்வாதிகள், கைநிறைந்த தங்க நாணயங்களுடன்தான் திரும்புவார்கள். இதற்காகவே அரசியல்வாதிகள் இவர் வீட்டுக்கு அடிக்கடி வருவார்களாம். பி.ஆர்.பி. மூலம் சுழிக்கவே மாட்டார்.

♦ இலங்கை ஜனாதிபதிக்கு கறுப்புக்கொடி காட்டி போராட்டம் நடத்த ம.தி.மு.க. பொதுச் செயலாளர் வைகோ மத்தியபிரதேசம் சென்றபோது, ஜனாதிபதி மஹிந்த கலந்து கொள்ளும் சாஞ்சிக்கு சுமார் நானூறு கிலோமீட்டர் தொலைவில் வைகோவும் தொண்டர்களும் பொலிஸாரால் தடுக்கப்பட்டனர். அந்த இடம், மத்திய பிரதேசத்தின் எல்லை ஆரம்பிக்கும் ஒரு குக்கிராமம். பொலிஸ் உயர் அதிகாரிகள் வைகோவுக்கு மலர்க் கொத்து கொடுத்து 'வெல்கம் சார்' என்று வரவேற்ற பின்னரே, தடை உத்தரவு குறித்து கூறினர். வீதியிலேயே ஆயிரத்துக்கும் அதிகமான தொண்டர்கள் வை.கோவுடன் அமர்ந்து விட்டனர். இரண்டு இரவு மூன்று பகல் அங்குதான். பொலிஸாரும், மாவட்ட கலெக்டரும் குடிக்க நீர், உணவு சமைக்க பொருள்கள், கூடாரங்கள் வழங்கட்டுமா என்று கேட்க வைகோ மறுத்து விட்டார். அந்த ஊர் மக்களும் எங்கள் கிராமம் சார்பில் இன்று ஒருநாள் மட்டும் உணவு ஏற்பாடு செய்கிறோம் என்று கேட்க அதனையும் வைகோ மறுத்துவிட்டார். அந்த ஊர்ப் பையன்கள் ஒரு பை நிறைய பூக்களைப் பறித்து வை-கோவிடமும், தொண்டர்களிடம் நீட்டி, இதைச்சரி வாங்கிக் கொள்ளுங்கள் என்றனர். பூக்களைப் பார்த்ததும், வை-கோ மற்றும் தொண்டர்கள் முகங்களில் இனம்புரியாத பூரிப்பு. விடுதலை புலிகளின் தேசிய மலரான காந்தன் மலர்கள் அந்தப்பூக்கள்!

♦ கடந்த மாத நடுப்பகுதியில் முதல் அமைச்சர் ஜெயலலிதா தனது தொகுதி ஸ்ரீரங்கம் வந்து நலத்திட்ட உதவிகளை ஆரம்பித்து வைத்தார். முதல்வரின் ராசி எண் ஏழு ஆகும். அவர் தொடக்கிவைத்த அன்னதானத் திட்டத்தில் பதினாறுவகை (கூட்டு எண் ஏழு) உணவுகள் பரிமாறப்பட்டன. பந்தியில் அமர்ந்தவர்கள் தனது கையால் பரிமாறுவற்கு தெரிவானவர்கள் ஏழு பேர். தொடங்கப்பட்ட பஸ் வழித்தடங்கள் ஏழு. ஆரம்பித்த நலத்திட்டங்கள் ஏழு. இத்திட்டங்களின் மதிப்பின் கூட்டுத்தொகை ஏழுவரும் வகையில் ரூ.160 கோடி ! முதல்வரின் பழைய ராசி எண் ஒன்பதாகும் !



“யாழ்ப்பாண இளைஞர் காங்கிரஸ்” அறிமுகம்

சாந்தசீலன் கதிர்காமர் எழுதிய “யாழ்ப்பாண இளைஞர் காங்கிரஸ்” அறிமுக விழா 02.09.2012 கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. இந்நிகழ்வில் பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா, நூலாசிரியர் சாந்தசீலன் கதிர்காமர், கொழும்பு றோயல் கல்லூரி பிரதி அதிபர் மா. கணபதிப்பிள்ளை ஆகியோர் உரையாற்றினார்கள்.

தமிழ்வேள் க.ஆ.க. கந்தசுவாமி நனைவுப்பேருரை

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க முன்னாள் பொதுச் செயலாளர் தமிழ்வேள் க.இ.க. கந்தசுவாமி அவர்களின் நினைவுப்பேருரை கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க ஏற்பாட்டில் சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் சங்கத்தலைவர் மு. கதிர்காமநாதன் தலைமையில் 07.09.2012 மாலை நடைபெற்றது. இந்நிகழ்வில் தமிழ்வேள் க.இ.க. கந்தசுவாமி அவர்களின் உருவப்படத்திற்கு சடாச்சரம் ஆசிரியர் மாலை அணிவிக்க நினைவுப்பேருரையை சேவப்புவவர் சு. செல்லத்துரை “உயிரும், அறிவு விருத்திக் கொள்கையும்” என்ற தலைப்பில் உரையாற்றினார்.

நன்றியுரையை சங்க பொதுச் செயலாளர் ஆ. இரகுபதியாலநீதரன் நிகழ்த்தினார்.

“மாலை வரோதயன் நினைவுப்பேருரையும் கலந்துரையாடலும்”

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை ஏற்பாட்டில் “மாலை வரோதயன் நினைவுப் பேருரையும் கலந்துரையாடலும்” கைலாசபதி கேட்போர் கூடத்தில் (08.09.2012) கலாநிதி சி.சிவசேகரம் தலைமையில் நடைபெற்றது. சட்டத்தரணி சோ. தேவராஜா “இன்றைய இலக்கிய அமைப்புகளின் பங்கும் பணியும்” என்ற தலைப்பில் நினைவுப் பேருரையாற்றினார். வரவேற்புரையை செ.நந்தமோகன் நிகழ்த்த, லோ. நிலா கவிதைகள் மூலம் “மாலை வரோதயனைப் பார்க்க, என்றும் வாழும் எங்கள் அண்ணா என்ற தலைப்பில் திரைக் காட்சியைக் கட்ட, பன்முகப் பார்வையில் மாலை வரோதயன் என்ற தலைப்பில் கவிதைகளினூடாக ச. சுதாகர், சீறுகூடகன் மூலம் மு. மயூரன், நடைச்சித்திரத்தினூடாக த.வி. ரிஷாங்கன், விமர்சனங்களினூடாக தெ.ஞா. மீநிவங்கோ ஆகியோர் தங்களின் பார்வையை செலுத்தினார்கள். நன்றியுரையை தி. அனோஜன் நிகழ்த்தினார்.

தினகரன் முன்னாள் பிரதம ஆசிரியர் “கலாகூரி” ஆர். சிவகுருநாதன் அவர்களின் நினைவு நிகழ்வு.

தினகரன் முன்னாள் பிரதம ஆசிரியர் “கலாகூரி” ஆர். சிவகுருநாதன் அவர்களின் நினைவுப் பேருரையும், கட்டுரைப் போட்டி பரிசளிப்பு விழாவும், பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா தலைமையில் “இலக்கிய புரவலர் ஹாசியம் உமர் முன்னிலையில் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் 09.09.2012 ஞாயிறுக்கிழமை மாலை 05.00 மணிக்கு நடைபெற்றது. அன்னார் மறைந்து ஒன்பதாவது ஆண்டு நினைவை முன்னிட்டு பிரமுகர்கள் ஒன்பது விளக்குகளை ஏற்றிவைத்து விழாவைத் தொடக்கி வைத்தனர். இந்நிகழ்வில் லேக் டூவல் ஆசிரியரீட்டிப் பணிப்பாளர் சீலரத்தன் செனரத், “கலாகூரி” ஆர். சிவகுருநாதன் அவர்களின் திருவுருவப் படத்தை தீற்றி வைக்க, திருமதி சிவகுருநாதன், தினகரன் வார மஞ்சரி பிரதம ஆசிரியர் தே. செந்தில்வேலவர் ஆகியோர் அன்னாரின் உருவப்படத்திற்கு மாலை அணிவித்தனர், மதப்பெரியார்கள் ஆசியுரை வழங்கினார்கள். தம்பி வாழ்த்தினை திருமதி றஜனி சந்திரலிங்கம் பாட, வரவேற்புரையை தினகரன் வாரமஞ்சரி செய்தி ஆசிரியர் விசு கருணாநிதி நிகழ்த்த தொடக்கவுரையை கொழுந்து ஆசிரியர் எஸ். அந்தனி ஜீவா நிகழ்த்த, தலைமை உரையை பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா நிகழ்த்தினார். “கலாகூரி” ஆர். சிவகுருநாதன் அவர்களின் நினைவுப் பேருரையை பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரன் மிகவும் ஆழமாக நிகழ்த்தினார். அதனைத் தொடர்ந்து “தேர்வுக்கட்டுரைகளும் சீலகுறிப்புகளும்” என்ற தலைப்பில் “ஆசிரியம்” ஆசிரியர் தெ. மதுகதனன் நிறுத்த, கவிதா அஞ்சலியை “தமிழ்த் தென்றல்” அலி அக்பர் மிக அபாரமாக செலுத்தி சபையோர்களின் பாராட்டுகளைப் பெற்றார். கட்டுரைப் போட்டியில் வெற்றி பெற்றவர்களுக்கான பரிசளிப்பினை “இலக்கிய புரவலர்” ஹாசியம் உமர், லேக் டூவல் ஆசிரியரீட்டிப் பணிப்பாளர் சீலரத்தன் செனரத், மற்றும், இவ்விழாவில் சிறப்பு அழைப்பாளர்களாகக் கலந்து கொண்ட கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் மு. கதிர்காமநாதன், “தினக்குரல்” பிரதம ஆசிரியர் வீ. தனபாலசிங்கம், “நவமணி” பிரதம ஆசிரியர் என். எம். அமீன், “தமிழ்த் தென்றல்” அலி அக்பர் ஆகியோர் வழங்கிச் சிறப்பு செய்தனர். பரிசு பெற்றவர்கள் சார்பில் முதல் பரிசுப்பெற்ற ஏ. எஸ். எம். பௌஸி ஏற்புரை நிகழ்த்த, “கலாகூரி” ஆர். சிவகுருநாதன் ஞாபகார்த்தக் குழு சார்பாக நன்றியுரையை ஆழ்வாப்பிள்ளை கந்தசாமி நிகழ்த்தினார். நிகழ்வுகளை “தமிழ்த் தென்றல்” தம்பி சிவசுப்பிரமணியம் சிறப்பாகத் தொகுத்து வழங்கினார். பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா தலைமையிலான “கலாகூரி” ஆர். சிவகுருநாதன் ஞாபகார்த்தக் குழு இவ்விழாவினை மிக சிறப்பாக நடத்தினார்.

என்கிராமத்தினி பச்சை அடையாளங்கள்

இனி
என்னிடம் எதுவும் இல்லை
எதுவும் இல்லாத
ஒரு தனியனாக அழுது அலைகிறேன்!

என் வீடும்
என் வீட்டுச் சூழலும்
என்னில் இருந்து பிரியும் வேளை
கேவிக் கேவி அழுதுவிட்டேன் நானும்..!

புவரசுக் கொம்புகளில் இருந்து கொண்டே
படக்.. படக்.. என்று
வீரியமாகச்
சிறகடித்துக் கூவி அழைத்த சேவல்களும்..!

பனைமரக் கூடலுக்குள்
குழுமும் முள் குச்சிகளாலும்
சின்னச் சின்னக் கம்பிகளாலும்
வளைத்தும் நெளித்தும் உண்டாக்கிய
காகக் கூட்டில்
பஞ்ச மெத்தை என தென்னந் தும்புகளும்
பதமாக நடுவே பரந்திருக்கும்..!

விடிய வெள்ளெனவே
கரைந்து.. கரைந்து..
தன் சுறுசுறுப்பை ஆரம்பிக்கும்
காகங்களால்
பல பாடங்கள் கற்றோம்
நாளும் நாமும்..!

கூடவே
குருவிகளின் குதூகலமும்
தேனீக்களின் ரீங்காரமும்
நெஞ்சை நிரப்பி ஆனந்தம் செய்தன..!

புவரசுக் கிளுவை மரங்களைக்
கட்டித் தழுவி
வேலிகளாய் நீளும் பனை ஓலைகளும்
வானமளவாய் வளர்ந்து
சோலைகள் தந்த
வாகை, வேம்பு, ஆலமரங்களும்
முற்றிக் கனிகள் தந்த
மா, வாழை, பலா மரங்களும்
என் கிராமத்தின்
பச்சை அடையாளங்கள்..!

அப்பாவுக்கும் அம்மாவுக்கும்
நானொரு செல்லப்பிள்ளை
காலையிலும் மாலையிலும்
அயல் வீடு சென்று என் தோழிகளோடு
ஓடி ஒளிச்சுதும்
கிந்தித் தொட்டதும் இனிய ஞாபகங்களே..!

கனத்த கந்தகக் குண்டுகளின்
தொடர் விழுகையால்
ஒளிச்சு ஒளிச்சு ஓடியதும்
உளரே சோகமாக ஆடியதும்
என் நெஞ்சை உலுப்பியதும்
என்னுள் இறங்கி
என்னை அழுவும் செய்தன..!

தலை சிதைந்தும்
உடல் உருக்குலைந்தும்
கண், கை, கால்கள் என
அவையாங்கள் இழந்தும்
தனியனானோர் நடுவே
நானும் தனியனாக..!

காணாமல் போன அப்பாவும்
கருகிச் செத்த அம்மாவும்
என் கண் முன்னே
நிழலாய் ஓடிய நினைங்களால்
புத்தி பேதலித்த
ஒரு சிறுமி போல் தூங்கியிருந்தேன்
சுற்றிவர கம்பி முட்கள் ஆக்கிரமித்த
வேலிகளுக்குள்ளாக..!

ஒரு முரட்டுக் கரம்
எனைத் தட்டி எழுப்பித் தூக்கிச்
செல்வதை
உணர்ந்த போது
வேதனைகளை நீட்டிக் கொண்டேன்
மௌனமாக..!

பந்துலும் பண்டாரவும்
புஞ்சிநிலமையும் என்று
சிங்கள நாமங்கள்
காமங் கொண்டு எனைத் தீண்டும்
காவல் காக்கும்
காட்டுமிராண்டியான ஓநாய்களின்
முரட்டு முனகல்களால்
சிறுமி
என் மேனி ஆவி சோர
என் சிறுயோனி கழிபடும்..!

யாரிடம் சொல்ல இதை நான்
எவரிடம் சொல்ல..
என
நாளும் ஏங்கிய போதெல்லாம்
வலி தாங்கா என் மனது
முறித்தெறிந்து கிடந்த 'பிளேர்'
துண்டென்றை எடுத்து
வாயில் போட்டு
காய்ச்சல் குளிகை முழுங்குவது
போல்
முழுங்கி விட்டேன்..!



என் சத்தங்களின் அலறல் கேட்டு
அதே பந்துலும்
அதே பண்டாரவும்
அதே புஞ்சிநிலமையும்
எனைத் தூக்கி அம்பலன்சில் ஏற்றி
ஆசுப்பத்திரி அனுப்பி வைத்தனர்..!

சில நாட்களின் பின்னொரு நாள்
சுகம் பெற்று எழுந்திருந்து
அக்கம் பக்கமாக
என் பார்வைகள் துளாவிய போது
அதே பந்துலும்
அதே பண்டாலும்
அதே புஞ்சி நிலமையும்
எனைச் சுற்றிக் காத்திருந்தனர்
என் உறவுகள் போல்..!

என் அடி வயிறு
மீண்டும்
வலி பெற்றுத்
துடிக்கத் தொடங்கியிருந்தது
எனக்கொரு
அப்பா வேணும் என்றும்..!
எனக்கொரு
அம்மா வேணும் என்றும்..!

வாசகர் பேசுதாரர்

கலையட்டும் நுஃமானின் மொளனம்

ஞானம் 147 ஆவது இதழ் கையில் கிடைத்ததும் இக்குறிப்பை எழுதியாக வேண்டும் என்று தோன்றியது. ஞானத்தைத் தொடர்ச்சியாக வாசிப்பவன் என்பதால் அதன் வளர்ச்சியில் மகிழ்ச்சியே ஏற்படுகின்றது. பலமுக்கியஸ்தர்கள் தற்போது எழுதுவது வரவேற்கத்தக்கது. சுப்பிரமணிய ஜயாவின் திறனாய்வுத் தொடர் பிரமிக்க வைக்கிறது. இத்தகைய ஒரு புலமையாளனை ஈழத்துப் பல்கலைக்கழகங்கள் சரியாகப் பயன்படுத்தவில்லை என்பது பல்கலைக்கழகங்களில் இருந்துவரும் திறனாய்வு எழுத்துக்களைப் படிக்கும் போது புரிகிறது. இத்தொடரை நூலாக்குதல் பயனுடையது. பாலச்சந்திரனின் பயண இலக்கியம் ஈழத்துப் பயண இலக்கியத் தொடர்களுடையவல்லாம் புறந்தள்ளி ஒரு பயண இலக்கியம் எப்படி அமைய வேண்டும் என்பதைக் காட்டிநிற்கிறது. மு.பொ. வின் எழுத்துக்கள் ஆழமானவையாக உள்ளன. பல சிந்தனை மரபுகளை மொழி, இலக்கியத்தோடு இணைத்து விளக்குகிறார். தரமாக இருக்கிறது. துரை மனோகரனின் அத்தி. கொற்றாவத்தை கூறும் கதைகள் சிறப்பாக உள்ளன. இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நுஃமானின் தேவமுகுந்தனின் சிறுகதைத் தொகுதிக்கான முன்னுரை முக்கியமானது. அது தொடர்பாகச் சில விடயங்களைக் கீழ்க்கே குறிப்பிடவேண்டும்.

இத்தகைய முன்னுரைகள் ஞானத்தில் வெளியிடப்படவேண்டும். ஏனெனில் எழுத்துலகில் நுஃமான் தற்போது உயிர்ப்புடன் இல்லாவிட்டாலும் அவர் இயங்கிக் கொண்டான் இருக்கிறார் என்பதை அறிய முன்னுரைகள் வசதியாகவுள்ளன. அந்த முன்னுரை தொடர்பாக எனக்கும் உடன்பாடு உள்ளதால் நுஃமான் தொடர்பான இக்கருத்தைப் பதிவு செய்கிறேன்.

முதலில் நுஃமானின் முடிவுப்பகுதி வருமாறு: ஷோபா சக்தி, சக்கரவர்த்தி ஆகிய புலம்பெயர்ந்த எழுத்தாளர்களோடு யுத்தச் சூழலில் விடுதலை இயக்கங்களின் வன்முறை, மனிதஉரிமைமீறல் போன்ற கருப் புள்ளிகளை மையமாகக் கொண்ட கதைகளை எழுதியவர்களை ஈழத்தில் மிக அரிதாகவே காண முடியும். அத்தகைய சுதந்திரம் அவர்களுக்கு இருக்கவில்லை. கோவிந்தன் என்ற புனைபெயரில் இயக்கங்களின் வன்முறையை அம்பலப்படுத்தி 'புதியதோர் உலகம்' நாவலை எழுதிய நோபேட் விடுதலைப்புவிகளால் உணர் கொல்லப்பட்டார். செல்வி அவ்வாறு கொல்லப்பட்ட ஒரு பெண்கவிஞர். இப்பின்னணியில் சுதாராஜ் தேவமுகுந்தனின் மொளனத்தை நாம் புரிந்துகொள்ள முடியும். யுத்தத்திற்குப் பிந்திய சூழலில் இந்த மொளனத்திற்கு விடுதலை கிடைக்குமென்று நாம் எதிர்பார்க்கலாம். இந்த எதிர்பார்ப்புடன் தேவமுகுந்தனுக்கு எனது அன்புமொழிகளும் வாழ்த்துக்களும்"

நுஃமானின் கோரிக்கை நியாயமானது. மறைக்கப்பட்ட மறுக்கப்பட்ட விடயங்கள் வெளிச்சத்துக்கு உட்படவேண்டும். ஈழத்து இலக்கியப்பரப்பில் பலவிடயங்கள் இவ்வாறு வெளிவராமற் போயுள்ளன.

"பேராசிரியர் க. கைலாசபதி பற்றிய சில நினைவுக்குறிப்புகள்" என்ற கட்டுரை(கைலாசபதி - தளமும் உடனும் என்ற நூலில் வெளிவந்தது. -2005)

அண்மையில் எனக்குப் படிக்கக் கிடைத்தது. அதில் ஓரிடத்தில் நுஃமான் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார். "கைலாசபதியின் கவிதைக் கோட்பாடுபற்றி ஆரம்பத்திலிருந்தே எனக்குச் சில விமர்சனங்கள் இருந்தன. '69ல் வெளிவந்த இ. சிவானந்தனின் 'கண்டறியாதது' தொகுப்புக்கு கைலாஸ் எழுதிய முன்னுரை பற்றி சற்றுக் காரமான ஒரு விமர்சனம் 'கண்டறியாததும் கைலாசபதியின் முன்னுரையும்' என்ற தலைப்பில் அப்போதே எழுதினேன். தினகரனுக்கோ வீரகேசரிக்கோ அனுப்பிய ஞாபகம். ஆனால் அது பிரசுரமாவில்லை. அந்தக் கையெழுத்துப் பிரதி இன்னும் என்கைவசம் உண்டு. (பக்கம்17-18) என்கிறார் நுஃமான்.

1982ம் ஆண்டு கைலாஸ் இறந்தார். கைலாஸ் இருக்கும் போது தினகரன் வீரகேசரி தவிர நுஃமான் மறுபடியும் அனுப்புவதற்கு வேறு பத்திரிகைகள் ஈழத்தில் வரவில்லை என்பதே உண்மையாக இருக்கட்டும். இப்போது முற்போக்கு இயக்கம் இல்லை. கைலாஸ் இறந்து முப்பது வருடங்கள் ஆகிவிட்டன. இன்னும் நுஃமான் ஏன் அதனை வெளியிடவில்லை.

கைலாசபதியைச் சார்ந்து இயங்கியவர்களில் நுஃமானும் ஒருவர். கைலாசபதியைச் சார்ந்து இயங்கியவர்கள் கைலாசபதியின் இலக்கியம் மற்றும் விமர்சனம் தொடர்பாக முரண்பாடாக எழுதியதில்லை. அவ்வாறு எழுதியவர்கள் ஈழத்தில் அரிது என்பதைவிடவும் இல்லை என்றே கூறிவிடலாம். ஏனெனில் கைலாசபதி வாழ்ந்தபோது அவருடன் கூட இருந்தவர்களுக்கு அதற்கான சுதந்திரம் இருக்கவில்லை. அவ்வாறு எழுதியோர் பழிவாங்கப்பட்டுள்ளனர். இப்பின்னணியில் நுஃமான் போன்றவர்களின் மொளனத்தை நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும். கைலாசபதி இறந்து இவ்வளவு ஆண்டுகள் கழிந்த இத்தகைய சூழலில் இந்த மொளனத்திற்கு விடுதலை கிடைக்குமென நாம் எதிர்பார்க்கலாம்.

-த.சுவாமிநாதன், நல்லூர்
பக்கச்சார்பில்லாமல் உங்கள் பத்திரிகை இருக்கிறது. பெண்விடுதலை வரலாறுபற்றி ஒரு பெண்எழுத்தாளர் இராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம் எழுதியிருந்தார். 1917 ரஷ்யப் புரட்சிக்குப்பின் உருவான சோஷலிச நாடுகளில்

எல்லாம் எல்லா மட்டங்களிலும் சமசந்தர்ப்பம் பெண்களுக்குக் கிடைத்தது. அதுபற்றிக் கூறப்படவில்லை. இன்று முதலாளித்துவத்திற்குத் திரும்பிய அந்த நாடுகளில் அது எல்லாம் இல்லாமற் போய்விட்டது. இவ்வசக்கல்வி, மருத்துவவசதி, சமூகப்பாதுகாப்பு, பென்சன் திட்டம் எல்லாம் இல்லாமல் போய்விட்டது. சிங்கள மக்களின் நல்ல குணங்களைக்கூறும் கட்டுரைகளை தொடர்ந்து பிரசுரியுங்கள்.

ரெயிலில் பிரயாணம் செய்யும் போது எனக்கு முன்னால் பல்கலைக்கழக மாணவ மாணவியர் இருந்தனர். உயர்கல்வி வேலைவாய்ப்பு பற்றிக் கூறிக் கொண்டிருந்தேன். இறங்கும்போது இரு மாணவிகள் குனிந்து வணங்கி விடைபெற்றார்கள். மாணவர்கள் கைகுலுக்கி அன்பைச் செலுத்தினார்கள். பிறிதொரு சந்தர்ப்பத்தில் கொழும்பிலிருந்து பஸ்ஸில் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருந்தேன். அது கொழும்பு - வவுனியா பஸ். அனுராதபுரத்துக்குக் கிட்ட தேநீர் குடிப்பதற்கு பஸ் நிற்பாட்டப்பட்டது. கீழே இறங்கிய பொழுது யாழ்ப்பாணம் செல்லும் இன்னுமொரு பஸ் அங்கே நின்றது. நான் அதிலே ஏறியிருந்தேன். ஏனென்றால் வவுனியாவில் யாழ்ப்பாண பஸ்ஸில் சீர்கிடைப்பது கஷ்டம். ஏன்னுடன் பிரயாணித்த ஒரு சிங்கள மூதாட்டி எழுபது வயதிருக்கும். நான் இருந்த பஸ்ஸில் ஏறி 'மாத்தயா நீங்கள் பிழையான பஸ்ஸில் ஏறியிருக்கிறீர்கள்' என்று கூறினார். எவ்வளவு பெரிய மனது. யாழ்ப்பாணத்தில் சில இடங்களில் பிரேத ஊர்வலத்தில் வாழ்வு பற்றிய திருநாவுக்கரசர் பாடல்களைப் போடுகிறார்கள்.

சி. குமாரலிங்கம், நல்லூர்

ஞா. பாலச்சந்திரன் எழுதிவந்த 'அங்கோர் உலகப் பெருங்கோயில்' பயண இலக்கியக் கட்டுரை அற்புதம்; அற்புதம். அவரை இப்படியான இன்னொரு தொடரை எழுதச் செய்யுங்கள்.

ஞானம் தொடர்ந்து தரமாவே வருகிறது. பெருமைப்படவைக்கிறது. தொடர்க பணி. வாழ்த்துக்கள்.

அகவான்கள் வவுனியா

செப்டெம்பர் மாத 'ஞானம்' தந்த சிறுகதைகள் மீதான மிகச்சுருக்கமான பார்வை இது.

முதியோர் அந்திமகாலத்தில் அநாதரவாக விடப்படுவது ஒரு தலையாய பிரச்சினை. அதை மையமாக வைத்து எழுதப்பட்ட கதையை பழகுதமிழில் சுவாரஸ்யமாக நகர்த்திச் செல்கிறார் நிசார். வெறுமனே முதியோரின் புலம்பல் என்று தள்ளிவிடமுடியாத அளவுக்கு கதையின் விறுவிறுப்பு அசர வைக்கிறது. கதாசிரியர் பக்கச் சார்பின்றி வெள்ளைமனம் படைத்தவர்களாகத் தென்படும் தம்பதிகளிடையே துலக்கமாகத் தெரியும். கரும்புள்ளியாக அமையும். சுயநலத்தையும் ஒரு பாத்திரத்தின் மூலமாக உணரவைக்கிறார். தங்களைப்பற்றி மட்டுமே எண்ணும் அவர்கள் ஊனமுற்றிருக்கும் மகனுக்கு ஓர் ஊன்றுகோல் அவசியம் எனச்சிந்திக்க மறுப்பது குறித்து அவர்களமீது பலமான சாட்டையடிவிழுகிறது. உம்மாவின் கண்கள் கலங்கினாலும் அவர் இறுதியில் நடைமுறை யதார்த்தத்தைப்பூரிந்து கொள்கிறார். அதேபோன்று தேவகுருந்தனின் கதையும் சுயநலவாதிகளான சோம்பேறிகளுக்குப் பாடங்கற்பிக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை அழகாகவும் அழுத்தமாகவும் சொல்கிறது. இந்த இரு கதைகளிலுமுள்ள நிதானமான அணுகுமுறை 'அவன் தானா' என்ற கதையில் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறதா என்பது ஆராயப்படவேண்டிய விடயம். கதைவின் ஆரம்பத்தில் இனங்காட்டப்படாத ஒரு சாரரின் அடாவுழத்தனம்பற்றி கதாபாத்திரங்களுடாகவும் சம்பவங்களுடாகவும் நேர்த்தியாகக் கதை சொல்வதன்மூலம் தன்னை ஒரு படைப்பாளியாக நிலை நிறுத்தும் கதாசிரியர் அரசாங்கம் ஆளுங்கட்சி என்று வரும்போது ஏரிக்கரைப்பத்திரிகையாளராக மாறிவிடுகிறார். இங்கே கதாசிரியரது நிலைப்பாடு கேள்விக்குள்ளாக்கப்படவில்லை. அது அவரது உரிமை. தான் நட்புவது வேறு ஒரு படைப்பாளியாக வாசகர்களை நம்பவைப்பதென்பது வேறு. அதற்காகவென்றே படைப்பிலக்கியக்காரர்கள் கையாளும் உத்திகளை அவர் எய்யாண்டிருப்பின் பிரசார வாடை எமது நாசிகளைத் தன்புறுத்தியிராது.

சூசை எட்வேட்டின் கூரிய பார்வை வழமைபோலவே குடும்பச் சிக்கல்களைக் குறிவைக்கிறது. அது தான் அவர் முன்வைக்கும் தீர்வு மிக மிக எளிமைப்படுத்தப்பட்டுவிட்டதோ என்ற எண்ணம் எழுப்புகிற தவிர்க்க முடியவில்லை.

வே. சிவசுப்பிரமணியன், திருகோணமலை

ஞானம் இதழைப் படித்தேன். ஈசுவரனின் சிறுகதை படித்தேன்.

கொடுமைகள் இருபக்கமும் நிகழ்ந்ததைக் காட்டுகிறார்.

அவனுடன் மீண்டும் சேர்ந்தால் இன்ப முடிவு.

அவனைக் காணாதே வாழ்ந்தால் துன்பமுடிவு

அவன்தானா என்ற வினாவுடன் இன்பமும் துன்பமும் புதுமை முடிவு.

நூலகம்

வீரகேசரி. ஞானம் போன்ற பல இதழ்களில் சிறுகதைகள் எழுதிவரும் தெ. ஈசுவரனைப் பாராட்டுவதில் மகிழ்கிறேன்.

நாடகத்தில் நடித்த நாளில் மாணவனை

நயந்தார்கள் சுவைஞர்கள் பேறுனதே - உன்

வீடகத்தில் வணிகரென வாழ்பவனை

வியப்பார்கள் பெற்றோர்கள் பெற்றியனே - பிற

வாடகைக் கதைகூறும் உரைவீச்சில்

அசந்தார்கள் கேட்டவர்கள் பேச்சோனே - பல

ஊடகத்தில் சிறுகதைகள் படைப்பதனால்

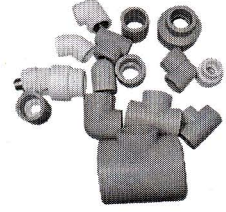
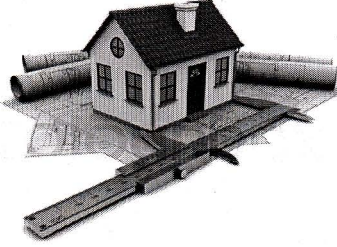
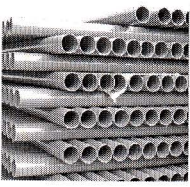
உருகினரே படிப்பவர்கள் ஈசுவரனே - வாழி

-மறுவழிபுலவு க. சச்சிதானந்தன்

With Best Compliments from

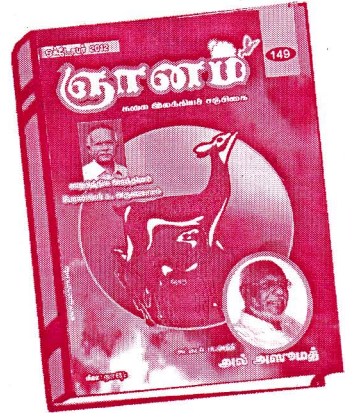
RANGA SUPPLIERS

Makas Antani
Tammita Road
Negombo
Tel: 031 2222333



'ஞானம்' சஞ்சிகை கிடைக்கும் இடங்கள்

- ◆ **புபாலசீங்கம் புத்தகசாலை**
202, 340, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு-11
- ◆ **புபாலசீங்கம் புத்தகசாலை**
309A/ 2/3, காலி வீதி, வெள்ளவத்தை.
- ◆ **புபாலசீங்கம் புத்தகசாலை**
4, ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
- ◆ **துர்க்கா**
சுன்னாகம்
- ◆ **ஜீவந்தி**
அல்வாய். தொலைபேசி: 077 5991949
- ◆ **லங்கா சென்றல் புத்தகசாலை**
84, கொழும்பு வீதி, கண்டி.



With Best Compliments from

Luckyland

**உலக சாதனை எங்கள் பாரம்பரியம்
பேசுகட்டிவும் தான் !**



**LUCKYLAND BISCUIT
MANUFACTURERS**

NATTARANPOTHA, KUNDASALE, SRI LANKA.

TEL : 0094-081-2420574, 2420217. FAX: 0094-081-2420740

Email: luckyland@sltnet.lk